Adrian Sahr

Mintea Unui Barbat Divortat Necenzurat

Adrian Sahr

Mintea unui bărbat divorţat

2009

” De ce nu faci totul pentru mine?
Pentru că nu vreau să provoc sfârşitul lumii, iubito...”

Se făcea că iubeam. Eram îndrăgostit şi o vedeam doar pe ea.

Voiam să am orgasm şi cu altele, dar îl preţuiam pe al ei.

Se făcea că ne era bine, călduţ, promiţător. Mă speria gândul veşniciei alături de ea, o singură femeie, dar ştiam că vom experimenta îndeajuns de mult încât să mă potolesc.

Mi-o lua în gură cu pasiunea unei soţii care îşi adora soţul. Nu înghiţea, dar făcea gargară. Intimitatea cu ea era amuzantă, revelatoare şi unică. Eram bărbatul ei.

Apoi mi-a pus condiţii. După care mi-a dat un ultimatum. După care s-a mutat la mă-sa. S-a strigat linie: pacientul era mort.

Am căzut în genunchi şi mi-am admirat balele în cădere. Eram tot eu, dar mai prost şi al dracului de norocos: o femeie mă refuza, milioane mă aşteptau.

Mă aşteptau, dar nu să le intru în familie şi să le cunosc părinţii şi obiceiurile plicticoase de prânzuri cumpărate din albumele Kodak. Nu, nu aveam de gând să ascult mofturile şi condiţiile unui nou clitoris în spume. Noua mea dietă

implica doar condiționările mele: stai așa, întoarce-te, muşcă-mă, ia-mi-o în gură, dă-i-o şi sorei tale...

Femeia are un singur gând curat: să se fută în cele mai angoasante poziții pentru fizică. Restul gândurilor ei sunt mine antipersonal, mai exact antibărbat.

Femeile nu au nevoie de bărbați ca o construcție psihică, ci de angajați în corporația iubirii conjugale (structură moleculară incertă, dar croită pe format publicitar: o viață mai bună te aşteaptă în brațele unei femei alături de care poți consuma conserve, paste, detergent, automobile scumpe, rate bancare, excursii în țări exotice, crize biliare – ați observat că în reclamele la pastile pentru bărbați undeva în fundal, dacă nu în cel mai important cadru, apare o femeie, fie tânără, fie în vârstă, depinde de nefericit? Consumul de produse scumpe de zi cu zi se face masiv în doi, pentru că nefericirea celui singur se limitează la nevoi simple, imediate, care nu susțin economia de consum.

Nefericirea în doi e profitabilă pentru producători şi adevărata piață de desfacere. Cine pune botul la sloganul „găteşti acasă, economiseşti" nu ştie prețul adevărat al vieții. După sex, gătitul e singura găselniță a femeii de a te mai atrage şi de a te ține în casă, departe de restaurantele unde mişună sute de corpuri tinere, perverse, gata să fie supuse. Când sexul scade în frecvență, creşte rata gătitului în casă. Femeia se reinventează în ochii tăi: din sursă de erecții devine sursă de colesterol, burtă şi idei puține.

Femeia instaurează regimul sexului de bun simț, al mâncatului în doi la lumina lumânării atent alese din Ikea. Cina e vârful unui aisberg care îți pluteşte de mult prin casă şi tu habar nu ai. Tu ajungi invitat în propria casă în fiecare seară. Erai un bărbat printre alți rătăciți. Acum eşti al ei şi ea obligatoriu a ta, ca responsabilitate şi ocupație. Hai, ajut-o să curețe frigiderul în weekend!

Bărbatul singur nu îşi va decora casa. El va trăi simplu, rudimentar, cu două nevoi de bază: mâncarea-confortul şi femeile.

Pentru că, uimitor, şi el, cel singur, îşi poate găti dacă simte nevoia unei mâncări calde. Advertisingul a denaturat nevoia vânătorului care, în sfârşit, nu mai era nevoit să vâneze pentru familie pentru că tehnologia îi oferea şi alte şanse de a supraviețui în sălbăticie. Societatea econoamă insistă pe nocivitatea celibatului: cei singuri consumă excesiv din resursele de bază, spațiu, apă, gaze, încălzire, curățenie. Mutați-vă împreună! strigă contabilul mondial, consumați mai puțin din resursele planetei şi mai mult din produsele companiilor private. Reclama, prin insuflarea de nevoi legate de produse care trebuie cumpărate de cineva, i-a dat femeii curajul de a se impune. Astfel, ea vine de mai multe ori la tine. În primele dăți se fute în draci şi nu prea îi pasă de bordeiul şi obiceiurile tale. Apoi tu îi zici că o vrei mai mult lângă tine. Nu să se mute, ci doar să ți-o sugă mai des, dar ea se face că nu înțelege şi o dă pe-a ei. Vine, decorează, modifică, complică.

Ea nu mai e aia cu pizdă strâmtă, sâni frumoşi, zâmbetul aparte şi mintea jucăuşă. Acum e aia care, cel mai probabil, stă cu tine, îți calcă, spală, face curat, are carieră şi pregăteşte un brief pentru un bebe...

...angajați în corporația iubirii conjugale, superioare bisericii şi capitalismului, pentru că a ucis (dacă nu fizic, cu siguranță mental şi emoțional) cu mult mai mulți.

Sună familiar, nu? Toate gândurile negre par ale noastre. Când citeşti aceste rânduri priveşte-ți atent femeia. Şi ea citeşte cu aceeaşi poftă, vrea să afle înaintea ta, ca să îşi scoată din timp armele.

Revenind la divorțatul de mine...

Mi-am luat inima în dinți şi am ieşit în lume. Femeile erau peste tot, pândeau masculul dezorientat, cu ceva bani în bancă şi cu pula băţ.

Ana, Simona, Tania, Iulia, Laurenția... vouă tuturor celor din ultimii doi ani, vă mulţumesc pentru clipele de futai pur. Curve, patroane, matroane, soții, contabile, bisexuale, minore, prea adulte... toate femeile merită un pic din aroganța unei erecții care şi-a propus doar să fută în toate pozițiile disponibile astăzi pe piață – în pat am ajuns foarte rar.

Cât despre iubire – iubiți-le voi, eu doar le fut să vi se întoarcă relaxate acasă. Eu le umilesc şi le supun, iar voi le scoateți în oraş. Le arăt partea ireală a vieții, plină doar de plăcerea care le scutură din rărunchi şi brusc înțeleg că Dumnezeu nu există, ci doar o teamă imensă de a-ți trăi viața aşa cum vrei prea multă responsabilitate pentru ele care au învățat biblia iubirii, a căsătoriei, a copiilor, a amanților ocazionali şi a soțului veşnic sau a divorțului la îndemână pentru a relua ciclul găunos al sensului vieții pe pământ.

Când sexul oral se îmbină atrăgător cu trezitul alături de ea dimineața, da, eşti în pericol să te îndrăgosteşti. Ştiu cât de greu e să rezişti acestei tentații complet naturale, dar nimicitoare ca o trecere de pietoni desființată. Dacă te-ai trezit într-o dimineață îndrăgostit de ea, cea care cu câteva ore în urmă îți gemea beată prin casă, deschide bine ochii şi fă-ți următorul jurământ: până la prânz o fuți pe alta, până seara trebuie să descoperi o altă nimfă care să te farmece parțial, exact cât îi stă bine haiducului, nu eunucului. Nu pentru că ea, cea din pat, de care te-ai îndrăgostit, nu merită, ci pentru că aşa trebuie. Să fii şi, mai ales, să rămâi bărbat e o meserie, nu e lifestyle.

Doar leneşii se îndrăgostesc.

Ai de dus o luptă permanentă cu tine, nu cu restul. Eşti bărbat, nu soţ sau tată. Astea sunt atribute-accesorii, precum cravata sau jobenul. Câteodată cochetezi cu ideea, ştiu, dar nuu uita că nu în familie vei fi bărbat, ci acolo, pe front. Acolo unde nimic nu se lipeşte de tine dacă nu lupţi. Iar când lupţi simţi ceea ce îţi trece prin minte chiar înainte să ai orgasm, adânc înfipt în cea mai bună prietenă a nevestei tale...

Futaiurile care urmează poate au implicat femei dragi unora dintre voi, soţiile altora, şefele unora sau amantele câtorva.

Oricum, să ştiţi că în toate cazurile mi-a făcut plăcere să fiu parte din universul vostru.

Acum e rândul vostru să fiţi martorii universului meu.

„Femeia urcă pe cal ca pe un animal, dar coboară ca de pe un domn."

De ce doar sex?

Păi doar sex pot primi fără să mă simt folosit. Toate celelalte tipuri de activitate umană, chiar şi cele bazate pe sentimente – devin mici platforme de exploatare, pe termen mai lung sau mai scurt.

Adică prefer să mă fuţi cinci ore decât să mă iubeşti trei ani şi apoi pa.

Pa e cel mai periculos „verb" din istoria iubirilor. Implică refuz, redimensionare şi imediat, dacă nu deja, un altul sau o alta. Când credeai că se gândeşte la tine cu regret şi melancolie, un altul îi răscoleşte cutiuţa magică, ea dându-şi sufletul primului străin care o fute măcar un pic diferit de cum i-o propteai tu în iubire, sta-i-ar în gât.

Regula numărul unu: fute tot ce prinzi, dacă eşti viu şi îndrăgostit. Doar aşa te păstrezi realist, echilibrat şi bărbat.

Bărbăţia nu e bine definită, ca feminitatea, deci poate fi foarte uşor spulberată. Pe ele le repară unul care le îndoapă

cu complimente, pulă şi atenţii. Pe tine cine căcat te repară, băiete?

Bărbăţia se întreţine cu efort şi tensiune sexuală mereu la îndemână. Nu trebuie să te fuţi tot timpul, ori de câte ori îţi susură gândul în minte, dar trebuie să fii pregătit să o ridici în pulă pe prima nărăvaşă care îţi iese în cale.

Nu fi prost: flirtul permanent e obositor şi semnul unei minţi bolnave, uşor maniacă sexual.

Bărbăţia înseamnă să recunoşti mieunatul discret din zâmbetul unei femei dispuse. Ea zgândăre motoraşul tău pe nesimţite, calcă uşor pe coridorul pulii cum doar prinţesele o mai făceau prin castel să nu le audă tăticul rege când mergeau la grăjdar în odaie.

Paşii aceia sunt cele mai erotice mişcări nevăzute din comportamentul unei femei abia cunoscute. Bărbăţia îţi sporeşte auzul ca să prinzi şi cele mai suave intenţii şi pofte din privirea ei.

Un bărbat nu sare, el o recunoaşte pe aia care are chef de dans şi îi întinde mâna. Ole!

Desfrânarea şi pofta de viaţă îşi dau mâna când femeia nu recunoaşte că e moartă după pula ta şi ar face orice să te ţină la distanţa la care încă îi simte mirosul.

Aşa s-a petrecut povestea cu Monica, scârba scârbelor, dar bună de pulă ca o icoană de pupat.

Monica, mânca-ţi-aş pipota imediat după ce te-aş linge de sus până jos ca şarpele... Cel mai groaznic moment din viaţa unui bărbat este atunci când o femeie măritată, deşi doarme cuu gândul fix lângă vârful pulii tale, nu îşi lasă inima sau pizda să îi mânjească reputaţia în oglindă dimineaţa. Conştiinţa nu este o chestie inventată de bărbaţi, dar cu siguranţă noi profităm cel mai mult de ea.

Monica îmi sădea rădăcini de pulă în asfaltul pe care călca. Îi urmam paşii ca tigrul indianul rătăcit. Eram mereu gata să intru în ea, căci acolo îmi credeam eu pacea. Amin!

Cu soțul ei nu aveam nicio treabă. Îl cunoşteam, era un prost parvenit pe care, dacă mă ridicam pe vârfuri, puteam să fac o formă de caca nemaiîntâlnită. Îmi plăcea cum stătea lângă ea ca un frigider lângă uşă la intrare, ca în garsonierele cu bucătăria aglomerată de mobilă. Mi-l imaginam lăpăindu-i între picioare în timp ce ea scormonea între gânduri să mă închipuie în pula goală înțepând-o în trup cu hotărârea unei biblii căzută de pe bloc.

Monica nu e frumoasă, dar priveşte în gol ca o panteră sătulă de tot ce-i iese în cale într-o grădină zoologică. Unde e muia perversă de prin parcuri din timpul liceului...? Unde sunt frații care o împărțeau energic şi inegal într-un taxi ce gonea de la un club la altul în oraşul ei mărginaş? Unde sunt avorturile care îi colorau weekendurile? Unde e tatăl bătăuş care o futea pe mămica în fața blocului cu gelozia dată la maxim...?

...Ştiu că nu sunt tot ceea ce cauți tu, Monica, dar ai zărit în mine o cantitate sănătoasă de desfrânare care să îți sature nopțile de toamnă. Ce pulă în gură ți-aş înfige să urli în gând şi să se scoale mă-ta prin telepatie!

Când ai sesizat femeia udă-baltă în mintea ei, atunci ataci precum inundația: nu îi dai nicio şansă, nu eşti gentleman?, nu încerci, ci reuşeşti. O iei de o aripă şi o duci în biroul pulii să o înveți minte că bate la uşă şi fuge pe scări. De ce fugi, fetițo, dacă te mănâncă şi vrei o guriță? Ți-e teamă de consecințe? Ai conştiință şi crezi că a ta e cea mai nemiloasă? Chiar crezi tu că Dumnezeu are timp de toate pizdele, să le pedepsească individual şi forever? Hai, lasă ezitările şi urcă în vârful vârfului meu să te plimb şi să-ți fac ordine în creier!

Desigur nu îi spui toate astea. Astea le zice pula în ea când tu eşti atent la cum geme Monica şi cum îți zgârie pe spate numele soțului. Intri o dată şi încă o dată, apoi o întorci, te freci de fundul ei ca de nisipul prietenei celei mai

bune din copilărie, intri uşor în ea şi înţelegi că Monica e frumoasă nu pentru că merge şi zâmbeşte pe stradă, ci pentru că geme şi îşi contractă pizdulicea ca liceanca care încă nu înţelege sexul, dar îl aplică generos, ca la carte. Aha, mi-am zis: înţeleg ce-i cu Monica – e nefutută sau parţial futută sau futută prost. Ceea ce e la fel de dureros, dacă ştii cât de bine îţi şade să te fuţi.

Când intri în Monica şi îi simţi vibraţia nu mai vrei decât să apară maică-sa frumos îmbrăcată lângă pat şi să îţi zică: „Dragul meu, îţi mulţumesc că ai grijă de fata mea. Se vedea de la o poştă că-i nefutută. Să-ţi dea Dumnezeu sănătate să mai faci bine şi la alţii.

Babe fuţi?"

Partea incomodă vine după primul futut cu prinţesele care vor o dată şi apoi te vor mort, să uite ce-au făcut. Cum le atragi şi a doua oară? Tu cu siguranţă mai vrei. De fapt mă doare în cur de tine, aici e vorba de mine. Reiau.

O vroiam de îmi săreau unghiile pe jos. Ea deja îşi îndosaria orgasmele, poziţiile şi se pregătea de o viaţă seacă în doi. Nu o întreagă viaţă, dar acum era în primăvara noului ei statut, nu putea să şi-l rişte. Doamna vroia să fie o lady, chiar dacă noaptea plângea după ştoarfa mică cu poftă de pule mari în poziţii uimitoare.

Aşa că am decis: o iau prizonieră până mă satur de ea. Dar nu puteam să o iau prizonieră cu voinţa ei. Nu, întâi am drogat-o de nu mai ştia cum o cheamă. Nu ca impotenţii ăia cu soluţiile „date-rape". Nu, am îndopat-o cu iarbă, să viseze doar păşuni, poziţii şi spermă în loc de norişori, care, de pufoşi ce sunt, se înghit mai greu. Am ţinut-o douăzeci şi patru de ore într-un hibrid de pulă, iarbă şi un prieten bun de al meu. Am vrut să o văd plină de pula altuia – respectul de sine vine din munca de echipă.

Am intrat în Monica în toate felurile: singur, în doi, în cur, între degete, între sâni, între tălpi, în ureche, în nări, în

axile. Am făcut concurs de țintă cu sloboz pe fața ei, am pus-o să facă treaba mare la uşa vecinilor de deasupra. Am trimis-o goală cu liftul de la etaj la etaj.

Toate astea într-o armonie spirituală şi sexuală cum doar la Woodstock mai vedeai. Era fericită, maxim futută şi folosită aşa cum vroia.

Când a plecat spre casă m-a sărutat cu poftă. Ştia că are în mine un prieten.

„Femeile îşi doresc să fie sub dorințele bărbatului, pentru că deasupra şi-ar pierde echilibrul."

Brânduşa, tu care gemi la uşă...

Teoretic, cu pula nu poți face mare lucru în viață. Cel puțin nu aşa cum poți face cu pizda, asta dacă ai un ambalaj rezonabil. Dar chiar şi urâtele întorc lumea pe clitoris, de pe o parte pe alta, precum peştele pe uscat. Deşi nu e de bine să zici uscat în preajmă de clitoris.

Pula nu are nimic manipulatoriu. Poate doar dacă ar fi purtată de femei. Şi nu în gură, unde este doar ca să fie. Nu, între picioare, acolo unde prințesele fac nani cu căpşorul ca să audă vocea rațiunii. Pe scurt – pula e pulă şi e bună doar să fie pulă, aşa cum soarele ajută la multe, dar nu îți spală rufele. Pula e un accesoriu sentimental cu efect imediat (dacă te pricepi). Desigur, ea poate provoca şi daune, aşa cum şi Luna incită la sinucideri, deşi arată interesant şi romantic.

Cu pizda e altceva. Ea ucide din start, declanşează epidemii de testosteron şi amestecă ziua cu noaptea, noaptea cu pofta, pofta cu lipsa, lipsa cu furia, furia cu femeia altuia, aia cu încă una care poate îi e chiar soră sau cumnată, o nepoată cu ghiozdan în spate şi penar cu prea puține pixuri încât zongăne... şi uite aşa se face din nou dimineață şi trebuie să dormi.

Cu rucsacul plin de manuale în spate: aşa am cunoscuto pe Brânduşa, comoara privirilor de bărbaţi trecuţi de 35 de ani.

Călca uşor la vale spre liceul de zi cu zi. Am gândit: vreau muie cu fetiţa. Of, tu muie, cum ne iei de cap şi ne strângi de coaie!

Cu fetiţele de liceu (le zic fetiţe pentru că nu aş vrea să am de-a face cu femei de vârsta asta) e simplu: trebuie doar să le ţii în priză în continuu, altfel se plictisesc şi fug la alt ciucure multimedia. Chit că o tragi de păr, o fugăreşti cu maşina, o arunci din tramvai, o baţi cu veioza – pe futăcioasele astea mici trebuie să le dai de-a dura tot timpul. Ele nu au răbdare pentru că nu au ce să aştepte, pentru că sunt lipsite de orice viziune. Pentru ele să îşi conceapă viaţa fără Me'Donalds şi pozele salvatoare cu numere pe ele ar fi ca şi cum şi-ar scoate nervul din măseaua cariată. Prin cur.

Brânduşa, tu rezişti în soare chiar dacă toţi mor uscaţi! Tu dai târcoale pământului din colţul gurii... Îmi ştii gândul şi îţi face plăcere: curvăsăria e una dintre materiile tale preferate, plus că tot ce vezi pe net doar la asta te îndeamnă.

Ador zâmbetul copiilor care se fut în draci şi habar nu au ce fac.

Căci fututul e un proces ce evoluează odată cu vina, luxul unei conştiinţe încărcate. Când te fuţi ca adolescent crezi că faci ceva nemaivăzut, acel privilegiu al adulţilor. Şi exact asta faci, copile.

Îţi bagi puţa ta prematur dezvoltată în puţa ei prematur dezbrăcată şi nu pricepi de ce ea nu geme şi nu vibrează precum femeile alea nesătule pe care le vezi pe net.

Geamătul a fost primul semn că Evei i-a priit conversaţia cu şarpele. Dacă un copil ar fi luat mărul de la şarpe, cu siguranţă l-ar fi mâncat pe loc şi nu i l-ar fi dat lu' tac-su'

să-l apuce năbădăile. Dar Eva a simțit fiorul când Adam şi-a înfipt dinții în măr. Atunci s-a petrecut primul orgasm al femeii de când există ea. Orgasmul din înşelătorie: Eva pe Dumnezeu, cu Adam via şarpe şi măr. Clar? Dacă eram Einstein la asta m-aş fi gândit întâi de toate: cine morții măsii se futea cu cine de la bun început.

Şi uite aşa femeile gem, iar copilele doar se crăcănează pentru exercițiu. Dar, totuşi, dacă un bărbat înghesuie potrivit o copilă şi îi apasă trupul cu greutatea potrivită, oh, da, iese pârâitul – scâncetul acela ce în câteva luni de futai extrem va fi geamăt.

Iubito, nenea te vrea în patru labe pentru că le ai. Dacă aveai două te atârna de lustră şi îți lustruia cioturile frumos tăiate. În pizda ta mică intră tot ce am eu de zis, ca ştirile într-un ziar de duminică. Îți trag uşor bluzița peste buricul cu pierce, îți dau părul peste față şi îți las gambele în sus ca să îi dea aerului picioare în gură.

Eşti futaiul meu inocent de după-amiază. Îmi stai în pat ca măseaua în gură: potrivit şi gata de luptă. Mă apropii uşor, mişc patul să prinzi balans şi te ating cu limba pe fundulețul tău ca un măr. Acum urmează păcatul meu, Doamne – fii atent cu ce poftă muşc eu din mărul Brânduşei. Mmmmm... şi acum să îi gustăm din ce i-a pus mămica ei în ADN şi mai ales între picioare. Oh, da!

Scânceşte Brânduşa, lasă copilul din tine să cunoască femeia...

Lasă femeia să mă cunoască!

Intru în tine, în voi, în toate – Brânduşa nu e doar una, ea e mănunchiul de viitoare femei care vor afla despre mine, puterile mele şi durerea cu care termin de fiecare dată în cărnița ei tânără şi neştiutoare. Brânduşa vrea mai mult, ea vrea nu cu mine, ci cu bestia care stă ascunsă în ochii mei când privesc în gol ca puşca.

Of, Brânduşa, de ce vrei cu bestia când bărbatul e mai sigur? Vrei tu chinurile şi ruşinea de a cunoaşte bestia care oferă atâta plăcere, că şi zidurile devin transparente, să ia toată lumea parte la futaiul pe care doar Kurt Cobain îl înțelegea când punea mâna pe chitară şi ieşeau versurile precum herpesul: cui merită.

Cu veioza rațiunii stinsă am prins-o pe Brânduşa de gât şi am târât-o în holul blocului, chiar în fața uşii mele. Pe jumătate goală, cu pizda încordată ca o balerină la viol, am proptit-o de balustrada scărilor şi am intrat în ea ca în post. Mirosul de futai pe domeniu semipublic stimula pereții destul încât uşile au început să se deschidă şi poporul să iasă din cuibare. Când primii oameni s-au apropiat de minunea noastră, eu am intrat în casă şi i-am închis Brânduşei uşa în nas. Ruşinată, parțial fututăşi expusă, Brânduşa se maturiză brusc şi deveni femeie: începu să geamă de plăcere, teamă, ruşine şi alte secrete numai de ea ştiute.

Cei doi străini care coborau scările se opriră o secundă cu surpriza în gură şi apoi coborâră scările grăbiți, panicați, excitați, dă-i în mă-sa.

Am ieşit, am luat-o în brațe pe Brânduşa şi am intrat din nou în ea, ca trenul în gară: arogant. Cu capul pe balustradă părea ca o prințesă pe eşafod. Mă înjura, dar respecta. Respectul se câştigă cel mai greu. Nu contează dacă eşti bun sau rău, respectul ține de forța ta de a fi viu, exigent, impunător pe planetă, în schema dezorganizată a vieții.

Să îți repet că viața e de căcat ca proces şi procedeu şi că tot ce contează e câtă pizdă ai cunoscut şi nu cât de mult gândeşti? Nu eşti de acord? Hmm, atunci meditează la asta: când ai simțit că eşti stăpânul plantației – când ai gândit sau când ai babardit-o până a leşinat de a trebuit să vină maică-sa şi soțul să o ia acasă?

Data viitoare când te masturbezi gândeşte-te la mine.

Dar nu uita: nu ajungi în patul ei dacă nu îi dai de gândit. Femeile preferă să desfacă picioarele decât să înțeleagă. După ce ai terminat, cazi lat, revin ele cu întrebările ca să priceapă. Dacă nu ar funcționa aşa, am muri nefutuți. Mai bine neînțe-leşi decât nefutuți.

Iar venea lume. I-am ars Brânduşei una peste cur şi am fugit în casă. S-a repezit ca pitbulul în uşă şi a căzut pe preşul de la intrare. Doamna luată prin surprindere şi-a făcut cruce şi s-a întors de unde plecase. Brânduşa gemea, dar plusa cu lacrimi.

Erecția mea zburda de după uşă. Trebuia să o scot din țarc.

Am ieşit, luat de păr Brânduşa, proptit în balustradă şi înfipt în ea. Doamne, cum gemea şi plângea... Nu am cuvinte să îmi descriu pula şi bucuria pe care o simte doar ea când vrea şi poate.

Bărbații înțeleg: creierul e cel mai excitabil organ, dar bucuria simplă de a răscoli o pizdă o cunoaşte doar biata pulă. Putea fi altfel, dar nu e.

Venea lume din nou. Cu atâta bucurie în suflet am decis: mergi Brânduşa în casă, îi înfrunt eu. Minunea minunilor nu e cartea cărților, ci eu în pula goală suliță spre zenit, sprijinit de uşa de după care o puştoaică râdea cu gura până la urechi de ce a văzut nu pe net ci pe pielea ei: babele fugind cu nepoții de mână în sus spre vârful blocului, lumii, morții mă-sii. Bunica fugea ca pişatul în aer, dar nepotica se lipise cu privirea de viitorul ei hobby preferat: pula.

Ziceam că doar adulții se bucură de futai, adolescenții se y J y joacă cu ce au în dotare. Totuşi, cele mai multe femei încă se joacă cu pula pentru că ar fi penibil să le mai vezi cu păpuşi.

„Când femeia e sexy, atunci contează cu adevărat sufletul.”

De ce iubim femeile (altora)

Am văzut titlul ăsta pe o carte într-un parc în mâna unei fete cu nişte sâni superbi. Doar atunci şi acolo am avut senzaţia că iubesc femeile, mai ales pe acea cititoare. În rest nu mă arunc în braţele nimănui, mai degrabă îmi fac loc, iar când îţi faci loc oarecum forţezi, şi când forţezi numai la iubire nu-ţi stă mintea.

Mai ales că nu mintea e project manager atunci.

Ok, deci de ce iubim femeile în cele cinci minute de slăbiciune erectilă de după sex? Pentru că trebuie să ai un motiv îndrăzneţ să mai rămâi cu ele dacă nu îţi stă mintea la sex. Ataşamentul fără concretizare e dubios, chiar maladiv. Te iubesc pentru că mă fuţi excelent, râd foarte bine cu tine şi nu miroşi îngrozitor la nivel bucal dimineaţa. În rest, totul e hazard. Şi iubirea ce e? E lenea de a fi bărbatul nimănui, al tuturor, adorat dar ocolit ca o prăpastie cu whiskey în adâncuri.

Partea nasoală e că aceste trei standarde se modifică în funcţie de cât de nefutut şi frustrat din varii motive ţi se întâmplă să fii când vezi o domnişoară cu croiul sânilor ca un curcubeu matinal. Mai sunt şi alea care nu au load mamar, dar arată jugular cu ochelarii de soare. Sau au buzele atât de roşii natural şi aşa de pline, că te umpli instantaneu de gânduri de incest, trădare, despărţiri şi divorţ. Iubirea e mobilă şi zboară de la femeie la femeie. Tu, ca bărbat, trebuie să fii atent unde poate ateriza şi să fii sigur că e iubire şi nu doar o pereche de ochelari în depărtare. Întotdeauna aşteaptă orice himeră sexuală să se apropie, studiază-i toate curbele şi abia după dă-te şofer. Iubeşte-le cu viteză pentru că la un moment dat îţi vor vrea plinul, poate şi o reparaţie... Coboară la prima oprire. E bine ştiut că sunt din ce în ce mai multe maşini. Profită de trafic.

Ok, gata cu teoria. Să îţi spun de ultima mea cucerire: Alexandra.

Sâni mici, gură mică, strâmtă ca un ochi. Dar redutabilă în pat.

Adică îmi vorbeşte atât de murdar în timpul sexului că îmi vine să iau notițe. Mă pocneşte peste față şi-mi dă cu obiecte în coaie de parcă sunt la tratamente naturiste. Ultima dată am înțeles aerodinamica unui dop de şampanie în plină erecție. Am futut-o juma de oră ca spărgătorul de gheață, timp în care am auzit toate combinațiile verbale între vestitele noțiy y uni „pizdă”, „pulă” şi „rupe-o”.

Cu Alexandra termin, beau şampanie şi o privesc cum îmi face din pulă soldatul ei universal. Cum face ea dintr-o bucată de carne o erecție, mai rar. Sunt un mare escroc de sex oral, dar Alexandra cere doar muie. Intru în gura ei ca piciorul în mlaştină, saliva îi sare sau prelinge, ochii i se bulbucă, venele i se umflă, eu gem şi ea doar se uita la aer – nu mai respiră demult, căci nasul e sugrumat de buza vânătă de pulă.

Tata mi-a zis când era trist: „Dă-i femeii doar ce poți lua înapoi”.

Aşa fac şi aşa să-mi ajute Dumnezeu! Viața are sens doar în direcția în care arată pula. Aşa că o bag până în prăsele deşi am senzația că gura ei nu va putea primi tot şi o să pocnească dracului. Dar, cu ochii în lacrimi de poftă de pulă, Alexandra primeşte tot ca o ghenă de gunoi modernă. În acele clipe o iubesc.

Suav şi din tot sufletul mi-aş dori să nu se termine niciodată clipa asta de iubire. Şi într-o bună zi să pot şi eu să îmi pun titlul pe o carte pe care să o citească cineva încă nefutută de mine.

Of, Alexandra, trebuie să ne mai vedem. Acum e plecată din țară, studiază la Roma. Iar în Roma încă nu am futut nimic. Niy Jmic nou. Doar o nevastă. Stai, că în Roma n-am avut ocazia. Ocaziile astea ratate or fi dus la divorț.

Alexandra mă fute doar dimineața. Îi place muia pe lumină, un concept răstignit de mame. Cu ea micul dejun e întotdeauna cea mai importantă masă a zilei. Mâncăm şi ne futem aşa cum fac ninja când îşi dau masca jos.

Alexandra, ceva în mine se zvârcoleşte. Eu îi zic iubire, tu sigur ştii mai bine ce e: la ține-n gură mă simt ca-n sânul mamei, dacă aş putea fi gol, beat şi cu lapții clocotind... „A încerca marea cu degetul asta e căsătoria pentru bărbați."

La nunta mea să-ți moară pula.

La nunta mea zburau tramvaie... Oh, da, iubito, la nunta noastră puteam primi mii de şuturi în coaie şi nimic nu m-ar fi dat jos, eram bărbatul tău călare pe destinul meu. Nuntaşii mă priveau ca pe Isus alături de prima lui femeie, coborâsem de pe cruce şi eram la costum, arogant şi speriat în acelaşi timp: chiar te vroiam de nevastă? Eram sigur ca un trăsnet, dar tulbure ca sângele de taur: cine va avea grijă de restul femeilor care îmi făceau din ochi cu sau fără voia lor...? Cine va fuma la cinci dimineața alături de nevestele nefericite din a căror gaşca urma să faci parte? Cine va ejacula încrezător în absurdul universului ziua în amiaza mare în gura unor fețe triste? Viața e de căcat dacă nu gândeşti aşa tot timpul şi te mulțumeşti cu ce ai, primeşti, găseşti...

Orice nuntă frumoasă cere un futai pe măsură în noaptea nunții.

Mergi prin lume şi întreabă frumoasele copile care se joacă pe şotronul desenat cu cretă pe astfalt „Cum vrei tu să fie nunta ta, drăguțo?" iar ele îți vor răspunde „Vreau să am o rochie albă, plină de flori, un păr lung, un bărbat să mă iubească şi cel puțin cinci orgasme în noaptea nunții, din care măcar unul oral..." Oh, da, viața e de căcat dacă nu auzi gândurile astea şi pui botul la ce scriu revistele, zic preoții şi îți ordonă şefii. Nu există iluzii mai mari decât aceea că oamenii te respectă şi aceea că iubirea e reală.

Poate că unii ştiu, poate că unii bănuiesc, dar producătorii de iluzii oferă garanții: nu există iubire, ci doar o cantitate imensă de teamă că femeia care ne place se culcă cu altul. Ha! Aşa-i că acum o iubeşti şi mai tare?!

Mă plimb noaptea prin oraş să prind oamenii fericiți la ananghie.

Câteodată îi încolțesc eu, câteodată strigă ei după ajutor. Fug repede şi îi salvez, le dau lovitura finală să moară uşor, ca în visele romanticilor – iubiți şi rupți în două. Ultima dată am salvat lipsa de imaginație a unor disperați dornici să facă ceva nemaivăzut cu o mireasă beată în mijlocul unui oraş mic, de provincie – locul cel mai pervers într-o lume de oraşe mari unde toți se cred unici. Orbecăiau cu mireasa într-un Olcit şi încercau s-o uimească. Aia beată, striga aproape inconştientă „Pulă, băieți, vreau pulă!" iar ăia râdeau ca maimuțele în lapte sugrumându-se cu lațul umed al prieteniei. Când am văzut criza am sărit să mai salvez ce puteam. Le-am pus cinci sute de euro sub bot să mergem în primul bar să fută orice vor ei, idioți trişti, împăiați cu toate lipsurile pământului. Am luat mireasa cu noi şi ne-am proptit într-un striptease să ne cunoaştem mai bine. În timp ce cavalerii gardieni ai miresei „furate" lingeau sfârcuri impertinente de curve i la bară, eu am strecurat prințesa afară şi am condus-o pe jos spre locul unde soțul se căca pe el că îi pasă de pizda transpirată cu care avea să trăiască până îşi dorea moartea. Beată ca un papagal verde, mireasa mă vroia ca pe respect. I-am descoperit sânii, futut două palme şi strânso de gât să mă vrea şi mai tare. E uimitor cum pula scoate ce-i mai bun din femei! Când am ajuns în fața restaurantului unde nuntaşii ei petreceau cu friptura în maț, am întins-o ca pe femeia mea pe capota unei maşini şi am luat-o la întrebări despre soțul ei, în timp ce în curul gol deja mă strecu-ram sub rochia ei mare şi îi răscoleam zestrea.

Printre gemete orice răspuns pare ultimul, dar când eşti în mireasa altcuiva la câteva metri de sute de nuntaşii care ţin cu mirele şi cu restul lumii, ce şanse ai să-ţi pese, băiete? Când fuţi poţi oricând să-ţi pierzi viaţa, darămite să iei bătaie... Iubirea e cea mai mare provocare dacă nu e a ta, dar eşti adânc înfipt în ea.

Respect tot ce mişcă, mai puţin bărbatul alteia.

Mireasa beată se sfâşia la fiecare orgasm şi îşi rupea rochia în bucăţi. Imaginea ei căzând pe scări în mijlocul restaurantului unde al ei zbiera în gura mare „Unde mi-e femeia?" la proştii care, după ce au ejaculat precoce într-unul din vaginele de striptease, au intrat în panică... hmmm, imaginea ei era orgasmul meu.

Trecătorii scoteau telefoanele şi luau smalţul momentului nostru suprem. Muriţi în flăcări! le strigam, iar ei fugeau în spatele maşinilor filmând momentul. Mireasa era totuşi femeie când am intrat în ea a zbierat după prezervativ. Eu am zis da şi am ridicat-o din cur pe capotă. Dacă eram norocos, poate le făceam şi un copil proaspeţilor însurăţei. Creşteţi o nouă speranţă pentru omenire! Eu o să mor, dar nevoia va rămâne.

Când am ejaculat am auzit undeva în rărunchii realităţii: „Uite mireasa!"

Când eşti copil şi furi cireşe e imposibil să nu auzi măcar o dată „Hoţul!". Douăzeci de ani mai târziu tot în cireş eram, dar cu mireasa altuia. Morţii mă-sii, cine sunteţi voi să îmi răpiţi mie mireasa?!! Dar, când am văzut că zece bărbaţi aleargă spre centrul meu de greutate înfipt în mireasă, am înţeles că una este Luna şi la fel şi pula. Am zis „Săru'mâna!" miresei şi am luat-o spre munţi, oriunde or fi fost ei. Unii dintre ostaşii mirelui s-au ţinut după mine, dar orgoliul meu era mult mai iute. Pierdut printre blocuri am prins dimineaţa în drum spre hotel. Cum orice capodoperă mai cere o ultimă privire, am trecut pe lângă restaurantul

unde poliția interoga martorii. Doar că eu eram prea arogant pentru a trezi suspiciuni.

Mireasa era pe un scaun, leşinată, mirele zbiera la poliţişti, cei doi proşti fatali plângeau şi îi cereau scuze mirelui.

Iubirea nu ar trebui să implice femei, doar capodopere. Aici greşim toți.

„Femeile îşi pierd misterul când îşi recunosc superioritatea."

Raluca, elogiul vomei.

Sunt un mincinos. Sunt cel mai mare mincinos. Zic fiecăruia ce vrea să audă pentru că nu mă interesează nimic. Sunt indiferent, hedonic şi leneş. Am avut noroc şi acum mă feresc de ghinion.

Mint. De fapt spun poveşti. Dacă mă întrebi ce-am făcut aseară îți zic ceea ce ai vrea tu să faci. Adică am mers la film (tu nu prea apuci să mergi), am mâncat bine înainte (singurul loc în care mergi e La mama) într-un restaurant libanez unde am cunoscut o chinezoaică cu care mă văd mâine seară (tu ştii unde e China şi câteva bancuri despre)... Şi uite aşa mă obligi să am o viață interesantă pentru că tu nu ai. Pentru că, dacă ți-aş spune că m-am uitat la tv până la 3 dimineața singur şi cu bere la cutie, nu m-ai crede, ai zice că mint şi că de fapt am chemat curve asortate pe culori şi le-am ars ca pe bobine.

Stau cu orele în cafenele singur şi privesc cupluri fericite care îşi mângâlesc unul altuia săruturi în public şi mă gâdilă doar un gând: cum să îi termin ei pe față şi lui să-i tai calea la semafor când se chinuie să bage în treapta întâi.

Dorm cu zilele şi nu am habar de lume. Mă sună unii sau alții şi mă prefac că sunt bolnav – cum altfel poți justifica vocea de somn la trei după-amiaza?

Merg în restaurante şi fac pariu cu chelnerii că nu vor reuşi să aducă mâncarea în cât timp zic ei. Câteodată îmi

place să dorm în maşina parcată dracu' ştie pe unde. Fie aproape de un bar, fie de o facultate. Unele vor să alăpteze de dimineaţă sau să-şi schimbe gustul. Ultima oară am adormit în faţa unui spital.

Raluca tocmai mergea să îşi ia rezultatele la un test HIV. I-am cerut o ţigară şi a buşit-o plânsul. Aşa am cunoscuto. Obiectivul ei în spital m-a excitat în ultimul hal. Proaspăt trezit, şifonat de bancheta din spate a maşinii şi cu ochii decojiţi, ce gând poţi avea decât să faci sex cu o posibilă bolnavă de sida?

I-am explicat foarte clar că starea ei mă excita peste măsură şi că vreau să o invit la un pahar de vin, un mic dejun sănătos şi apoi să o ling, pătrund şi aduc la orgasm după care vin cu ea să aflăm rezultatele. Nu sunt disperat după sex, dar o asemenea ocazie se compară doar cu situaţia în care ţi se dă şansa să îţi alegi numerele la loto direct din aparatul de extras. Raluca intrase în panică după ce a aflat că un striper cu care s-a culcat spontan într-o seară de club era căptuşit cu sida. Deşi folosise prezervativ, Raluca era atentă cu familia ei şi nu suporta gândul că şi-ar fi putut infecta soţul, copiii, câinele şi tacâmurile din argint. Dar cum Raluca era croită şi trăia spontan, accidente ca ăla din seara în club cu striperul şi dimineaţa la hotel cu mine nu îi garantau un final fericit...

Am avut o dimineaţă extraordinară. Mic dejun, vin roşu, Raluca înghiţindu-mă cu foc precum calul lui Făt-Frumos înghiţea jăratec... Dacă mi-era teamă c-o să iau bănuieli? Mic-de-junul e cea mai importantă masa a zilei, totuşi.

Sexul cu bolnavii fatali, reali sau închipuiţi, e catarhic. Pentru ei nu există limite în pat. Nu o să auzi de la ei nu vreau, nuu pot, mi-e frică... Ei îşi trăiesc fărâma de plăcere rămasă disponibilă pentru gaşca lor. Raluca se temea de ce-i mai rău, şi cum sexul nu are părţi rele dacă nu eşti gravidă

în luna a noua, am avut parte de mic dejunul campionilor: sex, sex, sex.

Apoi am mers să luăm rezultatele. Raluca era sănătoasă tun.

Când a înțeles cât de mult mai are de trăit şi, aparent, cât de bine, a vomitat. Prea multă responsabilitate brusc: avea o viață de trăit.

Iar ce făcuse cu mine de dimineață nu intra în planul de management al unei vieți de femeie tânără. I-am propus o muie la prânz, dar a fugit ca friptă. Nici numărul de telefon nuu am apucat să i-l cer. Am plecat spre casă şi, după un duş fierbinte, am adormit în pat.

Vă întrebați ce s-o fi întâmplat cu Raluca? Ştiu doar că în dimineața aia am muşcat-o atât de tare de gât şi spate că sigur va trebui să dea explicații de n-o să-i ajungă voma.

I have a beautiful mind.

Virginitatea nu stă în organe, ci în poziții."

Andreea, fiica mamei ei.

Tristețea e ca o măslină într-un pahar de vodcă bună. Aşa cum o măslină îi dă lichidului transparent un punct de sprijin, o țintă vizuală, astfel acționează şi tristețea asupra vieții umane: o strânge într-un punct vizibil, unde o poți înțelege şi analiza, dar în niciun caz aprecia. Esența unui pahar de vodcă e fals deraiată spre măslină, aşa cum viața unui om trist capătă înşelătoarea culoare a irosirii. Dar cum zic puşcăriaşii condamnați pe viață.

„Dacă ar fi s-o iau de la capăt, n-aş mai purta hainele astea...", orice om trist are încredere doar în ceea ce simte şi în nimic altceva. Încercările omenirii înconjurătoare de a-l „salva" din ghearele acestui sentiment unic şi printre puținele autentice (iubirea nu e unul dintre ele, pentru că e speculată de industria publicității, ca foamea, care nu e umană, ci doar naturală) trezesc în cel „ajutat" o dorință nebună de a fute, dormi, fute din nou până se face seară –

pofta de indiferență, nepăsarea față de ceilalți şi durerile lor imediate.

Deloc trist, dar plin de pofte le-am descoperit pe Andreea şi mama ei, căreia tot timpul îi ziceam „mama Andreei” ca să am erecție instantaneu. Ele iubeau pictura, pictorii, muzeele şi pensula.

Aveau mulți bani munciți uşor de tatăl şi soțul decedat de curând de cancer. Libertatea familiei era acum în mâinile mele. Urma să le fiu cap pentru câteva episoade şi să am grijă de viitorul lor la care eram atât de indiferent.

Tatăl – soțul avea, viu fiind, încredere deplină în mine, pentru că nu i-am vânat nici fiica, nici soția, deşi ocazii au fost multe. De ce să mă complic inutil când răbdarea e cel mai bun afrodisiac cu nevasta şi fiica unui bolnav de cancer pus pe treabă. Aveam teribila impresie că măcar una dintre ele avea aceleaşi aşteptări ca mine, ceea ce era un adevărat semn de respect pentru un om în viață. Moartea poate fi periculoasă dacă nu ai răbdare, dar în cazul nostru era în plan.

Chiar în ziua în care tatăl şi soțul a murit, ambele m-au sunat, separat, să îşi deplângă soarta şi tacit să mă invite să le ascult murmurul vaginal, şoaptele vieții, ciripitul din adâncuri... Ştiam că momentul nostru va veni, când podelele se vor strânge sub pat de groaza a ceea ce vom face împreună, poate în trei dacă nu câştigă nimeni la loto săptămâna asta. Sufereau amândouă, fiecare uşor cu o treaptă mai sus decât cealaltă şi ambele aproape deloc. Moartea soțului era aşteptată, cea a tatălui nu prea conta.

Soția murea după un dram de pulă – soțul nu mai putea de mult timp, cancerul îl făcuse eunuc. Fiica, în schimb, era doar frustrată că eu nu îi acordam destulă atenție din cauza tatălui ei. Pentru ea atenția mea se cântărea în şedințe umeri-craci, căci avea picioarele destul de lungi să ajungă şi la umerii alteia.

Dar de ce mă vroia văduva? Când sunt în preajma femeilor pe care le-aş fute şi cu diaree, dar nu mi-e permis sau nu-mi permit, eman un respect şi o politeţe şcolită în lumea bordelurilor scumpe alături de profesori universitari, politicieni şi fese bisericeşti.

Roma, Paris, Stockholm, Moscova, sunt oraşe unde nu muzeele te învaţă despre istorie. Când intri în cel mai elitist bordel al unui oraş înţelegi de unde vin mâncărurile alese, pofta de război, jazz-ul, vinurile, aroganţa sau indiferenţa: toate sunt clocite la umbra unui sân, în adâncimile unei pizde sau în căldura unui cur mic, firav, plin de fapte şi personaje ca o carte de istorie. Beethoven niciodată nu a sunat mai bine ca la 3 dimineaţa pe culoarul unui bordel din Moscova unde gemetele ieşeau curioase pe sub uşă.

Sonata Lunii în boxele discrete acoperite cu catifea roşie şi zeci de femei contracost sub burţi, coaie, cururi, guri, pumni, picioare de bărbaţi, singurii dispuşi să plătească pentru tot ce e bun în Univers. Mic dejunul? într-un bordel poate fi unica experienţă de socializare adevărată în viaţa asta scurtă. Doar cei curajoşi, care au venit acolo pentru loc şi nu doar pentru curve, fugind de o nevastă bo-toasă, au bucuria şi asimilează desfăţul unei astfel de privelişti. Untul din care câteva ore mai devreme ne înfruptam cu poftă să ne împrietenim cu Regele Anus al acestor creaturi născute pentru a face din pulă un loc de joacă pentru toate vârstele, acum zăcea inert pe masă, în lumina zilei.

Mama şi fiica: asta era promisiunea unui mic bordel personal. Eu, clientul deghizat în utilaj de consolare, atrocitatea emoţională supremă, unghia în gâtul celor care trăiesc pentru nevastă, copii, nepoţi, bănci. Când voi fi falit şi-o să mă bată gândul să cer ajutorul, lubrifiantul ar fi singurul prieten la care aş apela: câteodată cele mai mici cururi compensează pentru cele mai mari pierderi, chiar şi financiare.

Ochiul meu magic avea următoarea viziune: undeva la țară într-o vilă luminoasă, fără vecini apropiați, eu, Andreea şi mama Andreei, goi într-un pat mare, cu lenjerie albă ca în filmele bune, ele două legate la ochi hlizindu-se ca focul de artificii, iar eu sărutându-le când pe una, când pe cealaltă, niciodată în ordine sau previzibil. Şi, deşi ele ar crede că Anotimpurile lui Vivaldi se aud din nişte boxe de import, nu ar şti că lângă noi în dormitorul imens munceşte de zor o echipă de muzicieni care storc pe rând Toamna şi Iarna din corzi. Iar când mama Andreei ar striga în gura mare „Mai tare, mai tare!" eu i-aş face semn vioarei prime să se apropie de urechea nesătulei în timp ce aş umple cu pulă fiecare pauză dintre sunete, acolo unde se aude muzica.

Cum să procedezi cu două ahtiate după pula ta? E riscant să presupui că vor fi amândouă de acord să stea la coadă una după alta privind cu poftă cum pâinea dospeşte. Sexul în trei e deosebit, dar cere atenție şi supliment de concentrare, plus destulă generozitate din partea femeilor. Ceea ce încă nu ştiam despre eroinele mele, aşa că le-am compostat pe rând.

Andreea era o fire apatică, dar plină de gânduri perverse, spre deosebire de mama ei, care ar fi supt şi streşina casei pentru experiența în sine. Andreea aproape că plângea la fiecare futai, îşi lua degetul în gură şi aştepta parcă să o şterg la fund, cu aceeaşi intimitate şi dezinvoltură, câteodată deloc feminină, doar pedofilă.

Iar eu nu sunt pedofil: îmi plac femeile care arată ca nişte copii, dar au experiența unei rachete sol-sol. Fut minore pentru că am prea multe curiozități, dar niciodată copii. Nu mai am loc de alții.

Andreea nu e un copil, ci o super-pizdă care şi-a descoperit feminitatea şi o dă foarte greu. Chiar dacă mă vroia în draci, nu se lăsa, vroia de la mine mai mult decât de la ceilalți (luase startul la 16 ani, se antrenase haotic pana

la 18, ceea ce era în limitele sociologice). Vroia un soi de bărbăție pe care îl idealiza, dar îl găsea foarte greu printre vampirii de cluburi. Vroia un bărbat care să se culce cu ea din dorința de a o degusta, sărbători, canoniza, nu fute, trece pe răboj, cunoaşte în curul gol. În toți există nevoia de a cunoaşte trupuri goale, a petrece timp în organele cuiva frumos, interesant, o pizdă arogantă dacă se poate – dar în foarte puțini creşte ispita unei opere de caritate, a unei capodopere sexuale, a unei deghizări a pulei în pensulă şi a pizdei în pânză.

Perfecționişti sunt puțini, şi doar aceia sunt bărbați. Restul îşi aşteaptă rația de futut săptămânală de la Dumnezeu sau de la nevastă, care o fi mai puternic. Nu despre performanțele fizice vorbesc – e drept, sunt unii care îi dau în buci prințesei până leşină şi merge direct în Rai, dar ăla e ca mecanicul de serviciu, vor rămâne în amintirea lor ca Dr. Mengele al fututului. Eu vorbesc aici de Michelangelo – acela care ştie că va fute veşnic pentru că oamenii nu au de ales, nu se grăbeşte nicăieri, adulmecă totul şi priveşte cu ochi buni orice capelă, gata să o facă Sixtină. El pune nevoile ei spirituale deghizate în pizdă mai presus de orice. Cele mai multe femei se fut pentru că au impresia că a trecut mult timp, ca şi cei mai mulți bărbați, dar acelea care înțeleg că a respira înseamnă a te fute sunt cele norocoase, care merg cu flirtul pe bot zilnic la muncă, la grădiniță, la ginecolog.

To live is tofuck.

Asta e suma tuturor nevoilor. A fute e verbul suprem: a penetra e soldatul credincios acestuia – vreau să îți intru în cap, în cur, în suflet, în amintiri. Şi apoi pot să mor. Am nevoie de aer, de apă, mâncare, adăpost, ocupație ca să fiu în viață, să exist, dar ca să trăiesc trebuie să fut. Cât mai mult, mai întortocheat, inedit, diferit... Vrei nu vrei, ajungi să fuți, depinde de tine cât de mult vrei să-ți trăieşti viața.

Mă piş pe ea carte, plec să dau o muie...

...În cazul femeilor e diferit. Ele trăiesc cu adevărat când primesc de la un singur bărbat cât de la cinci odată. Iar ceea ce le trebuie nu e greu de dat, dacă vrei să-ți dai viața, băiete...

Primul futai cu Andreea a fost ca într-un film de Fellini. Amândoi goi în maşina mea cu geamuri fumurii parcată duminică dimineața în fața unei biserici, asta pentru că după futai vroia să meargă la mormântul tatălui ei să o vadă pentru prima oară fericită. Nu ştiu dacă era nebună sau aşa ar trebui să fim toți, dar tot ce făcea mă excita masiv. Babele ieşeau din biserică şi maşina se legăna ca o gondolă pe valuri de pulă. Când s-a apropiat de orgasm a început să mormăie Tatăl nostru. Am deschis ochii mari şi mi-am zis, „Dacă e multiplu, Dumnezeu există!". La nevoie rugăciunea se cunoaşte, precum şi respectul față de cei ce te pot ajuta. E măgulitor să vezi tinere în pulă invocându-ți numele, nu?

De aia o fi Dumnezeu atât de orgolios, şi mie mi s-ar urca la cap după clipe ca astea.

Orgasmul venea zguduind maşina ca pe țâțe. Andreea, cu degetul în gură, ochii închişi şi rugăciunea pe buze, gemea de îmi venea să deschid porțiera maşinii să fie toți martori la zbuciumul micuței... Uite şi orgasmul fetei: i-a sărit degetul din gură, Tatăl nostru s-a rătăcit printre dinți, s-a arcuit de spate ca o panteră în vacanță şi a gemut din tot corpul atât de puternic că trecătorii au sărit speriați de lângă maşină. Orgasmul meu nici n-a mai îndrăznit să scoată capul în fața unui asemenea spectacol. Dar eram uniți în fața Domnului, la poalele bisericii, pulă-n pizdă în altarul iubirii aproapelui... Amin?! Încă nu.

Cu mama Andreei a fost mai puțin spectaculos, dar vârsta femeii denotă şi gradul de pragmatism al futerii. Femeia care ştie cum funcționează şi la ce e bună o pulă, nu mai vrea decât cinşpe minute de tandrețuri, apoi futai ca la uzină.

Eşti acolo să o vindeci, nu abureşti ca pe fata mare. Îi dai sau ți-o iei. Îl are sau ți-l smulge. Aşa că i l-am dat. Ba mai mult, i-am lipit şi vreo câteva palme de bot.

„Abia aşteptai să moară ăla să-mi sari în pulă!" îi zic cu palme peste bot.

„Dacă nu erai tu, era altu', nu fi prost..." „Norocul meu că ajung să fut văduvele prietenilor morți..." şi încă o palmă.

„Decât să le fută un străin mizerabil mai bine le babardeşti tu şi rămâi prieten forever. Hai, pe la spate!" şi se răsuci ca un arbore cotit în inima motorului. Era cu spatele la mine şi se dădea cu capul de perete. „Scoate-mi pula din cap să-mi pot trăi viața!", zbiera la mine ca apucata, „Dă-mi-o până mă refac, până mă simt din nou femeie! Dă-mi-o!"

Atunci mi-am dat seama că doamna nu avea nevoie de un futai să-şi revină, ci de un pumn în bot să simtă durerea, să poată să-şi plângă soțul după care nu vărsase nicio lacrimă. Cu ea terapia prin pulă nu mai avea efect pentru că durerea era prea mare să se bucure de libertatea oferită de moartea celui drag (este libertatea cel mai greu se suportat, libertatea obținută în cel mai natural mod, adică nu avem de ales în fața ei, moartea eliberează un loc lângă noi, în inima noastră, fără vreo explicație sau motiv anume – cineva drag ție moare, descurcă-te, ieşi, fute-te, abuzează, noi aici în Rai vrem să ne distrăm pe seama ta, hai, fă-te praf!). Când femeia confundă fututul cu electroşocurile, fugi. Pula rămâne cea mai bună terapie pentru dureri minore, lipsa de încredere în sine, isterie, menopauză, dar niciodată nu va topi durerea după un mort drag.

Ziceam că un pumn în față ar fi rezolvat problema femeii care acum confunda disperarea cu lipsa de pulă. Cum eu nu le confund niciodată, am ales: am pocnit-o direct în gură cu un pumn dat din datorie pentru prietenul meu. A căzut lată, leşinată, plină de sânge. De mâine avea să-i fie mai bine, iar în câteva zile vom putea să ne futem în draci cu

ceva mai puțină durere de anihilat, deci pe măsura pulii. Poate chiar cu Andreea de-a dreapta mamei, în timp ce eu gustam din sufletul ei trist deghizat într-o pizdă voluptoasă, plină de personalitate. Gemea mai relaxată acum, cu fiica de mână, se simțea într-un soi de siguranță, cineva drag (şi priceput) avea grijă de ea şi nevoile ei. I-am răscolit sufletul cam o oră, apoi am avut grijă ca Andreea să-şi guste mama prin intermediul vârfului meu, apoi mama să-i arate fiicei câtă valoare are pula, nu contează vârsta gurii în care ajunge. Un corp frumos, conturat la sală şi în ochii pofticioşi ai tuturor bărbaților care o înconjurau, asta era sursa bucuriei sexuale pe care o trăia mama Andreei acum. Chiar şi fiica o privea cu o plăcere nebună, de care nu o credeam în stare. Îşi iubea mama şi îşi dorea tot ce-i mai bun pentru ea. Când am intrat în ea, mama Andreei a gemut precum a făcut şi fiică-sa la orgasmul din fața bisericii. A privit-o pe Andreea, apoi m-a luat în brațe şi m-a strâns cu toată puterea. Andreea ne-a cuprins pe amândoi şi ne cântărea fiecare penetrare, ca bijutierul, să fie sigură de calitate. Nu era nicio îndoială, mama Andreei primea o pulă la fel de sățioasă precum primise şi Andreea... Cum durerea încă mai dădea ture prin mintea şi corpul mamei, am pus-o pe Andreea să o strângă de gât până trag clopoțele. Ochii îi ieşeau din orbite, orgasmul clocotea sub noi, Andreea gemea de plăcerea de a-şi strânge mama de gât din dragoste, iar eu mi-am promis în momentele alea că măcar o dată pe an trebuie să încerc tandemul mamă-fiică. Deocamdată nu aveam de ce să îmi fac griji, urmau luni frumoase alături de cele două pizdulici înrudite. Dar acum trebuia să terminăm toți trei ca în basme.

Mama Andreei se sufoca, îi ieşea orgasmul prin pori, Andreea era deja călare peste ea cu fundul spre mine, eu cu gura în tinerețea Andreei şi cu pula spărgând stânci în pizda mamei ei. Eram un carusel aproape de orgasm: mama

Andreei a spart gheața şi a urlat înfundat ca avalanşa, în strânsoarea fiicei ei... Andreea, plină de limba mea, a bubuit de plăcerea trăită de mama ei şi a gemut lung ca o frână inutilă pe malul prăpastiei... iar eu am ejaculat cu certitudinea că există Rai, dar numai pe pământ, în rest e inutil.

Menirea bărbatului în viață e să se înconjoare de femeile altora.

Aşa controlezi comunitatea. Şi doar aşa te fuți nemaipomenit, după cum scrie aici...

— Iubito, treci deasupra!

— Îmi las perna pe față?"

Laurentia, virtutea anală.

Eu fut în cur pentru că ăsta e adevăratul futai. Restul e doar sex, dragoste, impotență. Când fuți în cur însă eşti bărbatul ei, ea a ta şi curul singurul martor al legăturii dintre voi.

Poți fi un străin, dar atunci când îi intri în cur şi îi prieşte, femeia simte un suflet deschis spre ea în lumea asta ahtiată după pizdă.

În cur stau mistere nescrise, nespuse, aparent neimportante, dar care tânjesc să fie trezite. Monstrul anal e cel care sperie îngerii când încearcă să se pogoare peste îndrăgostiți.

Îmi place să fiu în curul femeii tale, pentru că tu nu ai curajul să te impui nici măcar în pizda ei urâtă. În cur eşti bărbat sauu nu eşti deloc. Viața nu iartă ezitarea, intimidații şi laşii anali. Analul nu e pentru oricine, dar se poate cu orice femeie, oricât de a dracului se dă ea şi hotărâtă să nu deschidă porțile sufletului prin cur. Ia-o de gât, fii curajosul care se comportă ca un violator, dar e nimic mai mult decât bărbat cu femeia care aşteaptă un semn divin că o nu o să fii tatăl copiilor ei. Odată ce ai intrat în curul smeritei să ştii că nu mai pupi cămin cu dânsa.

Copiii şi dragostea nu încap în acelaşi cur cu tine. Când ai intrat în curul ei ai spart bula iluziei paternale în ce te priveşte. De aici laşitatea masculină: preţul analului stă chiar în curul ei – acolo ţi se coace viitorul pe care tu îl vei simţi, vedea, gusta. Cât de proastă o crezi încât să îşi mai închipuie că după asta tu nu vei fugi sătul şi luminat precum căpiţa de fân?

Femeile se feresc să îţi arate viitorul alături de ele. Corpul şi mintea femeii ascund tot felul de monştri care în timp se vor năspusti asupra noastră. Fute-o, dar nu o lua de nevastă, nu-i fă copii, casă, rate la bancă. Vei fi devorat.

Chiar nu înţelegi? Atunci fute-o în cur şi acolo vei vedea unde-ţi va fi locul în scurt timp. Vei simţi gustul, forma, textura şi adâncimea dezastrului tău ca bărbat.

Dai o muie şi te crezi stăpânul plombelor? Eşti un prost dacă tu crezi că o pulă-n gură pune femeia la punct, de preferinţă nu G.

Înfipt în curul ei eşti căpitanul vaselor de sânge care dă buzna spre sfincter să vadă cine-i braconierul anal în vârf de deal...

Laurenţia e ca veioza: la îndemână, dar inutilă în afara unei y Jsingure poziţii – adică în cur, altarul bărbăţiei sălbatice. Am cunoscuto la o vizionare de apartament. Vorbea atât de mult că aveam două variante: să sar pe geam în capul unei babe mulţumite de viaţa alături de câinele ei Puffy sau să îi trag două peste bot şi să o fut până scade piaţa. Timid la căzături, am ales cântecul pulii în negrul gurii...

Futu-ţi gâţii mă-tii de papagal în costumaş, treci în genunchi şi ia-mi personalitatea în gură până pun botul la faianţă, gresie şi nu dau în depresie! Azi fut în rime. Mă ţine.

Laurenţia are curul mare, mare. Intră pula mea şi încă două contracte de închiriere făcute sul... Am iubit gândul ăsta de cum am văzut-o. O vedeam goală, crescându-mi

copiii făcuți cu verişoara ei din Sicilia, măritată efemer cu un țăran dotat în oi şi vile răcoroase. O mai vedeam jumulind puii fragezi numai buni de pus în sosul de smântână făcut tot de ea, săraca (rupe-i-aş pizda în patru să le ajungă şi apostolilor). Laurenția, tu exişti sau eşti doar umbra curului tău mare şi îmbietor ca o farfurie zburătoare?!

Plin de îndoială am pus mâna pe curul ei mare şi mi-am zis cu voce tare să audă şi îngeraşii: „Ce pulă a mai fost pe aici, Laurenția?" Ea mi-a zâmbit din ochi şi mi-a tras în gură o limbă modelul „te fut, dar cumpără dracului odată apartamentu' pulii".

Atunci am continuat cu mânuțele mele educate să apese şi nu să numere. Un deget încrezut era deja în curul Laurenției.

Altul se zbătea să intre, o mână în pizdă, un gând în pulă deja pregătea lansarea. Ce dracu' am, mă întrebam, fut din astea urâte, care vorbesc mult, care miros greu a parfum ieftin de muistă credicioasă marelui mire? Da, mă, fuți proaste cu curul mare care vorbesc mult!

Hai să-ți explic cât de mult vorbea asta.

Dacă Isus ar fi fost chemat să o salveze pe asta de la moarte pentru că avea sida de mai multe tipuri şi ar fi intrat în căsuța dementei şi s-ar fi aşezat pe patul apucatei şi ar fi întrebat-o simplu, bine intenționat, vegheat de Tatăl... atunci ea ar fi răspuns: „Mă bucur de cunoştință Isus. Îți respect munca şi apreciez Tatăl. Cred în el, din respect şi considerație pentru ce face. Calitatea acțiunilor sale justifică (deşi aici unii ar crede că tu ai făcut mai multe decât el, care invizibil fiind nu se conturează mundan cât să capete prestanță imediată în ochii şi conştiința muritorilor – care, după părerea mea nu cred că sunt foarte convinşi de aspectul nemuririi spirituale veşnice...)... Sper că mă fac înțeleasă. Cum ziceam – calitatea acțiunilor sale justifică

duritatatea sacrificiilor impuse peremptoriu şi absolut într-o serie de creanțe...” „Mai du-te fă în pula mea, băga-mi-aş muia în gâții tăi de căcat pe moarte!!! Mori până te ia dracu...!!!” „Nu intenționam să îți cauzez sentimente contradictorii, Isuse.” „Dacă mai scoți un cuvânt îți dau un cap în gură. Zi în morții mă-tii ce te doare!” „Absența unei candori în momente ca astea, cred că aici e problema globală a relației tale cu lumea.” „Văleu, fuck me!!!”

„Semnele de exclamare insistente denotă coruperea emoțională activă.” „Taci, fă, în pula mea! Mori, du-te-n căcat!”

Dar pizda nu ar muri. N-am încredere în Isus că ar rezista până la capăt. Dar eu am soluție. Iei una bucată pulă, îi faci vânt în curul mobilierului sexual numit Laurența şi încerci să sugerezi un futai complet, deşi defect. Şi când fuți mai apăsat în curul anecdotei, o auzi cum crapă cerul deasupra capului tău: „Simt că aş putea să îți vorbesc în pulă toată noaptea...” „Dar nu e noapte încă.” „Oh, da, dă-mi un semn că simți cum simt şi eu...” „Oh, da, mi-ar plăcea să taci şi să îți aud doar curul cum mă molfăie... „ „Lasă-mă să te iau în gură!”

Şi sare Laurența şi mă ia în gurița ei smerită ca o sobă nefolosită.

Credeam că am închis un capitol sau toată cartea chiar. Căcat – tonomatul iese din pulă şi împroaşcă: „Aş vrea să îmi termini în cur şi să îmi păstrezi şi pentru gură ceva.”

Dar taci, lua-te-ar...

O întorc şi îi intru iar în cur. Acum ştiam cum să fac: cum începea să vorbească îi pocneam una peste cur, cap, gură. Te doare, pisi?

Să mă vezi pe mine când deschizi troaca verbală. Eşti insipidă ca un întrerupător, falsă şi needucată ca o blană artificială. Nu mă exciți, nu mă inciți, nu te doresc, nu vreau să te mai văd, nu ştiu de ce te fut, dar e drept că mor să

intru în curul tău. Fiecare frecare îmi dă ecou în pulă şi salivă în gură.

Ai un cur independent. Tu eşti urâtă şi proastă ca trecerea de pietoni, dar curul tău mă ia în braţe şi îmi respectă pula. În curul tău îmi pierd uşor încrederea în pizdă şi talentele ei. Ştiuu că dincolo de mine, în tine e doar căcat, parte importantă din tine.

Vei fi pe mine până mă spăl, dar curul tău îşi cere iertare de pe acum.

Ce simte un bărbat când fute în cur o antipatică (nu neapărat urâtă, dar grav schimonosită de personalitatea de pişat cald)? Păi ce simte doctorul când operează pe creier o hoaşcă de optezeci de ani?! E mândru, dar victimă a compromisului etern specific lui Isus – e blestemat să îşi arate puterile în situaţii minore. Dar slavă Domnului că am avut parte şi de alte minore...

Şi uite aşa călare în Laurenţia, dar cu mintea la mine, complet uimit de ceea ce fac, cum fac şi unde fac, cui fac e tot un drac – îmi veni să ejaculez. Van Gogh m-a învăţat o lecţie: dacă ai de pictat ceva, picteaz-o în gură, dă-o-n mă-sa...

Am luat pula din curul Laurenţiei aşa cum ia moaşa copilul şi i-l dă mamei. Priveam în curul Laurenţiei ca iubiţii apusul.

Am intrat uşor în gura ei, ca în cinema după ce a început filmul şi mi-am făcut din maxilar un semn: „Dă-ţi drumul, umple-i dex-ul boarfei!”. Aş fi gândit mai frumos dacă aveam timp, altă femeie şi complet altă viaţă. Dar Laurenţia primea ce era destinat doar ei, mama curului ospitalier, primadona înghiţirilor printre cuvinte, culmea virtuţii anale.

Normal că plină de sloboz şi colcăind ca o mămăligă la apogeu, Laurenţia voia să ţină un discurs: „Mai ai? Aş putea să te înghit până leşini. Sperma ta are un gust incert, ca sosul dulce-acrişor de la chinezi.”

Mi-am închis blugii, aranjat cămaşa, revenit şi am zis: „Laurenția, dragă... Apartamentul e prea scump. Dar îți stă foarte bine în sloboz. Se asortează cu aberațiile care-ți tot ies pe gură.”

Îmi doresc un muzeu al femeilor, un loc unde să urci pe pereți diferite tipuri de femei şi să ți le explice cineva. Laurenția ar fi doar pentru adulți, prototipul supraviețuitoarei după Apo-calipsă, antidotul pentru Dumnezeu. Când mergi în Africa mai bine iei o porție de Laurenția: vaccinurile plâng în fața ei.

„Femeile de carieră... iată un animal pe cale de apariție.”

Criza mondială cu o femeie urâtă.

Sălbatec cum sunt, îmi place să provoc debandadă în lenjeria intimă a corporatistelor care nu se fut, ci implementează nişte sex, nu sug pula, ci au un team-building în gură, nu înghit, ci fac follow-up.

Îmi place clădirea în care domneşte operatorul de telefonie preferat. Aici am intrat acum câteva zile complet inspirat şi plictisit, cu strategia clară să fut ceva fustiță corporate până la finalul zilei. Cu un zâmbet în bot precum cămila fix în mijlocul deşertului, înaintam pe holul lung cu ținta în recepție. Cer la etajul operatorului, secțiunea business, cu aroganța unui piept de leu.

În câteva minute eram deja printre angajații cu fustiță şi ochelari negri umpluți de nişte ochi educați să zâmbească şi să bugeteze din mers.

„Vreau o mie de abonamente de 1 an, cu limita de credit de 100 de euro pe lună. Cu cine trebuie să mă culc să primesc o ofertă bună?”

Toate fustițele au râs lovite de unghia prostiei care nu crede că toate cuvintele dintr-o propoziție sunt folosite pentru că era nevoie de ele.

„Pentru o sută de mii de euro ar trebui să îmi dați şi un birou mic aici, cu duş şi veceu personal... „

Una dintre ele se ridică din grămadă drept şefa tuturor lenjeriilor.

„Dacă e vorba de o mie de abonamente în condiţiile descrise, atunci mă mut eu cu dumneavoastră şi aduc şi veceu şi duş."

Urâtă, dar cu o personalitate de puţ cu apă rece, cristalină, şefa asta numită Evelyn mi-a trezit ursul din bârlog, aşa cum numai o femeie care îţi vinde ceva din gură o poate face.

Gura nu e zonă periculoasă, dar completează fatal anumite părţi ale corpului de care şi Isus se teme. Urâţenia însă e un afrodisiac obligatoriu completat de alcool sau droguri. Mintea bărbatului atacă precum gorila orbită de gelozie, dacă alcoolul e suficient, lumina decentă şi ea te ţine în şah precum Gasparov.

Mi s-a pus pata pe această pomădată, pudrată, parfumată, dar urâtă. Ţineam cont de toate condiţiile: am intrat în clădirea y y ăstora şi am cerut la mişto nişte servicii care valorau o avere. O ţinteam pe asta cu pofta arogantă a unui orb, flirtam din priviri şi cu subordonatele, iar asta o tulbura şi convingea că sunt serios.

Planul era ăsta: să le bag sub nas nişte garanţii de prin conturi, să petrec destul de mult timp delegând la telefon pe alţii care să încheie tranzacţia şi să vreau să am întrevederea finală cu managerul general pe România al operatorului ăsta năzdrăvan.

Toate astea ca să o fut pe urâta care credea că face tranzacţia vieţii ei.

I-am zis urâtei că vreau să beau o cafea cu ea ca să aflu detalii neplăcute despre ce urma să semnez. M-a întrebat unde am parcat, i-am zis că azi nu conduc, e sabatul pentru moldovenii ca mine, în schimb am comandat cinşpe taxiuri să defilăm în coloană până unde vrea pula mea de burlac divorţat.

Uite aşa s-au proptit nu 15, ci 20 de taxiuri în buza clădirii operatorului meu preferat de telefonie. Au blocat circulația, enervat poliţiştii şi m-au costat o grămadă cele patruşcinci de minute de defilare. Corporatista era udă ca un pepene căzut din tir în curbă.

Oh, da, mami, scufundă-te în propriul suc pentru mine şi aerele mele!

Eram ayotallahul maşinuțelor galbene, Sigismund al aparatelor de taxat.

„Doriți bon ştampilat de la toți colegii, şefu?" „Da, dar ştampilele le ia doamna pe curul ei tare... Da?"

Când am zis asta corporatista a înțeles codul lui Da Vinci: urma în cur, în gură şi implicit între țâțe cu reluare în gura aia strâmbă, vulgară, dar cu dicția lui Marcel Iureş.

Am urcat-o în hotel ca pe Maica Precistă în Bentley. Mai fusese pe acolo, dar numai la conferințe şi meetinguri cu domni în costume pătate cu sloboz pe interior. Acum însă păşea ca regina în vârf de elefant.

Când merg la hoteluri de obicei trimit sms înainte de a ajunge la recepție agentului meu de legătură să nu cad în mundan cu gestul de consumator de curvă prin care iei cheia şi femeia. Aşa, când descalec în bătătură merg direct la țintă, de parcă ar fi propria mea casă cu sute de angajați. Toți mă salută, nu cu respect, dar cu invidia de care ai nevoie ca să o urci pe invitată în tavan.

De la un etaj anume toate ți se văd pe față, gândurile pe care ai să i le înfigi în cur doamnei. Pula nu are minte, dar are destulă personalitate să iasă prin toți porii şi să intre în toate orificiile ei.

Am luat-o de mână, am lipit-o de pereții liftului şi, cu pula băț, i-am rupt cămăşuța în care i se scăldau sânii cu bucuria că urmează să îi atingă cineva. Urâtele nu au frumusețe interioară, decât dacă aşa zice pula. Odată înghițit de o urâtă, nu vei mai cunoaşte nicio teamă în

univers, căci dacă ieşi întreg din pasiunea cu care urâtele îți rostogolesc pula sub limbă, orice luptă dintre bine şi rău ți se va părea spanac între dinți.

La etajul nouă deja eram în pula goală în gura urâtei. Când s-a deschis uşa liftului şi un domn bine cu gentuțe în mână aştepta să intre, am înțeles diferența dintre a vedea un accident de maşină şi a vedea o urâtă călare sub pula unuia de doi metri complet relaxat şi bucurându-se de viața în public: invidia.

Secunda în care l-am privit în ochi pe acel biet martor căruia i s-au mai adăugat două domnițe, mamă şi fiica bănuiesc, a fost îndeajuns să mă lovească zeul slobozului de pretutindeni, chiar şi din lift – am ejaculat cu o accelerare de 0 la 100 cum doar Ferari mai poate. I-am lipit corporatistei ochii de frunte într-un gest de grup: ea a țipat uşor, ca mandolina scăpată pe jos, iar martorii au înghițit amar, involuntar, în icnete de dispreț amestecat cu uimire şi încântarea de a fi părtaş la bucuria altuia.

Am lăsat-o pe frugala corporatistă în genunchi, cu smalțul sărit şi cu onoarea între uşile liftului. Nimeni nu a urcat lângă ea în lift: sublimul este intimidant. Umilită de poziția de femeie singură, dar încotoşmănită în spermă, nici lacrimile nu ieşeauu cum trebuie din subțiorile ochilor. Dar tehnologia vine în ajutorul celui deposedat de orice urmă de mândrie şi, ca un ajutor divin, uşile liftului s-au închis.

Eu eram deja în cameră, cu whiskey în bot şi sufletul în rai. Sunt un om rău? Mai bine ți-ai păzi femeia şi păstra părerile.

„Fericirea se coace la foc mic. De aia mărimea contează...”

Jeni, fata de la Fornetti.

Of, Jeni, cu mac te rog, dar suflă în ele să prindă gustul respirației tale sufocată de franciza care ți-a intrat în piele şi îți răsfăță clitorisul cu arome fine, exersate stradal şi definite de ziua lungă de muncă!... Oooo, da, Jeni!

Jeni, tu cea care zilnic pui cu mânuța ta podoabele fornetti în pungile străine venite din depozite reci... Tu, care comunici prostului înfometat şi dobitocului cu pretenții de elită cât costă cele 4 bucăți fierbinți de „cu vişine”... Oooo, tu, cu sânii tăi perfect cântăriți şi puşi la înălțimea ochiului meu hulpav... Când ți-am cerut „cu mac” mi-ai zâmbit şi mi-ai spus că sunt primul din ziua aia care şi-a înfipt dinții în macul, săracul. Păi, da, că la ora 8 dimineața ce idiot şi-ar fi riscat dantura să apară la vreo şedință cu negru în zâmbet. Dar eu, cu banii în cont, îmi permit să zâmbesc şi Sfintei Maria cu brânză şi mac în dinți. Amin!

Jeni mi-a trezit erecția precum clopotul satul dimineața. Nu-mi place sexul în mâncare sau mâncarea ca pula, dar aromele fornetti au ceva sado-maso în textură. Te invită să te frigi, dar pe mine Jeni m-a chemat altfel: hai să mi-o arzi. Iar al meu suflet dă din picioare ca iepurele lovit de tren când vede femei care muncesc să îți pună pe masă.

Uite-aşa am ademenito pe Jeni cu aroma banilor în afara cuştii „cu mac”. Am stat 4 ore în fața cazematei parfumate ca să priceapă draga de Jeni că ori o fut, ori o sperii, ori e proastă şi habar n-are ce dracu’ se-ntâmplă. Dar când pricepi, pricepi şi ce-ai de făcut.

Am mai venit o dată la balcolnul ei cu cântar în vârf şi i-am zis cum doar Romeo ar fi vrut să-i zică Julietei dacă scriam eu povestea: „Vezi hotelul? Las la recepție o cheie pe numele tău în 15 minute. Urcă în cameră, dezbracă-te, fă duş, dar nu folosi nimic de spălat în afară de apă. Nu te şterge, nu te spăla pe dinți şi nu folosi veceul. Apoi întinde-te pe pat cu fața în jos şi aşteaptă-mă. „

În 10 minute Jeni butona liftul hotelului ca iepurele la doamna iepure. O urmăream din hol, ascuns după un paravan.

Fuga la duş, cânta sub jet. Fredona Shakira. Eu după ea, lipit de uşă şi de chiloți. I-am luat hainele şi i le-am mirosit.

Duhneau a clasa muncitoare şi a navetă cu alți muritori în pragul sinuciderii.

Duşul se opri, Shakira ba. Jeni era pe val.

A ieşit din duş goală, udă şi cu un zâmbet cât cărămida. M-au luat toți fiorii când a sărit în pat cu fața în jos şi cu picioarele desfăcute ca uşile bisericii.

În clipe de astea sunt tacticos şi rabd, fiecare gest e un futai în sine şi niciun cutremur nu mi-ar strica algoritmul.

Încep prin a-mi descheia primul nasture de la cămaşă. Stilul şi eleganța încep de sus. Îmi dau jos ghetele, şosetele, pantalonii şi boxerii. Apoi mă aşez la dunga patului şi observ pe lung construcția doamnei. Clitorisul ud, fundul tremurând, chicoteli în pernă... ooo, Jeni!

Am sărit în Jeni ca hackerul în server. Urletul fetei de la fornetti are ceva unic: aşa a gemut Titanicul când i-a intrat ghețarul în pântec. Da, şi la mine se auzeau viorile. Căci fata de la fornetti gemea pe note, ca privighetoarea electrocutată. Credeam c-o să leşine sau c-o să explodeze, aşa îi răsuna gura. Urla, gemea, scrâşnea... iar când s-a copt de-un orgasm am crezut... dar ce cred eu nu e important.

Eram deasupra ei, ea pe burtă şi eu în curul ei. Ca un geniuu al deplasărilor sexuale, întotdeauna am lubrifiant cu mine.

Reiau: eu în ea, ea pe burtă. Jonglam în locațiile sexuale cu iscusimea cârtiței. Am simțit orgasmul venind şi am înțeles: era timpul să mă hotărăsc, Jeni era de serviciu.

Şi pac, orgasmul a început. Jeni s-a arcuit şi m-a ridicat ca pe cal, eu am prins-o de păr şi am adâncit-o înapoi în cearceaf la rândul meu cu un orgasm în aşteptare... Jeni mi-a expediat o contra din fund că am căzut din pat cu orgasmul în aer... Ejaculând ca o fântână arteziană în cădere, am tras-o peste mine şi răsucit-o spre pulă cu gânduri clare: „Cu gura, Jeni!”

Jeni s-a împotrivit, dar aşa sunt eu: nu prea ţin cont de clasa muncitoare şi i-am lipit cerul gurii de extremitatea mea sexuală.

Un bărbat nu prea are opţiuni când vrea sex oral post ejacum.

Am adormit. Când m-am trezit Jeni dispăruse, dar fornetti mirosea peste tot. Mi se făcu foame.

„Libertatea e şi mai preţioasă dacă te trezeşti în patul conjugal al altora."

Când iubesc, fut mai rar...

Da, iubito, lasă-mă să te iubesc şi nu să te ating... Căci dacă pun mâna pe tine, urmează pula şi apoi umilinţa. Sunt ca Henric nr.

8, dacă te fut, îţi vreau şi capul. De fapt atunci când mă fut mai bine aş vrea să te şi strâng de gât să mori cu orgasmul meu în pick-up...

Dar cu iubirea e altceva: vreau să te văd, să te ascult, să te miros, să te urmăresc şi mai puţin să te ating. Desigur, te şi ating sometimes, dar să nu exagerăm, că poate se trezeşte monstrul dizgraţiei, sictirului şi al flegmei şi mi te uit cât ai zice „bag-o".

Sunt de o violenţă extremă. Nu dau, nu înţep, nu zgârii, dar invit la plăcere, conversaţie plăcută, priviri inteligente şi gesturi fine, de amant fidel... după care privesc prin tine. Agresivitatea nu are de-a face cu violenţa, nu la mine. Eu te iubesc până la epuizarea ta.

Te scutur de tot ce îi puteai da altuia şi primi înzecit înapoi sub formă de adoraţie. Şi eu te ador, dar atunci când dormi şi te crezi în siguranţă. Te pot privi toată noaptea, calm precum cancerul.

Dimineaţa te fut în draci, iar seara ochii mei sunt ca oceanul pentru naufragiaţi. În 24 de ore ai parte de-o viaţă de om cu mine – te iubesc, fut, ador, uit. Te saturi şi renunţi să îmi mai baţi la uşă. Abia atunci înăuntrul meu creşte un

cleşte imens care mă strânge până îți bat eu la uşă. Intru în casa ta, în patul tău, te țin în brațe, dorm cu tine, te privesc străin şi iar mor. Dimineața oceanul revine în privirea mea şi tu înțelegi cum sunt: niciodată al tău, al nimănui. Te iubesc, nu mă lăsa în patul tău...

Sunt un individ complex. Mă tem de atât de multe lucruri încât nu-mi mai pasă de nimic. Fuck it! Oricum mor, deci cine vrea să mă fută, să se grăbească.

La mine iubirea are valențe de suicid. De mic mi-au plăcut durerea şi prietenii ei. Fă-mă să îmi simt mațele în gură dansând şi o să mă țin după tine până îmi vezi flegmă în ochi. Îmi pici, te îndrăgosteşti şi, brusc, uit că eşti om şi că suferi. Te calc în picioare cu emoția unei betoniere. Respect orice sursă de durere pentru că doar aşa îmi găsesc liniştea. Plus că trebuie să aibă şi moartea un motiv să vină la un moment dat. Să mor fericit e precum sughițul în apă.

Soțul unei tipe care îmi provoacă zâmbet la duş m-a prins înfipt în jumătatea lui mai bună. Desigur, eu nu aşa vedeam lucrurile, că doar nu am ajuns să îi fut femeia din vreun impuls gay. Doamna era atât de bună încât am riscat şi, în timp ce ăla încremenise în uşa sufrageriei lor frumos decorate (dacă sunt la oameni căsătoriți în casă îmi place să explorez geometria sexuală a canapelei, bucătăriei etc... orice până la dormitorul conjugal – acolo să sufere doar ei doi), iar ea nici măcar nu ştia că soțul era acolo, mă strecurai ca şarpele dintre picioare în gură, numai şi numai pentru posteritate.

Şi pe când doamna mă iubea din gură, soțul leşina în pragul casei.

Of, Isuse, cum faci tu să fie lumea mai bună pentru cei plini de păcat!

Eram tot un zâmbet: femeia leşinatului mă înghițea ca pe oxigen, dar mai pasional, iar ăla se crăcănase dezinvolt pe podeaua căminului lor conjugal. Ahhhhh!

Când termini în gura cu care soția îşi va săruta soțul mai târziu e ca şi cum ai câştiga la loto pe biletul altuia.

Dar tupeul vine din pofta de dezastru: odată terminat, mai vroiam.

Eram tare ca piatra bine coaptă. Cine să fi stricat un asemenea decor? Plus că nihilistul din mine o caută cu lumânarea vroiam bătaie cu orice preț. Dar iată ce s-a mai întâmplat...

Am invitat-o pe doamnă să geometrizăm canapeaua pe la spatele ei, al doamnei. Planul era să deraiem într-atât de la poziția în care deocamdată nu îşi vedea soțul lat, precum luna în jurul pământului, până ochişorii ei întrezăreau săptămânile ce aveau să vină.

Şi cum ne-am mai iubit noi în zgura nopții cu soțul leşinat ca un plic la uşă...

Bătaie nu am luat. Ăla nu s-a trezit în curând.

Dar eu am insistat. Tot răzbind în fundul doamnei mi-am zis: de ce să nu mai capăt nişte experiență de viață? Şi uite aşa am legat-o la ochi şi am tras-o cât mai aproape de consortul ei.

Hmm... dragii moşului... ori ăla era mort, ori nu avea curaj să deschidă ochii, dar eu m-am futut ca zimbrul pe vremuri. De parcă un înger milostiv o atinsese cu jordia, doamna țipa de parcă eram eu în spatele ei. Înfloreau muşcatele în fereastră de atâta bucurie. Eram cu un ochi călare pe ea şi cu unul îi luam pulsul leşinatului. Aşa cum îi stă bine unui om grijuliu.

După ce ne terminaserăm unul pe celălalt ca apa din puț, am ademenito să se întindă acolo lângă el, încă legată la ochi şi pictată cu orgasm. Le stătea bine, soț şi soție, la bine şi la greu, în leşin sau orgasm, fiecare cu norocul lui, dar împreună precum efortul şi sudoarea. Iubirea dintre doi oameni nu are limite, dacă o întinzi cu ajutorul altora. Te întorci acasă proaspăt futută de altul şi te cuibăreşti la

sânul iubirii ca roata de rezervă în portbagaj. Îi miroşi stătutul în aşternut, paşii pe hol spre baie şi cina pe buze.

Dar în adâncul tău speri că şi el a dat limbi şi a răscolit o pizdă care exact ca tine se întoarce undeva într-un pat conjugal doborât de greutatea a doi oameni care se chinuie să se iubească pentru că altfel s-ar omorî – ce altceva să faci cu un intrus în patul unde te crezi femeie sau bărbat şi când colo eşti doar soție şi soț. Ei doi erau acum pe podea, soț şi soție, ea transpirată şi mulțumită, el leşinat şi impozant ca un avort. I-am privit o clipă lungă în care ea încă îşi mai lingea buzele de sete, iar el era ca un chiparos în fundalul unui tablou urban. Iar eu am dispărut printre icnetele lui Amy Winehouse, care ne-a intrat în amintiri.

A trecut o săptămână de atunci. Nu m-a sunat, nu am sunat-o.

Păi... e şi normal. Picasso îşi suna tablourile?!

„Da, da, pune-ți prezervativul! Nu vreau să te îndrăgosteşti...”

Irina, fata cu care sunt trist.

Când sunt trist cheltui cel mai mult. Ieri noapte am plătit cinci sute de euro pentru o frumoasă profesionistă. Sâni fermi, fese antrenate, gura tăcută, mâini întotdeauna la îndemână, să ți le înnozi în cur dacă ai poftă...

Am pus-o pe fată să-mi vorbească murdar. Nu prea i-a ieşit. Am scos un volum de literatură erotică şi i-am dat să citească.

Imaginația e cel mai bun afrodisiac. După care am adormit. Când m-am trezit ea era lângă mine, aştepta. O profesionistă aşteaptă două lucruri în viață: să termini şi să plăteşti.

Dar tot nu mi-era mai bine. Nu cheltui cu plăcere în România. De câte ori merg afară am poftă să las bacşiş şi să uimesc pe toată lumea cu bunătatea mea: taximetrişti,

chelneri, curve. Odată, în Veneția, am încercat să fac un porumbel să înghită câțiva cenți...

Aşa de darnic sunt. Dar când trebuie să plătesc fomişştii locali mi se apleacă. Totuşi, să-i dam clitorisului ce-i al...

De unde compulsia asta de a fute tot ce prind, indiferent de preț?

Sunt curios cum termină fiecare... cred (nu suntem toți?!).

Câteodată alerg după urâte pentru că mă intrigă momentul ăsta în viața lor – cum or fi făcând în momentul ăla. Pot fi mai urâte de atât? Am cunoscut femei care parcă mureau când intram în ele.

Icneau ca animalul rănit... iar senzația că fut o căprioară lovită pe şosea mă impotența instantaneu şi singura satisfăcută era curiozitatea mea.

Altele în schimb sunt plictisitoare în pat ca o revistă pentru femei... De aici şi plăcerea de a da bani profesionistelor. Oricând am poftă de urlete ele simt, când vreau linişte primesc cea mai monahală felație, iar când cer gheare parcă sunt violat de pantere.

Când să plece, Irina m-a privit dulce, aşa cum o face un controlor de tren când te are la mână. Şi atunci mi s-a năzărit cum o să scap de tristețe: o mai țin o oră să îi termin în gură pe terasă (locuiesc la 10). Ole!

„Draga mea, eu nu te înşel, te maturizez!”

Fata cu rotile.

Sunt un om pur sânge. Fac toate păcatele lumii, le conştientizez şi îmi dau satisfacție precum crema de mâini. Mă implic în tot ce fac, fie sex, fie înşelare, minciună, corupere, exploatare, şantaj, umilință, răzbunare, dar cele mai multe probleme mi le fac singur când spun adevărul.

„Mă iubeşti?” mă întreabă sufletelul care mi-a înghițit tot ce mama mi-a pus la pachet în ADN.

„Nu” îi răspund şi îi inund ochii cu lacrimi transparente, dar negre de supărare.

„Iubesc timpul cu tine: sex, mâncare, filme, râsete, dar te-aş îngropa uşor, cu lejeritatea şi profesionalismul unui aligator. Aş regreta că nu mai eşti, fizic vorbind, aşa cum regret un loc de parcare bun transformat în statuie. Hai să ne giugiulim!”

Ăsta e adevărul în starea lui înfiorătoare, dar suplu, direct, cu dinții pe sfârcurile falselor pretenții. Să te mint, păpuşă? Să îți motivez sexul oral ca să dormi tu liniştită cu soțul în patul din zestre? Nu, baby. Dacă nu vrei cu mine, cu siguranță vrei cu altul, deci de ce nu şi cu mine? Lasă principiile, că nu-ți stau bine lângă eşarfa ta drăguță. Eşti bună cu mine pentru că îți place bunătatea la amiază în pauza de prânz, între două şedințe, cu un sandvici de cearceaf, pulă şi gemete ca în vechea Troie. Oh, da, Troia!

Troia o cheamă pe fata cu mâini frumoase, antrenate pe scăunelul ei drăguț cu rotile. Handicapul uneia, erecția altuia (ca mine).

Am cunoscuto aşa cum cunoşti toate femeile frumoase în viața asta de rahat uscat şi expus într-un muzeu celebru: dimineața. Pe alea de le cunoşti seara, le regreți la fel de des ca şi rugăciunile pe care le faci.

Dimineața, Troia îi explica unei borduri cât de încăpățânată e pe poziția ei. Agresivitatea ei spunea ceva, înțeles poate doar de mine la ora aia: „aş da orice să-mi schimb viața, măcar pentru câteva ore”.

„Lasă-mă să te ajut!” i-am zis, încercând să nu mă uit la sânii ei frumoşi, arcuiți în spasme politicoase de încercările fetei de a învinge scările care țineau loc de bordură. Mi-a zâmbit cum doar mamele o mai fac când le e admis plodul la facultate. Am simțit erecția cum îmi scria numele în lenjerie. Am încredere că dacă e să mor pe stradă fără niciun act la mine, a mea (şi nu a altuia) va scrie totul despre mine.

Troia e o fată extraodinară: adică o femeie în toată regula. Nu face jocuri şi acceptă să fie futută chiar dacă totul e doar

o curiozitate ortopedică din partea mea. Dar cum scoți în oraş o schiloadă?

Niciodată nu mi-aş face probleme de cum să o examinez sexual, dar socializarea is a bitch.

E simplu. Îi dai întâlnire în restaurantul unui hotel dotat cu tot ce trebuie pentru nefericiți ca ea şi te foloseşti de personalul din dotare pentru deplasări şi alte cele. Adică dacă se îmbată prea repede şi merge strâmb prin hotel apelezi la un drăguț în uniformă să o remorcheze. Dar Troia nu numai că m-a băgat sub masă, dar m-a lăsat să mă cațăr pe utilajul ei şi să navigăm prin hotel ca doi oameni de ştiință în ziua marii lor descoperiri: ea sexy de scula pule în jur precum Isus ologi, eu fără cămaşă, dar atent la toți cei ce mă salutau. Ştiam, eram deasupra lumii într-un scaun cu rotile pilotat de o tipă mişto, cu sâni frumoşi, gură de televiziune şi mintea brici. Dacă muream acum, era potrivit. Tot ceea ce ar urma în viața mea oricum ar fi mai întâi muiat în rahat.

Troia mi-a arătat în noaptea aia cum să iubeşti fiecare muşchi pe care-l ai în corp şi cum să faci din fiecare mişcare prilej de orgasm. Mă uitam la reacțiile ei ca la Isus mergând pe apă, zâm-bindu-le peştilor. Femeia asta gemea din priviri, fenomen întâlnit doar la secretarele versate care te primesc în gură prin ochi.

Nu s-a mişcat toată seara din scaun. Mă învârteam în jurul ei ca Pământul după Soare. Intram, ieşeam, mă roteam cu scaunul şi construiam mişcări greu de prins pentru un aparat foto ieftin.

Cum am încăput amândoi într-un scaun cu rotile şi am avut parte de orgasme ca la curtea regelui Henric, doar Asociația Handicapaților Locomotor poate explica. Se ridica în mâini cu fundul în sus spre spatele scaunului şi gemea în jos ca Nadia înainte de nota zece, cu picioarele atârnând ca jaluzelele. Eu eram pe pat ținându-mă de candelabru şi

balansându-mă ca Romeo la balconul cui trebuie. Cirque du soleil, dar sub clar de lună... La un moment dat nu mai mişcam, doar priveam ritmul în care ea urca şi cobora din mine. Mă priveam în oglindă, eram ca un vultur care purta în gheare o tânără domniță care gemea din cauza altitudinii... Eram unul dintre bărbații care ştiu că universul e infinit şi că nu se rezumă la parcări, pozițiile sexuale şi locul de veci, dar omul nu va cunoaşte niciodată mai mult din el. Aşa că aduceți la mine oloagele, surdele, crăcănatele, înşelatele, mustăcioasele, prea-strâmtele, prea-largele, dințoasele, buboasele, stupidele, minorele, minorele cu copii, dar țineți deoparte hârcele ca Madonna şi tot ce înseamnă pui născuți din chirurgia estetică, babe amfetaminizate cu limbă pe bază de motoraş care zumzăie când te iau în gură, bunici uitate în viață de doctori perverşi şi bine plătiți, care aleargă după inimi tinere care bat invers şi sunt date afară din formație, pedepsite să numere pliuri de vegetație moartă pe corpuri de crocodil octogenar parfumat...

Oh, tu, oloaga mea dragă, toate necazurile universului mă îndeamnă la un orgasm cu trupul tăupart-time, vreau să-ți ejaculez în aură, să mă porți cu tine şi în viața de apoi, acolo unde vei mânca doar copănaşe de pui... Sau mai bine înghite-mă, să îmi fac poze în oglinda hotelului... Ahhhh!

Am picat lat lângă roțile femeii care m-a primit în lumea ei şi mi-a şters mintea cu buretele. Mi-a zis că nu vrea să mă mai vadă, ca să nu încep să mă tem de mecanismele ei moarte. Ştiam că aşa va fi. Acum a fost unic, data viitoare va fi doar „sex cu scaunul”.

Am privit-o cum lua curbele prin fața hotelului, dispărând în soarele urban.

Era dimineață. Timpul să mă culc.

„Paturile celor buni întotdeauna scârțâie.”

La Preotească.

Prima excursie la Paris a fost de unul singur, într-un weekend în care nevasta cu care îndoiam paturile de câteva zile era la țară cu soțul, îi murea mama lu' ăla şi avea nevoie de martori. Proust, eşti atent? Aşadar, eu o puneam în i grec pe nevasta unui preot care, în cel mai bun moment al vieții lui, a caftit-o pe mă-sa aşa de tare că aia a mers în cârje toată viața şi toate astea de la o prăjitură de casă pe care nevasta cu pricina ar fi făcut-o în bucătăria mamei soacre fără voia ei; baba s-a făcut vânătă de draci şi i-a aruncat-o la porci. Imediat fiu-su a prins-o de păr şi mi-a dat-o pe hârcă cu capul de toți porcii, pereții şi apoi i-a făcut brânci pe scările casei.

Baba a picat lată, şi-a rupt un şold şi s-a pricopsit cu o cârjă.

Acum murea de diabet şi fiu-su se temea să nu-l acuze lumea că ar fi strânso de gât. Important era că în aceste momente finale pentru mama lui, nevastă-sa mieuna în gând după o experiență extraconjugală extraterestră. Să îți spun şi de ce.

Pe doamna preotească am cunoscuto într-o cafenea. Frumoasă în draci, cu nişte coapse care-i sărutau genunchii şi toți bărbații din cafenea mânuța. Buze aprinse, unduitoare ca mâinile pe spate după sex, cu o voce pătrunzătoare de saxofon. Eram cu spatele spre ea când am auzit-o răspunzând la telefon cu „Îngroapă-l pe prost şi hai să mă iei de la Mall." Hmmm, am auzit din peştera unde primul bărbat a înțeles că e mai bine să o vezi goală mai rar.

Cum erau doar patru mese ocupate am plusat excesiv: i-am propus managerului cafenelei să blocheze accesul în cafenea pentru jumătate de oră pentru nişte bani frumoşi şi să anunțe celelalte două mese că fac eu cinste dacă se cară imediat... Cu respectul cuvenit a pus un scaun în uşă, le-a şoptit intruşilor afacerea şi în trei minute toți călăreau ieşirea. Vânatul îşi butona telefonul şi nu a observat nimic

din toate astea. Calmul din cafenea era ca savana la amiază. Soarele strălucea în geamurile maşinilor şi în ochii mei, iar umbra mea avea forma unei erecţii solare. Un amestec de limfă şi andrenalină îmi clocotea în tălpi, mă simţeam ca astronauţii cu ditamai racheta sub cur. M-am aşezat lângă ea şi pe când să deschid gura în semn de pace aud:

„Dacă vine bărbată-miu şi te vede aşa aproape de mine, te bate cu patrafirul de uiţi pe unde să te căci!" „Până vine el îţi schimbi numele în doamna Orgasm..." i-am zis cu mâna pe coapsă deja.

„Hmmmm... „zise iar bărbatul din peşteră, dar acum din gura ei.

Dacă nu vezi lumea ca mine e imposibil să înţelegi cum am convins-o să mi se elibereze în braţe. Nu sunt nici genial, nici urât, doar ştiu şi trăiesc după una din obişnuinţele naturii (natura nu are legi, nu e şerif): dacă miroşi o poftă oricât de mică în aer, cu siguranţă la sursă e ditamai nevoia de pulă şi de a se simţi femeie (ceea ce e simplu – cantitatea potrivită de tăcere cu aia de pulă şi aia de apreciere după, şi doamna e din nouu femeie, poate concura cu fiică-sa). Româncele sunt idioate la capitolul semnale, abia după treizeci de ani se coc şi capătă tehnică, până atunci parcă sunt maşini abadonate care au rămas în pană de benzină. Nici bărbaţii nu sunt mai prejos: dacă se repede una spre ei urcă înapoi în copac să caute mere, eventual şi un şarpe care să îi apere. Mamele lor i-au învăţat prost, iar taţii nimic. În România e un accident că lumea se mai fute, sau poate foarte mult alcool în joc.

După vreo douăj' de minute de tensiune sexuală la ambele grupe genitale, am hotărât că viaţa e prea scurtă şi orice hotel prea departe, aşa că am triplat oferta pentru manager: să dispară toţi din cafenea pentru o oră, dar să îmi aducă frişca mai aproape.

Capitalismul susține pula, așa că în cinci minute eram între picioarele preotesei într-un colț ferit de orice privire străbătea prin ferestre. Sunt sigur că foarte puțini pe lumea asta au încercat prăjitura „preotească cu frișcă”, dar credeți-mă, limba voastră n-o să fie limbă dacă nu se înecă într-o pizdă al cărui clitoris e împopoțonat cu frișcă în plină zi într-o cafenea unde lumea de obicei își măsoară disperarea cu restul oamenilor de la mese sugând apatic dintr-un pai înfundat într-o băutură prea dichisită pentru colonul celui ce o bea.

Un clitoris are personalitate dacă stăpâna lui e ștearsă. Cu cât e mai expresivă domnița, cu atât mai ascuns e clitorisul, ca diamantele. Dacă însă ea vorbește rar și reticent, atunci clitorisul înflorește ca mugurii primăvara. Feminitatea, dacă nu se vede, bubuie în clitoris și astfel crește și vrea în lume. Când dai de un asemenea clitoris înflorit devii un romantic incurabil și doar la flori pe câmpie ți-e gândul. Așa era al doamnei preotese, o femeie neîmplinită în niciun fel, poate doar financiar, tocmai de aceea avea silicoane și se îmbrăca precum un urlet, ca o fâță de club.

Sunt sigur că babardeli din astea de amiază avea săptămânal, dar acum chiar sărise calu’. Iar eu intrasem în curtea ei sfântă fără să pup mâna popii.

Niciodată n-ai crede că într-o cafenea poți pune în aplicare anii de exercițiu din cluburile de striptease, dar realitatea e uimitoare.

Trebuie doar să uiți că oricând poate să apară soțul femeii cu care ești împleticit ca pitonul pe maimuțică, care mai e și preot, deci degețelul lui Dumnezeu pe pământ, în bănci, în funduleț de copii, biserici. În fond, cine era el să îmi ceară mie să nu-i fut nevasta atâta timp cât chiar nevasta lui îmi cerea gâfâind „Mai tare, hai, dă-mi-o!”

Am târât-o pe doamna preotească de-a lungul canapelei care unea mesele pe un perete, i-am înroşit curul ca pe steagul ţării şi în culmea călătoriei noastre prin cafenea am băgat-o cu capul în frigider să se răcorească şi eu să îmi asigur spatele dacă popa se holba prin geamuri. Nici nu trecu mult timp şi hop, popa la uşa cafenelei, încercând să o deschidă. Eu, cu pantalonii în vine şi zdrelindu-i preotesei capul prin cur i-am strigat de după bar „E închis!". Popa era insistent şi se tot holba cu mâna la ochi să distingă ceva înăuntrul cafenelei, ca şi cum nu ar fi crezut.

„Şi dumneata ce cauţi acolo?" mă întreabă absolut idiot unealta Domnului.

Cum o mai caută unii, deşi pe uşă scrie mare „Fugi, că ţi-o furi"...

„Mă fut, uite!" şi îi împing curul neveste-sii în afara barului.

Complet uimit de un cur gol de femeie cu o pulă care tocmai a făcut ţuşti, popa şi-a întors spasmodic capul şi a început un şir de cruci manuale. Nici prin gând nu i-a trecut că aia e nevastă-sa, darămite să o recunoască – nu se vedea clar înăuntruu şi nici nu a privit destul. A plecat de la geam bombănind şi fă-cându-şi cruce ca motorul electric.

Nevastă-sa a scos şi ea capul din frigider într-un final, curioasă.

„Cine era?"

Cum nu vroiam să plece înainte să terminăm împreună concertul pentru frigider şi preotească, am prorocit: „Un popanar!"

Până să se prindă, i-am coborât între picioare să îi mai iau clitorisul în dinţi. Credeţi-mă, o preotească dincolo de barul unei cafenele, cu părul vâlvoi, buzele degerate pe capul proaspăt scos din frigider, dreapta sprijinindu-se de vitrina cu prăjituri, cu mine urcându-i o limbă în trup... aşa

vreau să fie mântuirea, sau cel puțin unul dintre testele din olimpiada mântuirii.

Cum era şi normal, telefonul doamnei începu să sune în draci la foarte scurt timp după ce popanarul s-a dezlipit speriat de fereastra cafenelei. Era el, unealta Domnului şi a Diavolului în acelaşi timp, cerându-şi dreptul asupra nevestei sale.

„Nu vrei să răspunzi?" o tot întrebam de lângă clitoris pe cucoana preotească.

Gemea şi dădea din cap în semn de „nu". Iar eu îi încolțeam şi mai tare petecul acela pe care, dacă aş fi pirat, mi l-aş pune pe ochi.

Orgasmul unei preotese e precum cafeaua bună, perfectă: abia aştepți să te trezeşti dimineața să iei o gură. S-a întins pe vitrina cu prăjituri şi a gemut ca o armată de îngeri căzuți din turla bisericii. Mă aşteptam să înceapă să tragă clopoțele şi potopul să intre pe strada noastră cu popanarul în vârf de val... În schimb doar liniştea căzu peste noi şi prăjiturile scumpe. Amin!

Slujba nu era gata, preoteasa mai avea un suflet de mântuit, aşa că mă luă în gură în timp ce eu priveam încrezător uşa de la intrare în cafenea şi le făceam semn curioşilor că e închis. Cei atenți puteau vedea prin vitrina transparentă un cap cu părul vâlvoi extaziind o pulă, dar prea puțini...

Cum nu puteam termina defel, aveam nevoie de un stimulent. M-am scuzat din gura preotesei şi, cu paşi mărunți şi pantalonii pe călcâie, am descuiat uşa de la intrare. Primilor veniți le-am făcut semn să intre de după vitrina cu prăjituri şi abia atunci am simțit zvâcul care vrea afară. În timp ce frumoşii şi frumoasele răsfoiau meniul să-şi comande ceva să le astâmpere setea, am scăpat din mine ce aştepta de câtva timp cucoana preotească cu un răcnet ca de leu încercat de insolație. Frumoasele au sărit de pe

scaune, speriate, parțial pișate cred, iar fantomele masculine care le însoțeau s-au întors spre bar și au făcut ochii mari. Abia atunci au văzut un cap unduindu-se printre prăjituri și au înțeles, după care le-au chemat pe fete înapoi pe scaun cu un soi de mândrie că au luat parte la unul dintre futaiurile alea despre care le tot vorbeau bunicii.

Eu mi-am tras pantalonii, am luat de mână preoteasa și am ieșit în stradă. Încă mai înghițea când am sărutat-o pe obraz și i-am urat o seară bună. I-am dat numărul de telefon și i-am zis să nu mă sune dacă nu știe ce o așteaptă. Arăta minunat futută.

Cel mai bun accesoriu pentru o femeie e un futai proaspăt. Sare în ochi de departe și e singurul care trezește adevărata invidie.

„În România femeile, deși sunt frumoase în draci, au învățat până acum doar să se îmbrace și să se machieze. Urmează în câteva milenii arta flirtului, a independenței și, eventual, a mândriei de a sta în patru labe cu el complet natural pe la spate."

Te bat măr, măr copt, iubito.

Când alcoolul îți ia puterile, de obicei îți dă sictir. Așa am pățit și eu acum câteva zile cu o candidată la inimă și erecție.

Claudia e înaltă și zveltă, sâni bine lipiți și fund pus pe fugă. Mă iubește, vorbește mult și înghite haios. O plac mai ales când bea sau fumează. Atunci o vrea în fund cum doar mamele își mai vor copii la divorț.

Claudia... dar săptămâna trecută m-ai sictirit fatal, fără vreun fir de simpatie, fără șansă la make up sex. M-ai iritat și am vrut să te pocnesc, dar cum nu sunt un om simplu ți-am copt-o de-o să te doară mult timp și n-o să te vindeci, doar o să prindă coajă cu mâncărimi dedesubt.

Cum m-a supărat Claudia?

Claudia bârfeşte. Şi nu oricum, la o cafea cu fetele proaspăt juisate. Nu, Claudia o face în patru labe cu fundul conectat la un altul... Beată şi fumată cu altul în pat e una, dar beată, fumată, cu altul în pat şi pictând zvonuri despre imponderabilitatea mea socială e alta.

Sunt gelos pentru anumite poziţii în pat şi anumite zâmbete ale femeilor... dar în ceea ce o priveşte pe Claudia mueram să-i iau gâtul, pentru că în poziţii plăcute mie i-a turnat altuia din vulnerabilităţile mele.

De bărbaţi e uşor să scapi. Îi sapi financiar sau social. Dar pe o femeie trebuie să o distrugi ca pe Rezistenţa Franceză. Definitiv!

Iar femeia nu pică financiar sau social. Ea, fiind o maşină de influenţat bărbaţii, îşi va reveni cât ai zice „American Express".

Ca să pui la pământ o femeie ai nevoie de strategie şi noroc.

Trebuie să-i terfeleşti şi să-i fisurezi ce are mai de preţ: încrederea în sine.

Claudia ştia că arată bine şi că bărbaţii transpiră coital în preajma ei. Orice apropo la cât de bine arată o extazia şi îi în-muia capcana dintre picioare. Vanitatea e un alt obiect sexual prea puţin exploatat. Cum faci o femeie frumoasă şi arogantă să se simtă urâtă şi nefolositoare?

Prima poruncă: să nu fii prost şi să crezi că există femei de oţel.

Femeile sunt cutre sau de oţel după un model bărbătesc. Bărbatul e de oţel din fabrică sau nu. Femeile învaţă duritatea ca pe gătit sau cusut, iar seara acasă când se simt iubite şi răsfăţate renunţă la costum şi se pisicesc pe lângă bărbat, precum urina printre firele de iarbă.

Atunci trebuie să o loveşti. Iar ea, într-o defensivă exagerată, atacă în toate părţile şi zgârâie ca un plug, astfel construindu-se atitudinea numită isterie.

Claudia îşi dădea în stambă cu noul meu surogat. Cu el mă bârfea şi îmi împroşcau aura împreună cu prietenii lor delicaţi. Apoi ajungea la mine în pat şi mă complimenta sexual de-mi tremura lombara. Şi o uram de moarte. Doar pe femei le poţi urî, ele îţi pot face cu adevărat rău. Bărbaţii te faultează, te caftesc, te înving la joc. Femeile îţi distrug sistemul nervos central cu scurt-circuite mentale şi emoţionale perverse.

Fuck you, Claudia!

Când mor de nervi am infuzii de engleză. Şi vorbesc sacadat, cu propoziţii scurte. Ca un adevărat băiat cu bani.

Dar iată planul: în zilele ce vor urma, când Claudia se aşteaptă să ne vedem, iubim, coităm... eu voi dormi ca un porc plin de băutură şi indiferenţă. Voi zace în patul meu, singur, cu telefonul închis, câteva cd-uri în repeat mode şi cu cheful de viaţă al unui cadavru fără cap.

După care, în câteva zile voi ieşi în lume, mă voi întâlni cuu frumoasa Claudia şi, odată aşezaţi la masa de prânz, voi începe să nu îi mai vorbesc vreodată. Voi mânca, râgâi şi plăti ca şi cum aş fi singur la masă. Cea mai mare durere a unei femei e indiferenţa unui penis dorit.

Aşa ar face un prost, dar eu aveam nevoie de o sumedenie de mici detalii care fac viaţa mai lungă decât e. Când intri într-un restaurant, fii arogant, priveşte fiecare femeie ca şi cum ar fia ta şi pentru ea ai venit acolo, indiferent de pleosca care atârnă după ea plătindu-i consumaţia şi transpiraţia. Apoi aşează-te lângă proasta care habar nu are că îi doreşti moartea. Zâmbeşte-i tandru şi fatal, ca şi cum urmează să o decapitezi cu lingura de supă. Comandă ce îi place, îmbat-o, îmbuib-o cu arome şi complimente fluierate din limba cu care o tapetai între picioare în zilele voastre bune... Oh, da! Îmbat-o şi promite-i sex undeva nemaivăzut, eventual pe hoitu' mă-sii înjunghiată de tac-su în ajun... Apoi du-te lângă ea, cur în cur pe acelaşi scaun şi dă-i

chiloții la o parte ca pe draperie să vezi cine-i acolo... Bau! O pizduță simpatică, umblată, ponosită de umbra unor puli nepricepute... Ce faci tu, copilo? Urăşti chiloții ăştia strâmți? Şi noi, dar aşa e lupta, nedreaptă. Hai să te învârt un pic pe degete...

Şi Claudia îți geme beată, repet beată, în mijlocul restaurantului, chelnerii trec pe lângă tine cu încetinitorul ca mântuirea, soarele străluceşte parcă mai mult în partea ta de restaurant şi viața e umedă, o simți pe degete cum se aşează pentru fapte mari. Mă iubeşti Claudia? Ea nu-ți răspunde, că nu are curaj să te mintă când îi ai pizda aşa aproape... Dar tu întrebi mai departe. Claudia, ți-ar plăcea să intru încet în tine, ca popa în altar...? Oh, da... i-ar plăcea... Şi mie, dar în altarul tău intră prea mulți popi să mai am şi eu loc... Toată lumea se uită la tine şi transpirația Claudiei străluceşte în lumina amiezei şi toți comandă ce am eu pe masă, dar toți vor ce am între degete. Pizda unei femei frumoase nu are nimic special, dar te face special...

Temperatura creştea în mintea Claudiei şi ştiam că eram pe punctul de a-mi împlini capodopera publică. Am chemat un chelner şi i-am cerut ceva. S-a întors cu ce i-am cerut, frumos aranjat pe o tavă, impunător ca viu, l-am luat, şoptit Claudiei că e o curvă şi îmi place, dar prea proastă să îmi mai pese de ea şi am făcut-o: i-am înfipt în pizdă peştele adus de chelner. De udă ce era Claudia, erau toate şansele ca peştele să prindă viață şi să dea din coadă. Cladia s-a ridicat în picioare speriată ca o undiță care a prins pentru prima dată în viața ei peşte şi a început să urle de țiuiau tacâmurile pe mese. Apocalipsa venise la masa noastră, peştele se ținea cu draci de interiorul Claudiei.

„S-a întors acasă!" am strigat spre Claudia şi am ieşit din restaurant în timp ce biata de ea se chinuia să îşi scoată jivina din centrul universului ei şi chelnerii mişunau îngroziți pe lângă ea neştiind ce să facă: să folosească

tacâmuri sau mâna. Câțiva copii deja plângeau speriați de urletele femeii-peşte, iar mamele lor se chinuiau să îi scoată cât mai repede din acvariul groazei.

Am păşit afară cu satisfacția unei zi de muncă. Tocmai iniția-sem un peşte mort în nimicul misterului feminin.

I keep my mind beautiful.

„Femeile sunt frumoase când pleacă, adorabile când stau, geniale când vin."

Voma (sau Marinela)

Am pierdut mulți bani în ultima vreme. M-am crezut investitor şi strateg, nu mi-am ascultat lenea şi mi-am scuturat averea. Dar o să-mi treacă.

Am cunoscut de curând o domniță, Marinela. Ea nu e specială, dar eu sunt şi, prin urmare, o văd cu ochiul pervers al leului sătul, însă leu – ce morții mă-sii.

Am descoperit-o pe o trecere de pietoni, agale şi bună de luat în pulă chiar acolo. Repet, nu e frumoasă, nu e drăguță, nu e inteligentă, dar eu sunt toate astea şi văd în ea un atom fierbinte-fierbinte care se transformă la atingerea unei erecții.

Cu mâna pe sâni şi complet în gura ei nu am nicio şansă de a o vedea altfel. Mi-e jenă să fiu cu ea pe stradă, îi stă bine şi arată feminin doar în pat. În restul plantației de beton e doar una dintre toate cele.

Dar Marinela e moale şi nu pune întrebări. Nu mănâncă, nu bea, nu fumează, dar mă lasă, atenție, să-i fac orice. Orice. Adică doar sex.

De exemplu, de curând am făcut-o în timp ce-i țineam o veioza cu bec de 100 în ochi şi o interogam: Cine-i curva? iar ea răspundea ca un patefon penetrat: Pizda mea.

Cu astfel de amintiri recente în scoarță, cum să nu o iubeşti amator pe Marinela? Ea e perfecțiunea sexuală a fiecărui gest, cu o senzualitate de pictură şi cu o grație în a

fi fututã în toate poziţiile ca şi cum ar vindeca bolnavii de cancer.

În altă seară am pus-o la fiert. Ea e mică şi încape într-o oală mare. Aşa că am făcut rost de o oală de cantină şi am pus-o la fiert până când apa era deja prea fierbinte să se mai poată concentra pe eşarfa orală cu care mă înfăşura... Simplul fapt al fierberii femeii care stă... aşa ceva aş vrea să văd în tablourile lumii...

Totul a mers frumos până când într-o seară am ajuns prea departe. Luat de vin am pariat pe o reacţie masiv feminină şi i-am zis: Te iubesc!

Instantaneu Marinela a vomat săptămânile de spermă înghiţită şi tot ce mai mâncase între timp. Voma ei arăta ca o pictură, una proaspătă, la care mai e mult de lucru până să înţelegi mesajul.

Desigur, am futut-o atunci şi acolo, cu tabloul în lucru chiar sub botul nostru. Oi fi eu sensibil, dar Marinela e unică şi pula recunoaşte oricând originalitatea.

Ne mai vedem şi acum, dar mai rar. O fut cu aceeaşi poftă şi plăcere, fiecare orgasm îmi rupe mobila. Ea însă doar stă, aşa cum face orice femeie care ştie că simpla ei prezenţă în pat e destul, dacă eşti cu bărbatul potrivit.

„Îmi plac femeile care ştiu ce vor. Îmi plac şi mai mult alea care habar n-au de ce sunt goale în pat cu mine."

Ana sau pauza de futut.

Ana are mere, dar societăţii nu îi pasă. De aia m-am găsit eu să îi acord atenţie şi splendoare în iarbă. Sau cu iarbă. Căci aşa cum uneşte iarba oamenii, nici Mihai Viteazu nu a reuşit cu Ţările Române. Să fi ştiut el pe vremea aia de iarbă, la cât de obsedat era de unire, ar fi unit şi cerul cu pământul.

Revenind...

Ana e o fată simplă de la ţară. Are sâni frumoşi şi plăteşte chirie pentru o garsonieră tocită din Brâncoveanu. Eu am

scanat-o într-un MeDonald's şi brusc hambugerul şi-a făcut cruce şi s-a transformat într-o erecție. Dar ăsta-s eu... cine ştie cum or fi alții.

Ana zâmbeşte frumos, din toată gura. Se pisiceşte şi se lasă în toate pozițiile acceptate de muşchi. Petrece mult timp în cadă, îi plac băile şi la fel se comportă şi cu mine.

Ana are un iubit student la teologie. Parcă am inventat situația asta...

Ei se iubesc constant şi au tabieturi specifice unei relații. Se văd în parc, merg la film, gătesc împreună, au certuri răzlețe şi afrodisiace... Dar câteodată Ana are nevoie de o pauză. Îl cunoaşte pe teolog de la cinşpe ani, au crescut împreună şi, cel mai probabil, vor muri împreună. Dar Ana are nevoie de pauze din când în când.

Ei doi fac dragoste şi îşi mărturisesc iubirea la fiecare atingere.

Dar Ana are nevoie câteodată doar să se fută şi să fie înghesuită în colțuri. Ana vrea să fie călcată în picioare şi pătrunsă cu ciudă, nevoie de abuz şi dispreț. Ana vrea să se simtă femeie. Ana are nevoie de pauza de futut.

Şi iată-mă-s. Când ai nevoie de o pauză de la a fi responsabilă, îndrăgostită, măritată, eu sunt soluția – te fut, te fac să râzi şi te las baltă cât ai zice orgasm. Am aceleaşi aşteptări de la tine.

Ana vine la mine cu o poftă de turnător la securitate. Are frustrări adunate peste săptămână şi abia aşteaptă să le dea în cap cu pahare de vin şi poziții de campionat. Îmi place cum abordează sexul... Întâi gustă vinul, apoi îmi vorbeşte de relația ei, de job, de părinți, de colegele proaste de la facultate şi de la job, apoi îmi zice că unul sau altul au curtat-o... apoi îmi vorbeşte frumos de teolog, după care îl spulberă... după care îmi trage pantalonii în vine şi mi-o ia în gură cu pofta lui Tyranosaurus rex la mic dejun.

Ana e singura femeie care mi-a provocat panică în erecție. Se plimbă cu gura pe erecție ca pantera pe creangă... scoate sunete de amenințare după care îi simt dinții în mine aşa cum stânca simțea dalta lui Brâncuşi. Mă muşcă de îmi fug spermatozoizii printre rinichi, dar erecția funcționează după principiul „ce nu te omoară, te face mai puternic”...

Ana apare la uşă vineri seara cu poftă de o baie lungă, un halat moale şi o erecție stropită cu vin bun. Se pregăteşte de un weekend lung alături de teolog, plin de iubire şi momente suave corectate afectuos de televizor sau Monopoly cu vecinii de la trei.

O primesc rece, ca pe menajeră. Avem un ritual: ea sare în cadă, iar eu desfac o sticlă de vin. Pe când iese ea din baie eu sunt luat de cap şi vibrez a erecție ca motorul în probe. O întreb simplu ce mai face şi după câteva cuvinte îi dau lacrimile de plăcere – se simte liberă şi departe de tot ce-i lumea ei: şcoală, job, relație, părinți, obligații... Mă are în fața ochilor şi mă disprețuieşte pentru toată libertatea şi lipsa de responsabilitate din privire. Ea ştie că, şi dacă ar muri mâine, singurul meu gest ar fi să mă culc cu alta în memoria ei.

1 have a beautiful mind.

Ana vrea să o țin în brațe. De la mine nu aude teiubescuri pline de mâzgă, nu primeşte priviri dulci de rahat turcesc. Euu doar o pipăi şi aştept să îmi răspundă la fel de sexual. Anei îi place bucuria de a fi femeie şi nu iubită, fiică, angajată, prietenă.

Eu o fut pentru că îmi place să o văd, să o ating, să o muşc, să o strivesc sub mine. Anei îi place simplitatea cu care o aştept să mi-o ia în gură. Ştie că nu o folosesc. Atâta timp cât nu scoți limbrici promițători pe gură nu datorezi nimănui nimic. Când am cunoscuto am formulat clar şi distinct, ca marii filosofi: „Vreau să beau un pahar de vin cu

tine şi apoi... surpriză!" A râs pisiceşte, pentru că ea urmărea Surprize-Surprize!, iar eu nu i-am promis nimic.

Ana chiar are mere. Sâni frumoşi, fermi, de la țară. Singurii sâni pe care îi sărut ca hobby. Mult după sex o dezvelesc şi petrec minute bune pictându-i cu limba. Ana ştie că are mere şi se întinde ca o panteră la soare. O ling peste tot şi ştiu că erecția s-a născut la țară. Impotența e fată de oraş.

„Eu nu iubesc, doar insist până tu crezi că simt ceva..."

Lili, fata cu aripa.

Lili e făcută din material special. Din ăla cu care sunt construite virginele de cinşpe ani cu sâni de reclame, ochi albaştri şi mânuțe fine care se chinuie să-ți cuprindă testicolele ca pe obraji.

La anişorii ei Lili poate să ridice o clădire din priviri, darămite o erecție cu aplauze de se uită lumea la pantalonii tăi ca profesorii universitari la pieptul doamnei Nicolesco. Virgina asta de cinşpe ani mi-a ieşit în cale când trebuia: când aveam destui bani să fac pe nebunul cu obiectele din jurul meu.

Parcasem în fața unei şcoli, aveam treabă vis-à-vis la o bancă.

Când m-am întors la maşină, puştoaica Lili îşi rezema curul de aripa dreaptă. Sânii ei mari şi bunadispoziție care vine odată cu extrasul de cont mi-au creat o lejeritate anume, specifică poftei masculine de a avea orgasm cât mai iute în compania unei femei frumoase sau puştoaice, după caz... Aşadar am tatonat terenul, dar în veci nu aş fi prevestit oferta care avea să vină: Lili voia să îi termin în gură dacă îi dădeam aripa pe care stătea cu curul. Dacă Isus avea reportofon, sigur a înregistrat conversația.

Hmmm... să termin în gura unei puştoaice virgine de cinşpe ani...

Asta nu era o decizie de luat spontan. Sunt destul de vanitos şi nu mi-aş fi iertat-o niciodată dacă m-aş fi repezit să fac una ca asta fără să am ce-i pune în gură fetei. Vroiam un mega-load, ceva de care să-şi amintească când mai vedea bărbaţi pe punctul de a termina. Deci, am răspuns în doi peri şi i-am luat numărul.

După cinci zile de non-sex am luat legătura cu viitoarea posesoare a unei aripi de maşină şi am pus la punct evenimentul. Urma să se întâmple la mine în maşină din două motive: eu vroiam să mă bucur de luxul de a nu fi nevoit să te speli după (asta presupunea îndemânare din partea ei, să nu dau pe mine... etc.); apoi ea vroia să plece cu aripa imediat după job – să urce în clasă şi să-şi provoace colegele să-i calce pe urme –, ceea ce presupunea ca eu să-mi jupoi maşina chiar acolo în parcare în timpul zilei la câţiva metri de şcoala ei (îmi permit astfel de extravaganţe sexuale întrucât am investit în geamuri fumurii, prima mea dovadă de iubire faţă de aproapele).

Zis şi făcut: la prânz, am prelungit o pauză până la epuizarea mea; am înecat-o, dar, culmea respiraţiei şi a b; -ului, a reuşit să-mi tuşească în pulă că mi s-a făcut şi milă de ea, bietul copil arogant în faţa vieţii cum încerca marea cu gura... nicio secundă neuitând ce are de făcut sau, Doamne fereşte, luând gura; a înghiţit cu stil, mi-a arătat cât înghite – am fost mândru de mine, cele cinci zile au meritat, loadul era pentru export. Zece minute mai târziu eram călare pe aripă, încercând să o smulg frumos din hoitul inert şi nevinovat al calităţii germane, impasibilă la bucuria mea.

Lili şi-a luat aripa şi a urcat direct în clasă cu ea. Acum avea un scut împotriva răutăţii colegilor, a profesorilor, a părinţilor, a lumii: un adult şi-a jertfit murgul pentru ea. Făt-Frumos nu există, doar o mulţime de nebuni gata să-i ia

locul. Lili făcea parte dintr-o lume nouă de azi înainte. Ratase un curs, dar avea tot respectul meu.

„Un bărbat se uită la o femeie şi îşi imaginează o noapte. Ea, o viaţă. Cine-i realist?”

Agata, afternoon delight.

Când lipsesc mult sunt în Cuba, acolo unde pula stă la umbra trabucului.

Singur cuc, chitit pe futut am debarcat la dânşii în bătătură. Fidel se chinuia de zor, iar eu încă eram nefutut după 5 ore de la aterizare.

Şi brusc m-am trezit într-un bar cu un localnic ţinând de mână o fătucă... nu era minoră, ci doar o curvă foarte tânără, o altă definiţie pentru copile.

Eu sunt mai alb decât dinţii unui dentist şi ies în evidenţă ca sânul de după cămaşa udă, aşa că ochii fetei plonjau contabil pe apariţia mea. Eram obosit, deci plin de flegmă pe faţă, nefutut, deci cu privirea fixă. Fata i-a şoptit localnicului ceva la urechea dreaptă şi în drumul spre uşă s-a abătut în stânga, acolo unde erectam eu, turistul mitic – cu bani şi pofte.

Dacă am conversat cu ea? În Cuba conversaţia e incriminay toare, fututul pe bani comerţ. Capitalismul sexual nu e acceptat, dar e un stimulent de bază al societăţii.

Doamne, ce tânără şi versată era creatura... Mi-a făcut un sex oral de simţeam impusul să fac poze ca turistul japonez... „uite, mami, o muie perfectă, fă-mi o poză cu ea”...

Eram atât de fascinat de bogăţia ei în gesturi, că mi-a dispărut pofta sau ocazia să termin. Cum se poate să faci sute de gesturi pentru acelaşi lucru simplu şi elementar... Sexul oral e sex dacă cineva face efort – dacă doar doarme în pulă şi tu ai grimase de plictiseală pe faţă, cu siguranţă nu e muie, e pula-n gură.

Sexul oral presupune arcuiri, contorsiuni, mâini şerpuind împrejurul pulii, gurii ei... Salivă spontană, tăieri de respiraţie, câte-o muşcătură jucăuşă, limba dând pase prin gură... Dacă nu e aşa nu ai avut încă parte de sex oral... sau nu ai fost încă în Cuba.

Nu vrei să mergi în Cuba să fuţi în lux. Atunci ea se comporta fix ca o curvă şi îi plac mai mult cearceafurile decât pula. Fute-o în sărăcie, pe-nserate, când răzbate muzică şi căldura e plăcută.

Lipeşte-o de-un perete de pe care pică varul, arunc-o în genunchi pe podea, ridică-i fusta scurtă în cap şi intră-n ea cu toate drepturile din lume. Dacă eşti trecut de cinzeci de ani poţi să o fuţi fără prezervativ să eliberezi mai repede locurile.

Agata, cubaneza minoră, mă căuta în fiecare după-amiază. Îi hrăneam familia şi o distram cu tabieturile mele sexuale: nuu o înghite toată, las-o un pic afară să ştiu unde e, linge-mă aici, dar ca şi cum ai şterge praful, apăsat; bagă-mi un deget în cur, învârte-l ca şi cum întorci ceasul, freacă-ţi centrul de genunchiul meu apoi linge dâra, pune-ţi genunchii pe după urechi şi cântă-mi „dos gardenias para ti” în timp ce eu mă prefac că sunt avion şi zbor spre tine aterizând uşor în pizduţa ta, petic de pământ în oceanul înconjurător... Pizduţa ta ca un zâmbet în ora de franceză, când profa zice menage şi tu ştii că ă trois e cel mai bun, nu cu sacii de gunoi... Te ling ca pe un sân, de sus până jos... Eşti mică şi ai o pizduţă pictată perfect de un bătrân orb care avea nevoie de ceva hotărât la atingere. Când intru în tine pârâie un înger sub greutatea poftei mele... Gemi ca o pensulă pe pânză, îmi laşi urme în creier de nici o alta n-o să le poată spăla... Aud ritmul muzicii ţării tale în fiecare geamăt al tău, trompetele îţi gâdilă discret clitorisul mic şi fierbinte ca o lacrimă pe obrazul virginei, tobele răsună în

mine şi simt orgasmul cum îşi pregăteşte partitura... Oh, tu, Agata...

Apoi am descoperit că are o soră. Şi mi-am promis că o să revin anul ăsta, să nu crească prea repede.

„Copiii sunt fructul iubirii aşa cum accidentul de maşină e fructul tehnologiei."

Cea mai gravidă dintre lumile posibile.

Nu cunosc plăcere mai mare decât femeia altuia. Când zarurile sunt aruncate, eu vin de după colț şi le răstorn cât să stric toate socotelile.

Conjugal vorbind, nu mai am nicio şansă. Sunt ratat precum biserica catolică în fața copiilor. Dar încă am fani şi iubitori de pericol, căci femeia crede în schimbare, chiar dacă ea vine prin moarte.

Of, Doamne, cum ştii tu să faci şi biciclete şi femei gravide moarte după pula altuia, dar la fel în ochii tăi...

Mă mişc pe stradă ca o panteră nemâncată, adulmec bucuria altora şi mă strecor în privirile ei, of, ea... îi ademenesc porii spre respirația mea, îi las dâră să mă găsească noaptea târziu în gândurile ei încercate de durere şi compasiune pentru tot ce mişcă în ea. Alături de soțul ei, ea, gazela în fermentare, are doar un singur gând: pula mea în familia ei – femeia nu are familie decât dacă are copii, apoi el devine o sursă, un tată, un prost şi eventual un fost.

Îmi plac femeile gravide cu altul. Au potențialul şi mireasma unui râu de munte pus pe ras tot în calea lui. Râul îşi apără esența, miezul, puterea şi motivul pentru care există – femeia gravidă e de trei ori mai plină de viață şi pasiune pentru orice şi oricine încearcă să îi facă față. Soțul îi aduce înghețată, eu i-o țin s-o lingă.

Femeia gravidă miroase ciudat, ca pământul în prima zi de la creare. Dumnezeu s-a dat înapoi şi, ținându-se de nas, a zis cu juma' de gură: „Dacă m-a mâncat în cur..."

Mirosul ei îți creşte în nări de departe, e aroma miezului care dă din picioare şi vrea la rândul lui să fie mămică sau motherfucker.

Vina nu e a lui, e a mea că în primele luni de viață îl forțez să-mi facă loc în mami. Care mami mă trage de cur ca spânzuratul de funie. Gravitația e cea mai sexuală forță lumească. Ea ne ține, ea ne-o trage. În spațiu am rămâne nefutuți, miza dispare – sexul se bazează pe contre, împingeri şi sfidări de gravitație... orgasmul vine dacă are unde să pice, altfel doarme ca barza în salată.

Imaginea mea lângă o femeie gravidă cu altul e una dintre plăcerile pe care trebuie să le savurezi în public, nu doar în pat.

Între oameni erecția se simte fată mare şi roşeşte. Fii atent la cum o privesc ceilalți pe viitoarea mămică, intră-le în ochi şi înțelege-le grija, râvna şi teama. Tu eşti bărbatul care nu se teme sau prostul care nu are de ales. Dar în ochii tăi dansează mândria celui fără de grijă, deloc prost şi cu noroc în loc de maieu.

Căci unchiul care fute mămica e singurul rol credibil din filmele porno. El vine, mângâie pe burtă şi apoi o scarpină pe partea cealaltă. Mami geme, urlă şi aşteaptă să nască. Dar cum se fute acum va ține minte vaginul ei ca peştera picturile. Ea nu se fute cum o fac alte creaturi cu vagin. Să îți explic: vaginul unei femei gravide în luna a şaptea e un tunel gata de trafic; tu vii singur cu maşinuța ta rigidă şi trebuie să faci să pară că e vineri seara în Băneasa; tu, eu, el cu mintea la locul potrivit trebuie să clădim mii de pule, să căptuşim un tunel flămând şi fierbinte ca miezul pământului.

Carla, soția unui fost coleg de facultate cu a cărui prietenă m-am culcat de mai multe ori decât el, ei bine, Carla, îmi cade în cale într-o cafenea. Gravida în luna a şaptea, cu ochii aprigi de verzi şi cu nişte buze de fecioară-

călău, se ridică de pe scaun în timp ce eu aveam mintea plină de triluri.

Am prins-o de spate şi totul era clar. Ea ştia povestea dintre mine şi soţul ei bătut de soartă. Nu era un tip deştept, frumos sau cu bani, dar avea darul de a se sacrifica femeilor cum doar Iosif mai ştia.

Am condus-o la maşină şi i-am zis cu nonşalanţa unui telefon mobil în biserică: „Dacă ar fi să intru în tine, cam cât mi-aş permite...?”

Cinşpe minute mai târziu, după o lungă linişte ca între complici, am întins-o uşor pe patul de hotel unde minunile se preling pe cearceaf. Pare incredibil, dar lipsa de încredere în sex-appealul personal e cel mai bun afrodisiac la unele femei, mai ales la cele gravide. Pentru ele sunt eu aici, complet relaxat, cu fix doi bani în buzunar cât să dau pe ele după...

Când dezbraci o femeie gravidă trebuie să fii atent la detalii ca şi în sex. Orice frecare o poate indispune sau stârni, precum evreii pe Papă.

Goală, gravidă şi complet a altuia, Carla mi-a spus cum îl va chema pe prunc. Am uitat instantaneu, ca să nu îmi încarc inima cu grăsimi vinovate. Gestul m-a excitat în aşa hal că m-am văzut nevoit, ca furtuna, să îi termin pe faţă, alergând prin păr şi ochi.

Orbeşte o femeie gravidă care se mişcă greu şi vei avea parte de sexul vieţii tale. Mă înjura, dar nu i-am dat şanse: m-am înfipt în ea ca fulgerul în întuneric şi am înghesuit-o într-un colţ de pat să îi dau senzaţia de viol i la Sfântul Duh.

Nu am reuşit să-mi măresc pula pentru ea, dar am bifat imposibilul în materie de futai: să o fac să creadă că se măreşte cuu fiecare geamăt. Criza de conţinut din timpul sexului cu o gravidă se petrece atunci când orgasmul poate

fi foarte bine şi o naştere: ambele o lasă lată şi vin după mult timp.

În lumea gravidelor nu sunt multe poziții binecuvântate, dar cele de bază sunt mistuitoare. Ele nu percep timpul în secunde, ci în vibrații, viitorul şcolar din ele ajută la reglajul chimic ce se va numi orgasm.

E uimitor cum pe noi ne poate indispune gândul unui copil nenăscut asaltat de pulă, iar lor li se pare o altă zi de şcoală.

Femeile au cele mai multe responsabilități şi, într-adevăr, nu destule plăceri să compenseze, deci în arhitectura frigidă universală, nuu au de ales. Ori se fut cu tine ca tată, ori cu mine în draci.

Femeia gravidă nu se simte sexy, oricât de mulți şi multe i-ar zice asta. O viitoare mamă responsabilă nu poate să se creadă sexy cu unul dintre organe mărit să fie vizibil de pe Lună. Dacă s-ar simți sexy atunci Protecția Copilului ar trebui să intervină, să i-l fure din maț şi să-l vândă – ar fi mai norocos. Oricum, sexy e overrated. Ca sufletul.

Şi totuşi, cum arată un orgasm de femeie gravidă în luna a şaptea?

El nu arată, el descalecă. E ca Baiazid, frezat şi dichisit, în plină zi la poarta cetății lui Mircea. Îndrăzneț şi arogant, aşa se plimbă orgasmul printre organele care funcționează pentru doi. Se dă de-a dura şi sare în aer, urlă, miaună şi strânge din dinți ca mai apoi să se evapore în privirile unui bărbat uimit de ce vede, simte şi mai ales de ce tocmai a făcut.

Cu femeia gravidă eşti grijuliu până se îmbracă, iese pe uşă, urcă în maşină, ajunge acasă şi o preia soțul. Abia atunci răsufli uşurat şi poți să adormi ca bondarul în camera ta nouă de hotel.

După-amiezile astea sunt bune de studiat în şcoală, la ora de sport.

„Femeile vor independență pentru a putea alege cine să le întrețină”

Beat, dar cu ea trează...

Sâmbătă seara îmi dau foc în gură cu cea mai scumpă vodcă din istoria portofelului meu. Mor în propria voma şi agit paznicii în club. Scuip în sânul blondelor ieşite la produs în numele tatălui.

Borăsc în parcare pe orice Bentley îmi cade sub gură şi mă iau la bătaie cu cel mai mare burtos doar ca să-i ating femeia pe curul unde el doarme în timp ce ea-l strânge în gură pe cel mai bun prieten sărac al fraierului.

Doamne, ce bine că ai inventat dimineața ca să am când să J y regret tot ce-am făcut noaptea...! Tu eşti măreț şi eu mic şi afemeiat, obsedat de umilință şi risc pe față. Îmi place universul pe care l-ai creat, e nesigur şi întunecat, consumator de mii de wați şi tați care îşi hrănesc familiile din sudoarea cu care stropesc curvele pe sâni şi banii de salariu.

Iubesc ideea de salariu pierdut la cărți. Capeți libertatea să aştepți următoarea zi de plată şi până atunci să fii cel mai invidios om de pe pământ pe toți cei care au bani de suc, parcare şi flirtare.

Ce bine-i să fii beat şi uitat de toți... Eşti în club şi mori sub masă cu picioarele sub cur ca rața pe lac. Femeile te vor pentru că eşti agitat şi poate aşa te păstrezi şi în pat. Agresivitatea e primul semn că poți fi manipulat.

Dar eu nu sunt agresiv. Eu ignor, flegmez şi nu dau doi bani pe nimeni. Sunt indiferent, dar ahtiat după pizdă. Ea nu îmi dă sens, ci motiv să stau în flegmă, sictir şi dezinteres.

Viața nu merită trăită. Dar un futai e destul motiv să mai dormi o noapte amețit şi chinuit de griji.

Astă seară ne distrăm cu o domniță al cărei nume e neglijabil. Sau pur şi simplu nu-mi amintesc cum o cheamă.

Beat mort, dar cu ea trează, fata mă lucra precum mecanicul barja. Simțeam greutate în pulă şi căldură pe hoit, dar nu focalizam îndeajuns să recunosc rujul şi pupila. Cine eşti tu, fata moşului şi de unde ai sărit în powerpointul meu?

Ce briză marină îndrăzneață mi te-a plonjat în falus?

Of, cum se mai zbătea ființa... Mi se făcu şi milă de mine. În mod cert nu se punea problema de vreun orgasm la mine, dar ea gemea ca ambreiajul uzat. O iubeam cum mieuna în vârful vârfului meu şi înțelegeam de ce mama crede că sunt un om bun.

Omul bun la orgasm se cunoaşte. Fetele ştiu de ce. Prietenii mă invidiază ca pe ursul polar. De ce polar? Pentru că miros femela în flăcări de la zeci de kilometri distanță.

Te miros, fato. Vin şi la tine. Ca un film bun în cinema-ul care-ți place. Ia-ți prietena de mână şi zi-i că meritã. Tu mă vezi a doua oară, dar viața e prea scurtă să te ții de numere.

Când săritoarea se sătură de orgasme, coborî din vârf ca Preda de pe cal. Eu eram tot beat şi cu ea tot trează.

Dar cine mai pune la număr suferința unuia ca mine într-un univers ud leoarcă...

Fata mă săruta şi mi-o lua în gură cu pasiunea unei reptile uitată în apă. Atunci am simțit clopoțele, Mitică, şi am înțeles cine le trage şi cui îi pasă. A mea cânta în gura fetei şi eu în gând ca fanfara în deplasare.

Am ejaculat ca o sărbătoare în calendar. Fata s-a închinat: aveam în mine o bancă de spermă luată pe credit. M-am întins prin cameră ca şarpele în fân. Who's your daddy?

Ca să închei, fata mi-a confirmat: avea cinşpe ani şi iubea publicitatea. Spera ca eu să îi fac intrarea în mediu şi să îi mai dau ocazia unui sex oral din când în când – avea prieten şi îl iubea ca pe mine, dar mai consistent. Iar ăştia tineri, puşi doar pe performanță, simt dilatarea recentă ca

un şubler. Noi ăştia mai sătui, iubim sexul cu oricine şi oricând. Perfomanța stă în gesturi mici şi pline de esențe ascunse, aduse tocmai din antichitate. Asta e cu adolescenții: se comportă de parcă totul e un examen de admitere. Eu, tu şi toți cei care au futut la mai mult de una simultan cu gândul la a treia ştim adevărul suprem: nuu există plăcere mai mare decât să nu simți nicio presiune – dacă pici azi testul, cu siguranță o fuți mâine în cur de uită cum se apasă pe sonerie şi o găseşti dormind la uşă.

Tu, necunoscuto... eu nu lucrez în publicitate, dar îți pot face marketing. Hai, ajută-mă să mă ridic... „O viață de om. Atât le mai trebuie unor femei să evolueze."

Miki, sau cum auzul o ia peste bot.

Manelele există. Ele atacă inima, mintea şi îți traversează venele topind grăsimi nebănuite. N-o să mori din cauza manelelor, dar o să te prind şi o să te oblig să-mi dai limbi la cincizeci de centimetri în față, în nisipul murdar. Sunetele din manele trec pe lângă mine şi se izbesc de perete ca muştele mari şi grase. Dar manelistele îmi fac cu ochiul din buricul lor catarhic.

Zbuciumul manelei îndeamnă la dezmăț, dar nu de felul cey Jlor ca mine, perverşi după chipul şi asemănarea Domnului.

Manelistele simt dezmățul ca pe o lovitură peste bot din partea bărbatului iubit sau cu care măcar au schimbat o sută de sms-uri în ultima lună. Manelista are nevoie de un şmecher, dar unul pe care să-l domesticească şi căruia să-i inaugureze câțiva plozi – efectul manelelor de sâmbătă seara în clubul ăla frumos unde prezervativele sunt confiscate la intrare.

Cum dracul are o coadă cultă şi umblată, am ajuns şi în clubul manelistelor coapte la solar şi împănate cu Minune şi Salam. Am păşit nesigur, dar mi-am revenit repede. Muia luase chip uman şi se preumbla îmbrăcată pestriț şi

încrezută. Sute de fete cu destine de femei colcăiau în putoarea sunetelor care încercau să intre în oameni. Matrix guița de peste tot şi aş fi dat orice pentru un pumn de pastile colorate.

Maneliştii se îndoapă cu cocă şi ecstasy, cum sfinții apostoli ronțăiau din trupul copt al lui Isus. Maneaua te înalță dacă eşti luat, high sau dus. Maneaua câştigă tot, şterge şi gândurile ascunse şi îți dă tupeul unei picamer.

De aia m-am apropiat de Miki, cea cu sânii mari, buricul gol şi buzele cât capacul de pe we-ul meu. Dansa din şolduri în ritmul gândurilor mele şi începu să-mi placă. Părea din altă parte, dar, culmea, se integra de minune. Şi salam.

Am insitat pe lângă ea până a luat un ecstasy. I l-am dat ca pe anafură, cu ritualul ăluia de ştie cum să profite de gura celuilalt.

Am privit-o cum mintea i se urca în vârful sânilor şi căuta ajutor.

Iar pula e cel mai bun salvamar: ştie când eşti destul de udă să strigi după ea.

Era clar: contrastul din univers se rezumă la o luptă sinceră între două cântece de când lumea: As time goes by şi Aş da zile de la mine. O ştiam şi eram pregătit de luptă. Orgasmul fetei era din altă lume, al meu aiurea.

You must remember this A kiss is just a kiss...

Dar să vă povestesc conversația cu manelista, înainte de a da drumul la filmul actului sexual clasic cu penetrare şi umilințe.

Miki manelista era dată dracului. Norocul meu, ghinionul ei: atunci când cărnița ta face figuri, a mea face pe dracu-n patru să-ți taie din aere. Am ieşit din club sub pretextul să-i mai dau o pastiluță. Era transpirată ca un merțan plouat. Afară ploua.

Romantic ca în videoclipurile lui Minune.

„Bagi des energizante?" o întreb pe diva buricelor.

„Tata e dealer, dar în ultima vreme nu mai mi-a dat că iau note proaste la şcoală din cauza lor.”

Isuse, notezi?

„Câți ani ai, păpuşă udă?” „Câți vrea pula ta! Vrei să mă fuți? Nu mi-ai zis nici da, nici nu. Eşti timid, de aia îi dai cu drogu’ la pizde?!” „I-am promis lui Adi Minune că o las mai moale cu ama-zoancele lui.” „Aha... Mi-am tras-o cu ăla micu. E al dreacu’! Dă în tine ca metrouuu’. E mai dubios când i-o sugi, că tre’ să stai pe burtă să ajungi la el... „

S-a pus diva pe râs şi tot ce aveam în minte era un gând frumos: să-i dau brânci pe scări şi abia după aia să o călăresc precum Orange pe Vodafone... Friptura în sânge e perversă rău! De aia e populară în Franța.

„... Dar când era cu maşina se urca pe capotă şi îl țineam cu mâinile de cur ca pe o statuie haioasă. El nu zicea că dă o muie, ci că face un efort pentru mine. Haios piticu’! Plus că doar pe muzica lui mă fut cel mai bine. O ştii pe aia cu Stau şi plâng în fața ta...?”

„... Mi se rupe inimaaaaa!” „Eşti citit, dă-te dreacu’!” „Cursuri la seral.” „Hai, treci în pizdă că mi-ai intrat la inimă!” „Doar dacă rămânem aici în curu’ gol printre maşini şi ți-o trag pe merțanu’ tău!” „Dacă află prietenu’ meu te taie în şapte feluri, să mor io...

Eşti nebun!” „Atunci te fut io în cinşpe feluri să fie unu-zero pentru mine!” „Eşti dement, coaie! Hai, în pula goală, până nu se umple parcarea!”

Ne-am dezbrăcat iute, ca în timp de război. Am dat-o cu capul de capotă să nu creadă că visează. Am întins-o pe Merțan şi, cu ploaia sub cur şi deasupra, aluneca la vale în calea pulii mele.

Manelista era tatuată. Un trandafir lângă un pumnal, spre pubis.

Eu i-aş fi dres un cur pe burtă, că avea un pic de pus sămânță pe ea. Când şi când.

Dând din cur pe calitate germană, manelistei îi veni o idee. Sări dintre mine şi Merţan, intră în maşină, dădu drumul la muzică, volumul tare şi ţuşti înapoi.

Stau şi plâng în faţa ta!...

Atunci m-am dezlănţuit. Am luat-o în braţe, i-am simţit buy y J y ricul aproape de al meu şi am luat-o la goană cu diva-n pulă şi cu Adi-n simţuri. Cum eu ţopăiam prin parcare departe de icnetul anal al vocii piticului, Miki se bucura de legea lui Newton, via myself: odată pula-n cur, orice pizdă se va pune în mişcare spre centrul pământului.

Ăla urla printre maşini, eu fugeam cu aia goală în braţe, aia gemea ca dracu' la meciurile Stelei, trecătorii înţepeneau.

După un sfert de oră de plimbat ursoaica în pulă prin parcare, am picat lat într-un tufiş frumos tuns. Ochi pentru lucruri frumoase am tot timpul. Manelista însă venea de departe. Ecstasy cere sex, pentru că nimeni nu inventează un drog pentru citit sau traforat.

„Vreau să mă fuţi! Ştii să fuţi?" mă întreabă Miki, manelista transpiraţiei sugrumate de parfum.

„Baby, am să te fut precum statuile – de la mijloc în sus."

Zis şi făcut. Am luat-o de gât şi am lansat o muie în direcţia gurii ei. Femeia nu se supără că o iei cu forţa, dacă ai destulă forţă.

Nimic nu e mai penibil decât prostul care o ia de păr, dar i se face milă.

O ţinteam cu pula şi îi promiteam bucurii din privire. Miki mă înghiţea ca pe sabia unsă cu miere. Eram exoticul din gura ei sătulă de pulă parfumată. Căci maneliştii au acest defect primar: dau cu parfum tot ce le iese în cale. Or, femeia vrea gustul tău, vrea ca măcar la aromă să fii sincer. A mea e carne sută la sută.

Hrăneşte suflete, pişă proşti, te uită.

Dar câtă muie poți da într-un tufiş?! Plus că tot îl mai auzeam pe îngeraşul manelelor, discret, dar, pentru un novice, mai sonor decât sirena pentru dezastre.

Am ridicat-o pe divă uşor şi i-am zis: „Unde stă prietenul tău?"

„Are casă în Pantelimon. E bolnav, răcit mort. Face şi injecții.

„Hai la el să ne futem în poartă şi să alungăm duhul cel rău."

„Eşti dement! Du-te dreacu'!" „Miki, iubita... Ai două variante la ora asta: te îmbraci, rămâi nefututătă şi mergi în club, unde nu te poți fute cu niciunu' că lumea e mică, toți se cunosc şi imediat se află sau mergi cu mine la ăla acasă, stăm în maşină şi ne futem în poarta casei băiatului. Şi promit că ai să leşini în pulă!"

Nevoile de bază sunt de bază în orice argumentare.

„HAI!"

La poarta ăluia linişte. Era două dimineața, răceala îl dobo-râse de mult pe flăcău. Miki era cam stresată, aşa că i-am mai dat o pastilă, să se lubrifieze în creier mai întâi. Am plecat goi din parcarea clubului pentru că nu vroiam încă un preludiu clasic.

Doar în pat ai nevoie de preludiu ca la carte. În afara casei, lumea este cel mai bun preludiu.

Am reluat muia din tufiş, să-i distrag manelistei atenția de la casa iubitului ei. Ochii închişi cresc calitatea actului. Bunica m-a învățat.

Ca să se simtă complet în elementul ei mi-am călcat pe auz şi am dat drumul la muzică. Acelaşi zeu al hainelor pentru copii gângurea în boxe. Cu fiecare vers pleoştit de aer, Miki dădea cu pasiunea pe dinafară. Minune, Miki şi eu într-un merțan la poarta unei vile în care zăcea cel care dimineață avea s-o întrebe cu nasul înfundat pe manelistă ce-a făcut de arată aşa de obosită.

Cum muia e ca aerul – peste tot –, am pus-o pe Miki în cap între banchete şi i-am proptit cu aprobarea lui Minune o pulă în miez de noapte. Maşina se balansa, dar nici noi nu eram mai prejos: Miki delira, cu curul în sus, ţâţele în gură şi iubitul în pat.

Mi-era cald. Am coborât din merţan să iau o gură de aer.

Frumoase nopţile în Pantelimon!

Amorţisem înghesuit pe bancheta din spate aşa că am chemat manelista la geam. Una scurtă cu gura, baby. Acum cu spatele, ca mă-ta.

Calitatea germană se recunoaşte: dacă eşti înalt ca mine şi ai una dispusă la a-şi ţine curu-n geam, ăla eşti. Dădeam la buci printr-o fereastră de merţan la patru dimineaţa în Pantelimon şi tot ce gândeam era „La mulţi ani, Adrian! Azi e iarăşi ziua ta."

O fi fost aerul rece sau pula mea încinsă, dar Miki termina la fiecare două minute, ca turele de cuptor la Fornetti. Striga cu aşa precizie „Da, acolo! ACOLO!" că ştiam exact unde îi trebuia. Până la urmă, avea aceeaşi structură ca şi studentele la filologie, măicuţele, mamele sau femeia ta: o pizdă între două picioare care puteau fi puse pe după urechile care flancau un creier care gândea la o pulă.

Am terminat parte în Miki, parte pe merţanul familiei. Ea lată în maşină, eu în toată splendoarea, gol, în faţa camerelor video de la poarta iubitului fetei. Rahat, cine se uită vreodată pe casetele astea dacă nu dau hoţii buzna...

Mi-am luat hainele şi am plecat uşor pe străzi ca Van Gogh după o noapte în atelier. Miki era leşinată, goală, slobozită, cuu geamul deschis, pe bacheta din spate.

Am ajuns acasă, am dat un telefon şi m-am aruncat în pat. Era dimineaţă. Oare manelista era tot la poarta iubitului ei? Dragostea te aduce aproape de cel drag, chiar dacă te ademeneşte cu ecstasy şi pulă de străin.

„Sexul îmi place mai mult dacă e la ea acasă... senzația de invadare e completă. E ca un viol de jucărie.”

Trei în pat, dar numai una n pulă...

Când stai pe net în pula goală la tine în fotoliu, ai un singur gând: să vezi cine are chef să se fută într-un mod abject, umilitor, dar sățios. Aşa că intri pe site-urile cu anunțuri de „vrem pulă acum, aici”. Anunțurile care îmi sar în ochi ca familist ce sunt, textează cam aşa: „cuplu sănătos, serios, caută bărbat până în 35 de ani pentru sex în trei. Oferim locul, mâncarea şi băuturA. Nu folosim prezervativ.”

Hai cu tata! Pun mâna pe telefon şi formez numărul fără prezervativ. Îmi răspunde el, marele libertin. Îmi confirmă tot ce scrie în anunț şi îmi mai răspunde la o întrebare. „Da, înghite.”

Ole!

În juma’ de oră mă îmbrac, flosez şi iau nişte cash cu mine.

Opresc în oraş, cumpăr o sticlă de absint vero de la un cunoscător şi dau bice spre „locația” înghițitoarei cu prieten generos.

Intru în casa lor şi ştiu cum o să fie: el se va uita, eu o voi fute ca la happy hour, apoi el, cu o erecție până în casa liftului se va repezi pe ea şi îi va reseta pofta de viață împreună. Doar că el nu ştia, săracul, că mie nu prea îmi place să mă uit la prietenul/soțul ăleia de am futut-o cum îmi şterge urmele. Sunt orgolios ca şi smoala. Trebuie să se ştie că am fost pe acolo. Dar să continuăm...

Nu bem bine din absint, că femeia îmi şi sare în izmene, căutându-mi my dark side. Roşcată, cu sâni mari şi gură mică şi delicată ca o ruptură în blugi, cu mâini prea mici pentru orice pulă, ochii negri, fundul tare, brăzdat de o cicatrice... seara asta dansăm în familie.

Mă ia în gură cu poftă, ca pe concediu. Prietenul s-a retras într-o umbră, lumina era din ce în ce mai puțină în cameră, ochii ei însă ardeau. Din când în când mai privea spre umbră şi zâmbea ca pe messenger.

Simțeam dinții că îmi transmit ceva: trebuie să ne vedem şi fără umbră. Am înțeles mesajul şi m-am înfipt în gâtul ei ca la mine acasă. S-a înecat şi m-a buşit râsul la gândul că seara se va termina prost din punct de vedere social, dar cu un futai memorabil.

O întorc pe spate în pat şi mă plonjez în gura ei cu precizia unui contabil şef. Când cineva îți fute femeia şi nu ştii exact ce îi face, atunci gelozia, nesiguranța, în general lipsa de informații îți înnegreşte creierul şi încordează muşchii. Oricine ar accepta ca femeia lui să se culce cu altul, atâta timp cât ştie sigur că îl iubeşte doar pe el şi că el e acolo să primească nemijlocit toate datele evenimentului. Nu vrei ca ei doi să aibă intimitate, gesturi proprii şi mai ales timp să îşi râdă unul altuia, arde-i-ar focul! De aia trebuie ca întâmplarea să îl aibă ca martor, altfel relația cade în gol.

Săltând în gura gazdei am umplut-o de spume, căci lipsa de aer îți ridică apele din gât. Eram cu spatele la umbră şi mă aşteptam să îmi iau un scaun în cap cât de curând. Ea nu gemea, horcăia ca înjunghiată cu şina de tren. Aşa vrei să îți auzi prietena, drăguța de ea...

Cu tupeul sculat, l-am chemat să mă ajute să o dezbrac, ea săraca respirând mai greu şi fiind complet amețită de cura de pulă. Am crezut că n-o să vină, că doar o să mă urască mai tare, dar a ieşit din umbră şi a dezbrăcat-o de unul singur, în timp ce ea încerca să îl sărute. A prins-o de gât şi mi-a făcut semn să urc în tren.

Am intrat în ea şi am început să chinui patul. Toți trei în pat, dar numai una-n pulă, aşa ne găsea primul minut din ziua următoare. Ea respira tot mai greu şi eu traforam tot

mai aprins, în timp ce îngerul nostru păzitor bea absint şi o stropea pe sâni.

Iute ca un ghepard, am întors-o pe burtă şi l-am împins pe el departe de pat. Am prins-o de mâini şi i le-am sucit la spate până la durere. I-am pus un picior pe cap şi o pulă în cur. De-a dreptul în cur. A urlat ca şi cum exact asta îi lipsea.

După juma' de oră de futut în cur prietena altuia cu el de față, mi-am luat lumea în cap şi am târât-o spre o fereastră, i-am făcut semn lui să o deschidă şi i-am scos dragostea pe geam cuu mine camuflat după perdele.

Am făcut-o să urle, să încerce să intre în casă, să îi strige lui numele să o ajute. Cu ochii înfipți în privirea lui, îi regulam femeia ca un compostor. Nici măcar nu încerca vreun gest de ajutor, dimpotrivă, îmi zâmbea plin de zen. Îi luasem din responsabilități, îi îmbunătățeam imaginea şi îi ofeream un model negativ.

Pizda tot zbiera pe geam când i-am terminat în cur. Am tras-o în casă şi i-am percutat o contră în gură. A încercat să mă refuze, dar bărbații din casă ştiau mai bine la ora aia. Noaptea îşi cerea cota de viol.

Vlăguită, căzu pe podea şi îmi zice: „eşti un cretin...". Atunci i-am intrat iar în gură, ca să îi fac loc de alte înjurături. „Dă-l afară!"

Când mă vrei afară, de fapt mă vrei mai adânc. Dar brusc nu mai aveam chef de nimic. Am început să mă îmbrac şi i-am cerut lui o țigară. „Dă-i limbi!" îmi ordonă umbra.

Nu am nimic împotriva ordinelor, dacă le dau eu sau le văd la televizor, dar când le primesc în bot rânjesc şi strâng pumnul.

Cum am zis, cu nebunii noaptea niciodată nu se termină bine.

Îl văd cum îşi dă tricoul jos şi zăresc urme mari de cuțite, săbii, dracu' ştie ce unelte au intrat în ăsta. Deci era

încercat. Iar eu încercasem multe. Aşa că am luat sticla de absint, am spart-o cât mai aproape de pizdă şi am aruncat ţigara aprinsă. Flăcările sunt chiar frumoase dacă îţi salvează pielea şi nu ţi-o coc. Ăla a sărit să-şi salveze femeia şi eventual casa, eu ţuşti pe uşă, scări, ieşire, drept în maşină.

Am plecat cu frâna de mână trasă şi cu erecţia în blugi. Cu atâta andrenalina în sistem trebuia să merg mai departe. Am sunat-o pe cea mai bună prietenă a bărbatului cu bani: studenta cu poftă de viaţă, Dana.

„Când mint te iubesc cel mai mult. Adevărul e pentru nepăsători."

Am să te omor, dar umedă.

Iar mi-ai dat cu tifla, macara nemiloasă ce eşti! Plâng între pedale, pe schimbător, în retrovizoare, te vreau moartă, arsă, coaptă în unt şi cu măr în gură. Mori o dată, de două ori până mă mai liniştesc, după care poţi să arzi în flăcări să mă simt bine. Mă îndrăgostesc o dată pe an şi atunci nu vreau iubire, ci dezmăţ, vreau să fii a mea cu gândul la altul.

Nu suport să mă iubească femeia după care mor, cum nu suport nici musca pe bubă.

Dacă mă iubeşti, unde e plăcerea mea de a tânji după atingerea ta?

Cum să mă simt în viaţă dacă tu vii la uşa mea de dimineaţă şi mă vrei precum popa pomană? Înţelegi?

Aş vrea să mori, să am un nod gât cât o trecere de pietoni plină de adolescente uşor dezbrăcate... Mi-ar veni să plâng din dragoste.

Aş muri să fii vie, agitată în braţele mele şi bleste-mându-mă pentru că ţi-am atins prietena cea mai bună pe guriţă în poieniţă...

Sunt beat muci, am ochii beliţi la mine în oglindă, îmi curge flegma din gură, sunt pe jumătate gol şi sătul de toate

mişcările corpurilor din jurul meu. M-am săturat să ies din casă în picioare, de mâine am să mă târăsc precum şopârla spre maşină şi nu am să urc pe la porțiera din stânga, ci pe trapa de deasu pra. Aşa, ca să înțelegi că nu am nevoie de tine aici, ci acolo, să nu te ştiu în ce poziție stai, mănânci, înghiți, speli pe dinți.

Te vreau departe, înțelegi?

Nu am nevoie de tine aici, nu îmi foloseşti. Nevoile mele sunt tehnice precum cezariana. Chimicalele din care sunt croit reacționează prost la amestecuri saturate. Lipsa le face să se mutileze spre forme necunoscute până acum mie. Pământul va fi locuit de mutanți, vrem nu vrem. Iar eu mă pregătesc de viața de apoi a omenirii.

Te-am văzut ieri în parcarea firmei la care lucrezi. Aveai buzele întredeschise ca uşile bisericii. Mi-am făcut cruce în pantaloni şi am plecat mai departe – dacă rămâneam mă vedeai, vroiai, vroiam. Ar fi fost ideal şi fatal în acelaşi timp. Te-aş fi luat acasă şi te-aş fi trântit în locul în care stă femeia mea şi numai a mea.

Acolo, în colțul meu vulnerabil tu te-ai fi adunat ghem şi mi-ai fi muiat genunchii încât aş fi picat în dinți şi aş fi muşcat din urmele paşilor tăi şi toată dragostea mea s-ar fi oprit de teamă.

De ce mi-e mie teamă, frumoaso?

De sticla de cola abia deschisă din care iese aburul ăla la care lucrează mii de oameni, de cerul în care mă uit înainte să ejaculez în gura soției vreunui prost care mă crede prietenul lui; de mânuțele fetelor de 14 ani care îți întind pliante la metrou vara pe căldură; de numele tău pe ecranul telefonului mobil când suni pe seară şi eu sunt mort în cavoul pe care l-am construit pentru tine din vagine decorate cu mere uscate frumos parfumate.

Mă droghez cu tot ce prind, aşa de tare îmi placi. În mine intră uşor tot ce poate ieşi. Dar tu ai rămas ca un drac mic în barba lui Dumnezeu.

Un banc celebru spunea că dacă ai SIDA, sigur vei răci.

Femeia pe care o iubesc mă vrea lângă ea. Sunt pe malul prăpastiei.

Aici intervine ceea ce mi-a spus mama când ne ascundeam de tata în tufele din faţa blocului: „Să nu crezi că toate femeile sunt ca mine. Unele întind capcane de urs prin porumb să îi reteze idiotului picioarele."

Săru'mâna, mami. Am învăţat lecţia. Iubirea e ca frecţia: o J y y y faci ca să te simţi mai bine, nu mai bun.

Am să te iubesc până o să te văd cu altul, iubito. Şi atunci o să încep să mă înnegresc în tălpi, precum cerul de frica furtunii. Voi fi un cer negru sub picioarele tale. Vei şti că te-am iubit când o să mă vezi fericit cu o blondă proastă care îmi arată că un sân e mai mare decât celelălt în mijlocul unei cafenele. Vei şti că nu am putut să fiu cu tine pentru că nu aşa mă văd suferind – nu vreau să mă plicitisesc vreodată lângă tine, să te văd obosită, vomată de copil, să te înşel cu soră-ta şi, la nevoie, chiar cu maică-ta.

Nu cred că ne potrivim, dar chimicalele mele te vor pentruu că omul de ştiinţă din mine ar experimenta şi cu balustrade, dacă sunt plăcute la atingere.

Te plac prea tare să mă satur de tine. Căci asta fac eu de câţiva ani încoace: iau femeile din lumea lor, le sug frumuseţea şi le las pe mâna viitorului soţ. El o iubeşte, ea mă vrea pe mine, el bănuieşte, îi face viaţa amară, ea vrea relaţie şi acceptă că e o păcătoasă, îşi taie părul, unghiile, conduce sub limită şi îi creşte copiii, când, de fapt, ar fi vrut mai degrabă să moară de tânără, dar iubită de omul care şi-a propus să mutileze tot. Chiar totul.

Dar nu pe tine, iubito de departe.

„Alo, Poliția? Mi-a intrat o femeie în casă! Nu, nu e drăguță.”

Cora, câte posibilități...

Când sunt la volan am pula mare în minte. Nu sunt mai potent decât de obicei, dar în mişcare am acelaşi sentiment că pot descoperi tărâmuri noi cum doar Columb mai simțea. Conduc atent la orice mişcă şi emană feromoni. Iubesc feromonii, sunt atomii mei preferați, singurii care țin cu fututul.

Soare, şoseaua liberă, linia continuă, viața prea simplă. Undeva în zare strălucea o maşină de poliție, lângă ea, toropită de căldură, o uniformă mulată sub care luase formă un corp de femeie.

Slăbiciunea mea nr. 34 e uniforma de bărbat pe trup de femeie care încearcă să fie autoritară, când, de fapt, singura ei autoritate are legătură cu înghițitul.

O văd pe proaspăta absolventă din crescătoria de polițişti cum scrutează apariția maşinii mele. Bine, îmi zic, vrei acțiune.

Depăşesc linia continuă şi merg pe contrasens, aşa, pentru că e contra. Autoritatea statală epilată în V tresare şi îşi pune pintenii în asfaltul comun. Cabrează un braț, propteşte privirea pe sub streaşina chipiului şi, poziționând optim între buze o altă invenție ridiculizată de polițişti, suflă în fluier de am simțit valuri de aer cald între fese. Era clar, polițista vroia să mă oprească, vroia să-şi năpustească autoritatea asupra-mi, să mă priveze de elanul unei vieți simple de divorțat pus pe futut. Cât de puține ştiam amândoi la ora aia... „Permisul şi talonul maşinii, vă rog.” „Nu ați uitat ceva?” „Cum? Actele vă rog.” „ASL!” „Domnule, vă rog arătați-mi actele maşinii şi permisul.” „Ați uitat să vă prezentați, arătați legitimația... Dacă sunteți vreo impostoare şi profitați de mine...?

Sunt divorțat de curând şi nu mă simt prea bine în preajma femeilor. De ce m-ați oprit?" „V-am oprit pentru că circulați pe contrasens. Sunt agentul Cora Dimitri. Şi vă înțeleg, şi eu sunt divorțată. Dar ați încălcat codul rutier şi trebuie să vă amendez."

Ştia să zâmbească. Eu şi pula eram ochi şi urechi.

„Păi dacă am greşit, să plătesc. Am încredere în tine, Cora. Pot să-ți zic Cora?

„Atât timp cât respectați legea îmi puteți zice Cora." „Eu sunt vinovatul aici, deci poți să-mi zici pe nume. Uite actele!"

Am gângurit noi aşa încă vreo douăzeci de minute, până mi-a scris amenda, până am fumat eu o țigară, până am convins-o să facem schimb de experiență ca între divorțați, până când pula a fost mulțumită de viitor şi a hotărât că putem pleca. Mai ales că tocmai i se întorcea colegul de echipaj de la we, un burtos care mi-ar fi tăiat orice încredere în respirația mea proaspătă.

Ce vroiam eu, de fapt, de la făptura în care statul român şi-a pus încrederea că va împărți litera legii? Pe rând: avea nişte buze strânse, care se țuguiau când accentua un cuvânt în propoziție, iar cea de sus urca uşor în stânga când zâmbea. Apoi, țâțele mari – cu siguranță pula vroia o misiune între ele, poate chiar un baraj.

Curul măricel, dospit, strâns bine în uniformă să sperie răufăcătorii, cerea un mănunchi de puli, dar eu plănu-iam să fac minuni cu una. Uniforma, ca şi la Casa Albă, cerea pete, dintr-acelea grele, cu consistență şi creatoare de intrigi.

Pentru că nu vreau să fiu ghidul nimănui şi nici să fiu răspunzător fiindcă te-a bătut nevasta când te-a prins flirtând cu necunoscute în timp ce ea căra toate pungile din supermarket la maşina din care tu vrăjeai flasc o polițistă de parcări – pentru toate astea, nu am să-ți povestesc cum am

ademenito în vizuina mea din prima seară, chiar de la prima întâlnire pe Cora, polițista de linie continuă. Cert e că o aveam în uterul casei mele, în uniformă (venise direct de la serviciu, dintre zecile de burți echilibrate de guşă), pe cea care avea să mă lase mut de uimire în numai câteva minute.

Pregătisem în decor o cameră video, pentru nepoți. Lauda, mai nou – şi în viitor doar atât –, înseamnă youtube sauyouporn atifel you suck, aşa că, la curent cu tendințele, eram pus pe fapte mari.

I-am turnat coniac, am lansat nişte muzică în fundal şi i-am şoptit ca balaurul din fântână fecioarei: „Faci ceva cu pistolu' ăla sau îl scot pe al meu?"

Isuse, eşti mare, poate chiar exişti, ai remuşcări, îndoieli, zile când te plicitiseşti, dar ceea ce a făcut Cora imediat după ce a dat pe gât coniacul din paharul bombat, cu gura strâmtă, a fost una dintre minunile tale, pentru că nu cred că tăticul tău ar face din astea. Cum spuneam, am apucat să văd coniacul cum i se scurge pe gât, iute şi sigur, mâna dreaptă cum îi dispare spre şold, apucă tocul armei, iar următoarea senzație a fost de țeavă rece în gură de bărbat în călduri. Adânc înfipt în gură de om, chiar şi un prost de pistol Carpați e impunător. M-au luat fiorii imediat, unii de bine, dar cei mai mulți de panică materializată într-un caca virtual, imens, vizibil la curul meu. Cum o armă în gură se pare că nu era de ajuns pentru cucoana polițistă, îmi mai propteşte şi o mână în gât, să îmi simt mărul lui Adam cum devine coacăză.

„Îmi tragi frumos pantalonii şi chiloții şi ai să stai cu limba-n pizda mea până se dezaburesc ferestrele! Ai înțeles?"

Dumnezeu o fi mare, dar cu siguranță asta nu era lucrătura lui.

Diavolul nu e atât de spontan, iar ghinionul nu e aşa de excitant.

Eram într-o dilemă, nu ştiam exact ce să fac: să îi răspund sau să plonjez în punctul ei G. Dar când mi-a strepezit dinții cu gustul de armă lustruită zilnic (femeile îşi dau armele cu creme ca pe propriile mâini) am înghițit răspunsul. Cu pistolul în gură şi cu o mână în gât încercam precum Stan şi Bran să dezbrac organul. I-am dezlegat şireturile la pantofi, dat jos şosetele, acum încercam să îi trag pantalonii fără să alunece şi să-mi scape vreun glonț în epiglotă (o repari destul de greu dacă eşti mort). Mă simțeam ca la circ, în locul ursului care manevrează bicicleta y Jperfect conştient că locul lui nu e acolo, ci în public, smulgând capetele copiilor cu acadele în gură. Am dezbrăcat organul, acum trebuia să dau din gură. Tunsă în V, micuța mă aştepta.

„Hai, ca pe una de 16 ani, aşa să mă răsfeți!" îmi zice matroana pistoalelor, dar îmi scoate arma din gură şi-mi ia mâna din gât.

„Dacă nu vrei, nu vrei, dar eu credeam că o să mă fuți ca la carte, nu ca un fost soț..."

J y.

Cum ştie ea să îşi negocieze nişte limbi!... Se întoarce cu spatele şi îşi mai toarnă coniac. Apoi se apleacă, lăsându-şi curul sus, drept ca o redută.

„Uite, îți deschide Poliția română drumul, tu dă-i înainte, lipa-lipa... Vezi drumul sau aprind girofarul?"

Nu ştiu exact ce îmi lipsea în momentul acela: o bătaie prietenoasă pe umăr din partea ursului de la circ sau gustul unic al cireşelor din copilărie... Dar ca în clipa morții, aveam toată viața mea în fața ochilor cu un singur miros şi design, acela de pizdă.

Prea multă metaforă, am gândit atunci. Hai, la deal!

Toată lumea ştie cum fac maşinile de poliție, nino-nino, dar cum face polițista din maşina de poliție seara, cu coniac în cap şi limbi în cur, puțini au habar. Viața e prea scurtă

să aştepţi răspunsuri la toate întrebările, mai bine pui gura şi afli. Cora gemea ca o clădire la surpare, ca o ghiulea venită de departe şuierând de bucurie că tocmai vede locuri noi şi le face praf... Curul bine dospit îi vibra la fiecare butonare în punctele ei esenţiale, coapsele zvâcneau ca tancul când divorţează de obuze, iar eu ştiam că am nimerit bine: singurul loc din poliţia română unde ceea ce declaram era luat în serios. În tot ceea ce făceam aveam gândul la pistol. Nu mă mai temeam de el, înţelesesem că nu e nebună, ci doar vroia fapte; mă scormoneau idei îndrăzneţe şi vroiam acţiune. Aşa că i-am dat brânci în cap organului poate-poate s-o irita şi îmi vrea pula cu nesaţ. A picat cu toată pofta gravitaţiei.

Coniacul şi limbile te pot pun în cap la anumite ore din noapte, dragă doamnă poliţistă... Hai, şo pe mine!

„Muistu' dracului, vrei să te împuşc??" delapidă în fugă poliţista grămadă la poalele canapelei mele. Tabloul era complet: ea pe jumătate goală, în cămaşa Ministerului de Interne, cu pistolul în dreapta şi paharul gol de coniac în stânga, părul desfăcut la fel ca picioarele între care am ascuns eu bine vreo cinşpe minute din viaţa mea, dar am găsit vreo două orgasme.

„Stai aşa!" i-am zis şi i-am coborât o pulă între buci.

„Nu în cur, animalule!" „Împuşcă-mă, dacă ţii aşa mult la el!"

„Lasă-mă, futu-ţi..." şi încercă să mă răstoarne întorcându-se înspre tavan.

Nu simţeam nevoia să domin organul, dar emana un prototip de aroganţă întâlnit doar în tribunale sau la interogatorii, care mă forţa să am replică fizică imediată. Cum se tot zbătea să mă răstoarne, i-am prins mâna cu arma şi i-am sucit-o spre tâmplă.

Efectul a fost bibilic: a tăcut şi înţepenit, în timp ce eu o lubrifiam anal cu propriul ei mir. Când m-am strecurat în întunericul curului ei, am şi punctat: „Clic!”

Cum femeia îţi acordă totuşi o şansă dacă eşti insistent şi îi arăţi că ştii ce vrei, mi-a răspuns: „Ai grijă la armă! Nu-mi stă bine cu pula-n cur şi glonţ în cap... „

Am futut-o în cur până mi-a amorţit mâna la tâmpla ei. Tot timpul ăsta a scâncit ca un copil sub presiunea ghiozdanului cu cărţi.

Aveam chef să trec pe asfalt, după excursia asta plăcută şi extenuantă pe drum de ţară, dar aş fi vrut câte un pic din fiecare.

Dar cum natura nu a înţeles niciodată de ce au bărbaţii nevoie de două instrumente, ne-a dat din plin imaginaţie să le iasă lor pe nas, cur, urechi... Şi mai ales să le intre peste tot.

Dilema desertului: să iau tarta aia mare cu mere sau delicatesele acelea firave, mărunte şi fascinante la gust? Mărimea contează, dacă trebuie să intri în ea. Precum Clint Eastwood, am pus mâna pe armă să îmi ofer plăcere: i-am smuls femeii pistolul din mânuţă şi i l-am înfipt în cur fără sorcova. Iute m-am înfipt în celălalt loc liber din aceeaşi parcare şi am început un tango anal cu mişcări furate din samba. Pistolul Carpaţi are calitatea de a arăta foarte bine înfipt într-un cur de damă. Planul era să o aduc la orgasm şi să-i trag un foc de armă în cur...

Sub pretenţia de auto-apărare, domnule judecător: curul făcea mişto de mine şi mă ameninţa cu moartea şi mai ales că se va căca pe carpeta mea scumpă din Cairo.

La câte planuri nu am renunţat eu de dragul oamenilor!... Oricum pistolul ei drag va mirosi a caca şi îi va aduce aminte de cât de fragilă e viaţa şi autoritatea în univers.

„Să nu mă împuşti în cur, te rog! Am un copil de crescut...” „Dacă mă laşi, ţi-l cresc eu...” „Te rog, ai grijă!”

Am mai ținut-o așa un pic, dar i-am lăsat curul să respire ca să poată avea un orgasm ca la carte. Eram și eu pe punctul de a termina, dar nu mă încălzea deloc un orgasm pe prispa vaginului.

Neavând nicio idee mai bună am mai ținut-o în pulă vreo douăzeci de minute. Simțindu-se liberă, neamenințată și întrucâtva autoritară a trecut deasupra mea și m-a călărit ca pe salariu. Acum sorbea direct din sticla de coniac și îmi dădea și mie din boticul ei să gust. I-am sugerat că un sex oral spontan (S.

O. S) nu ar strica în CV-ul ei. Atât i-a trebuit: mi-a luat-o în gură ca pe fluier și am trăit pentru prima dată un blowjob. Mă resuscita și îmi simțeam plămânii mai plini la fiecare cursă. Venea vremea să scutur florile... „Înghiți?” „Pentru tine pun și pe iarnă!”

Îmi răspunse cu gura plină.

Hmmm, mi-am zis, asta nu mai e nicio bucurie. Prea bine sună totul. Eu nu mă culc cu femeile ca să avem bucurii împreună și de comun acord. Orgasmul lor e pur și simplu un decor care dă bine pe pereți, ca diplomele. Într-o lume atât de competitivă, orice activitate cu o femeie trebuie să înceapă cu un orgasm, singura lor bucurie și terapie cu rezultate de la măr încoace. O bați, o chinui, o omori, îi dai foc, dar înainte de toate trebuie să îi dai un orgasm, altfel ești un criminal, nu un iubit gelos pe care îl înțelege lumea, plus că ea te va bântui în second life și va avea un avatar de rahat.

Bucuria mea cu femeile e doar a mea, nu o împart cu ele deși doar cu ele o am. Nu vă faceți griji, nu vă folosesc, ci doar iau mai multe mușcături decât voi din felia pe care voi o credeți a doua iar eu știu că e ultima. Bărbatul știe că mâine nu există, ci doar o variantă deplorabilă a unui azi plin de speranțe.

Cum să termin ca să închei seara cu bine?

Orgasmul e benefic pentru că desfundă colțuri ale creierului foarte rar folosite. La femei livrează ca electroşocurile: le relaxează şi le potoleşte, ele fiind mereu puse pe a face ordine în univers, prin curățenie sau bârfă.

Gata, ştiu: mi-am luat-o dintre dinții ei şi am înfipt-o în țeava pistolului. Pentru prima muie cu un pistol a fost chiar bine. Țineți minte: pistoalele Carpați înghit tot şi nimic nu e mai sexy decât să vezi cum dintr-o armă gata de război se scurge primul semn de pace: slobozul.

„Vrei să-ți cureți pistolul?"

Uimită de onoarea la care o supuneam şi-a luat tandruu pistolaşul între buze şi a sorbit ca şi cum ar fi adus arma la orgasm. Abia acum tabloul era complet: tot pe jumătate goală, în cămaşa Ministerului de Interne, Cora era în genunchi lăsată uşor pe spate şi cu pistolul plin de spermă în gură, umanizându-l prin sugere.

Să-mi zică cineva dacă asta nu a fost o misiune imposibilă...

„Fiecare moment în care un bărbat este gol contează. Fiecare moment în care o femeie este goală costă."

Elodia, veriga lipsă.

În toată nebunia asta erotico-națională „unde e Elodia?", „e moartă Elodia?", „înghițea Elodia?" mi s-a năzărit într-o seară să comand două curve la domiciliu. Scump, dar consistent.

Şi am făcut în felul următor: pe aia blondă cu sânii mari am pus-o să țină în mână un cuțit de bucătărie şi s-o amenințe conjugal pe cealaltă profesionistă, brunetă, cu nişte sfârcuri cât solnița.

Blonda zbiera amenințător la brunetă, iar ultima sugea reconfortant la mine, din când în când răspunzându-i blondei „Lasă-mă să sug". Nimic anormal până aici. Apoi am băut toți trei.

După care doar ele. Şi aici încep să se cunoască cei şapte ani de-acasă...

Amândouă pretindeau că sunt la tv în direct, iar parte din mine era microfonul. Se luptau ca apucatele care să fie mai breazâ, să zică mai mult adevăr. Uimitor era că ambele ştiau destul de multe despre caz încât să poarte o conversaţie reală cu pula în proximitatea aparatului de mestecat gumă. Cu ochii cât ediţiile Princeps şi cu capul clinchetind a vodcă admiram împlinit o altă parte din istoria vieţii sexuale plătite româneşti. Simţeam privirea şcolarilor răsfoind spre finalul cărţii de istorie: imediat după revoluţie, Esca şi OTV, apăream eu cu ştate de plată la organizaţiile profesioniste de clitoris. Eu, singur pe o pagină plină de poze fără linkuri cu toate fetele pe care le-am plătit să fie femei în preajma mea... Apoi cuprinsul.

Curvele au primit ce meritau, pe rând. Pe brunetă am avut poftă să o fut prefăcută moartă, fără sunete ori priviri, cu ochii mari deschişi privind în veioză. I-am terminat în axilă, apoi i-am mişcat mânuţa precum o gură plină de bale.

„Vorbeşte marea!" a strigat blonda.

Pe blondă am urcat-o pe televizor şi am căutat postul Elodiei.

Boxând cu scrotul în botul celor din studio împingeam părţi din mine în casa de marcat a boarfei. I-am zis s-o bocească pe Elodia cea moartă. Dacă potriveşti cantitatea de alcool cu cea de pulă, orice femeie face tot ce vrei. S-a pus blonda pe bocit ca Isus pe făcut minuni. Moartea nu pare aşa gravă dacă eşti în curul gol precis înfipt într-o bocitoare cu ora.

Să rezumăm: blonda şi-o lua pe televizor în timp ce bocea ca un ipod, iar bruneta încă se odihnea moartă pe pat. Plus câteva ghilimele.

Spre dimineaţă, după câteva ore de somn, fetele au făcut cale întoarsă la comandamentul central al sufletului

masculin: sexul oral. Au supt din mine orice urmă de îndoială că Elodia ar fi existat vreodată. Fetele astea țineau cu ea şi ar fi făcut orice să împrăştie credința lor, chiar dacă ar fi fost să mi-o sufle în corp.

Când ai orgasm la cinci dimineața în plin răsărit de soare şi început de zi muncitorească eşti unul dintre puținii norocoşi care şi-au futut noaptea, şi nu la televizor.

Fetele au înghițit, încasat, s-au îmbrăcat şi au coborât în plină stradă, acolo unde moare în fiecare zi câte un pic sufletul muncitorului proaspăt bărbierit, gata de schimbul unu.

Apoi au dispărut în zare, precum orice alt argument că viața e frumoasă.

„Duminica mă odihnesc. Aşa cum îndrăgostiții se odihnesc după sex, încât par căsătoriți de-o viață."

Alesia, sau cum yoga ține de foame.

Mint şi mă ascund printre cuvinte ca o pisică după sobă, nuu pentru că e cald, ci pentru că nimeni nu ar îndrăzni să intre acolo după ea.

Sunt plin de ură pentru tot ce mişcă în direcția opusă mie. Ador să fiu lângă un corp gol şi relaxat, plin de aroma cărnii mele. Nu vreau nemurire pentru că nu aş suporta să iau pastile de cap veşnic. Vreau doar mai multă conştiență, să savurez ca un tigru crăpătura de țeastă între dinți. E clar că nu am nicio şansă la linişte sau pace sau orice alt căcat terapeutic. Eu sunt propria mea terapie, trebuie doar să am grija să exist pe lângă alții într-un mod discret, aproape yoghin.

Şi uite aşa m-am apucat şi de yoga.

O femeie frumoasă îți poate vinde orice dacă ai chef de cumpărături, dar o femeie frumoasă care suge zilnic yoga din vena universului e ca Dumnezeu în concediu. Cum e Dumnezeu în concediu...? mă întreabă exegeții. Păi, să zicem că există Dumnezeu şi e bine îmbrăcat, proaspăt

mâncat, uşor balonat, dar totuşi bine dispus. Şi mai zicem că vrea să plece în vacanță undeva în universul creat de el. Aici apare contradicția – niciodată nu pleci în concediu unde lucrezi sau unde o freci de obicei. Deci al nostru zeu ar trebui să pună la punct o deplasare într-un mediu nou. Dar cum flocii ursului să pleci undeva necreat încă?

Şi cum muia de panteră să mai pleci undeva dacă tocmai ai lucrat acolo? Desigur, aici poate apărea mirajul cabenei în pădure. Bun, tu ai făcut cabana, pădurea e făcută de alții, deci pe jumătate te-ai scos. Dar problema lui D e că el a făcut tot, şi tot nu mai e incitant dacă tu eşti tot. Reluăm: Dumnezeu face tot, are tot şi e tot. Uşor netot, dacă e să fim sinceri. Căci un concediu reuşit nu se poate întâmpla în aceaşi curte în care îți speli rufele zilnic. Iată de ce a apărut dracul. Numai că dracul e prost şi tot ce ştie e să-şi bage coada în ce a făcut jupâ-nul. El nu creează, el ajustează. Un tot ajustat e ca un tort început, dar tot foarte bun rămâne. Prea mulți „t”?

Acum că am priceput cum o yoghină e ultima futăciune posibilă, să lămurim de ce eu vreau o yoghină. Pentru că un analist fin ar înțelege că, dacă mai vreau să trăiesc şi să mă bucur încă de pizdă, ar fi de preferat să nu cunosc culmea culmilor în materie de geometrie sexuală (încă). Să mai am răbdare sau să mă pregătesc de apatie veşnică?

Dacă Eva ar fi făcut yoga înainte să înceapă Adam să-i umble în colțuri, lumea ar fi fost altfel. Plus că un şarpe vegetarian mi se pare neverosimil. El vâna toată ziua şobolani şi zburătoare, dar când e să facă cinste, brusc i se scoală de măr. Hai sictir!

Alesia face yoga cum fac eu caca: cu pasiune şi în poziții în care doar proştii amorțesc. Mănâncă light şi se fute la greu. Ceea ce nu mă deranjează. Are două pasiuni îndrăznețe: sexul oral cu mâinile încătuşate la spate şi sexul

oral cu bărbați necunoscuți. Ceea ce mă cam ia de cap, dar în sensul în care mi se ridică.

Nu mă tem de boli, ele sunt făcute să se împrăştie, cucerească, ucidă. Mă tem însă de proştii bolnavi. Ăştia îți fut femeia şi îți virusează dormitorul, de nici nu apuci să-ți suni preotul (care fiind şi el la futut, oricum nu se grăbeşte să-ți închidă ochii şi taie factura).

Hmmm... Alesia, să mă tem de tine şi vaginul tău bine conturat în yoga locală? Nu cred. O să risc, aşa cum făcea şi bunicul când o lăsa pe bunica noaptea cu nemții.

Alesia are sâni frumoşi, mici, parcă puşi cu mâna. Asta e o imagine care mă excită: Dumnezeu punând sânii femeilor cuu mânuțele lui. Desigur, el nu ar avea nicio poftă. El se îmbracă în Sfântul Duh şi penetrează. Hes got style.

Alesia mă invită la şedințele ei de yoga. Îi place să ştie că mă holbez în curul ei vidat. Da, mă holbez, mă proiectez, îmi fac planuri. Şi Alesia digeră toate astea. Femeile adoră planurile bărbaților în ce le priveşte sexual, pentru că abia atunci înțeleg şi ele puterea, dictatura, supunerea. Sclavismul e un concept străin femeilor în viața de zi cu zi dacă nu e vorba de sex. Şi cum mai tot ce face o pulă are legătură cu sexul, e ditamai tragedia.

Alesia e suavă, are moliciuni vizibile care nu te atrag, ci te tâmpesc, sleiesc, încremenesc. Pe Alesia vrei să o fuți ca pe turnul Eiffel: de sus până jos, de față cu toată lumea. Ea se strecoară printre oameni în unghiuri care uimesc până şi manualul de geometrie. Cu yoga la îndemână, Alesia mă frăgezeşte mental.

Trebuie să o fut aşa cum trebuie să o fut până leşină şi îmi cere voie să se arunce pe geam.

Alesia e femeia tututor: ea se arată cu o limpezime care înnebuneşte şi mileurile bunicii. E în fața ta, liberă, yoghinuță şi parcă pentru tine. Dar numai proştii cred că femeile au nevoie de un singur bărbat. Ele au nevoie de o

armată de bărbați, dar te aleg pe tine conducătorul oştilor. La atac voinicii mei!, aşa strigă ea în gând cu tine în ea. Eşti norocos dacă te întorci din luptă şi un prost dacă nu lupți şi pentru alta. Singura poezie reală din viața unui bărbat e să se întoarcă acasă, în patul femeii pe care o iubeşte, de la o şedință de geometrie vaginală cu una care se va întoarce în patul bărbatului ei care a rupt-o de şolduri pe cea mai bună prietenă a ei. E o poezie fără rimă, dar cu foarte multe versuri.

Cu Alesia a fost simplu. N-am apucat să intru în ea, m-a deşlițat în maşină, mi-a luat-o în gură şi m-am trezit terminând ca haiducii în poiană cu soarele în oglinzile laterale, ziua în amiaza mare în parcare la Sofitel. Mi-a zis că nu are timp de un futut ca la carte, dar vrea să mă poarte cu ea toată ziua, până seara, când o să mă lingă de sus până jos în loc de mantră. M-a înghițit, stors, încurajat să improvizez. M-am luptat să-i stau în gât cât mai mult şi mai original, cu o mână pe tavanul maşinii, ca statuia libertății.

Se comporta ca un instrument de obținut sămânță din inima pământului. Eram un vulcan într-un SUV american. Am dat tot ce am putut şi am regretat că nu am pus deoparte pentru o zi ca asta. Eu nu termin uşor prin metoda ce-i în gură, nu-i minciună, aşa că, atunci când se întâmplă, mă zbat ca un cerşetor într-un autobuz aglomerat. Iar cu Alesia a fost precum în reclamele la detergenți: mai, mai, mai... Oh, my! Reține, dacă eşti viu: ai o singură viață şi prea puține ocazii să fii înghițit, aşa că ocupă-te de asta.

Seara însă a venit cu pantalonii rupți: Alesia a fost lovită de o maşină pe o trecere de pietoni. I-au rupt coloana, un picior şi au desfigurat-o. Era în comă, cu foarte puține şanse să mai zică vreodată „bag-o”. Viața e nedreaptă, dacă eşti aproape mort. Nimic nu merită dacă nu eşti viu, alături de alți vii, futabili cel puțin.

Intimitatea e scumpă, sexul trecător şi viaţa fragilă. Dar nici trişti şi fatalişti nu putem fi, pentru că nu e natural. Natural e să fim inconştienţi, hedonişti şi ahtiaţi după pizdă. În ordinea asta: mă fut în gând, mă fut pe bune, mă fut mâncând. Iar maneliştii au capacitatea de a se fute şi numărând bani.

Cel mai greu le e celor îndrăgostiţi, pentru că, deşi respectă şirul enumerat mai sus, au o stare de ahtiere soră cu moartea după o anumită pizdă. O văd în soare, pe Lună, în pulă şi la masă cu părinţii. O vor mereu, aparent forever şi nu cred în final. Vorba poetului: dacă eram drujbă, mă mai iubeai?

Alesia era lată în patul de spital, respirând prin aparate. În ea încă colcăia sămânţa mea. Am îngheţat în uşă: moartea îi băgase un deget în cur şi aştepta. Câteva zile nu am putut să mănânc, beau, dorm. În sfârşit, înţelesesem ce se întâmplă: sfârşitul lumii vine pe rând. Aşa cum îmi place mie cu gemenele. Precum moartea, vreau să văd reacţiile fiecăreia, până în cele mai mici amănunte. În trio m-ar plictisi. Moartea are aceleaşi principii, de aia nu suportă războaiele, atentatele, accidentele mari. Ei îi place ca la supermarket: fiecare cu coşul lui plin de nimicuri scumpe.

Amintirea unui orgasm de femeie e unică. O mai poţi compara doar cu momentul impactului cu trenul, când moartea e fix acolo făcând poze. De aia femeile zâmbesc după. Ele trăiesc fiecare zi în parte. Eu pe toate la un loc.

„Când iubeşti o femeie e ca atunci când îţi împingi maşina scumpă care nu porneşte.”

Laura.

M-am cam săturat de internet. Cu bani sau fără, internetul încă e de rahat. Şi la noi şi la ei, oricare ar fi. Încă nu ai destulă viteză să aduci un cadavru din Africa la tine în sufragerie, darămite să vezi un film porno fără cârcei...

De aia am dat comandă unor prieteni de o actriță de filme porno.

Cam riscant să o numeşti pe una care înghite actriță, pentru că aşa am avea hoarde de artiste păzind Diverta pe Magheru. Dacă o profesionistă se preface că îi place când înghite, nu e actriță, eu „înghit pe bani". Dacă nevasta se preface că îi place când înghite, ea e actriță bună.

Oricum, comanda s-a rezolvat şi eu am ieşit la masă cu pitulicea.

Laura nu vine de la Andreşan.

Paradoxal, dar fetei din porno îi place la nebunia ciorba.

Preferatele ei sunt aia de burtă (sâc!), perişoare (extra sâc!) şi ciolan afumat cu fasole... (???!!) Nu doar că îi plac, dar şi vorbeşte despre ele de parcă stăteam la masă cu un bucătar din Chişinău pus pe gătit... Dar ştiți cum e, când femeile îşi fac planuri, bărbații îşi fac de cap.

Am mers mai departe într-un pub. Am băut bere şi vodcă. Apoi am avut o ditamai erecția şi i-am dat de înțeles că patul e ultimul loc unde vreau să ajung cu ea. Parcări, băi, morgi, tunele...

Oriunde, dar nu în pat. În pat duc femeile care muncesc şi au nevoie de odihnă. Cine se joacă toată ziua cu pula nuu are luxul ăsta seara. Vreau gemete şi unghiuri moarte de la starletă, altfel mă dedic Bisericii!

Şi am mai băut un pic. Şi încă un pic. Apoi mi-am deschis fermoarul şi i-am conectat mâna la sistemul meu hardware. În plin bar, nici dracu' nu se uita la noi. Până când ea s-a făcut mică şi a îngenunchiat în fața mea sub masă cu un zâmbet de diavol dat la ştiri. A mormăit ceva, dar n-am auzit nimic. Pula nu trăieşte cu sunete.

Tras de mână am ajuns în parcare şi am întins-o pe capota unei maşini de poliție. La datorie eram doar eu. Şi nu vroiam să-i rămân artistei dator, păsăricile din industria asta vorbesc una cu alta când stau cocoțate pe ramură. Aşa

că am aplicat ce-am învățat cel mai bine din anii de filme bune de import: cu curul la cameră, copiii! În spatele nostru stăteau lipiți de geamurile barului zeci de curioşi cu telefoanele scremându-se de-o poză pentru nevastă, vecini, blog, laba de vineri seara. Laura a simțit audiența şi a început să miaune ca sirena de cataclism. Dădeam în bucile ei ca haiducul în murg, să-l salveze de ciocoii nemiloşi.

Venea clipa, haiducul se apropia de pădure, copacii erau tot mai deşi, Laura era tot mai zvăpăiată, oamenii din bar vroiau să se întoarcă la mese, aşa că...

...fără prezervativ, m-am trezit ejaculând pe maşina organului.

Mâna Laurei îmi fixa ținta în litera P, de la pulă sau Poliție, care-i mai organ dintre ele.

Beți cum doar ăia care-au scris Biblia au mai fost, ne-am tây Jrât până la un taxi. Drumul spre casa ei l-a binecuvântat cu un sex oral strecurat în conversația cu taximetrisul care văzuse cây teva filme de-ale fetei.

Eram bărbat între bărbați.

Morala? Cine are nevoie de ea?... Mi s-a făcut poftă de ciocolată.

„Important e să fim iubiți când vrem, nu când li se scoală altora să iubească."

Simona, minunea online.

Când m-am trezit fără nevastă, am avut priorități. Una dintre ele a fost să mă distrez alături de prieteni ca un copil de opt ani nesupravegheat de părinți. Ne-am scris numele în striptizuri pe pereți, curve, bodyguarzi. Toți ne iubeau şi mobilierul aştepta să ne aşezăm pe el.

Dar, după câteva săptămâni, mi s-a cam făcut lene. Atunci am trecut la următorul pas. Social networkingul! Tastezi frumos şi fetele îți juisează la enter. Inspirat de această nouă jucărie sexuală numită internet, le-am luat prietenilor mei buni laptopuri să putem cuceri lumea din

mers. Dar jucăuşul din mine a mers un pic mai departe. Am vrut să am control complet asupra a ceea ce fac prietenii mei cu cadourile. Aşa că orice scriau şi vedeau ei vedeam şi eu, live sau în fotografii şi documente, fără ca ei să ştie.

Minunata tehnologie a lui remote control sau keylogger îmi provoca erecţii mentale mai mari de treizeci de centimetri.

Aşa am ajuns să o cunosc pe Simona, iubita virtuală a unuia din gaşcă. O cunoscuse online, o văzuse în fotografii, era mort după ea. Tipa fierbea de erotism. Pe hi5 avea clubul ei personal cu înfometaţi de sex şi atenţie.

Amicul în călduri nu împărtăşise nimănui despre această obsesie feminină frăgezită online. Dar prietenul meu recent, mister keylogger, mi-a şoptit că e rost de carnagiu, Caligula style. Am purces şi eu online vânând mica sirenă căptuşită cu pizdă. Am stat şi-am bălit, am dat şpăgi pentru cercetat ip-uri şi am aflat de unde se prelinge fiinţa ei virtuală. Şi i-am bătut la uşă cu o pungă de iarbă şi un câine de pluş de doi metri. Am atacat cele două nevoi de bază ale unei femei: siguranţa şi vrăjeala.

Cică s-a speriat şi imediat a trebuit să tragă un fum după fum după fum să-şi revină. Am râs amândoi de animalul de pluş şi i-am desfăcut picioarele chiar sub botul lui. După care am căţărat-o pe spatele grozăveniei pluşate şi am pus-o să latre în ritmul meu de comandor de gondolă cu pizdă la pupă. Eram îmblânzitorul care şi-a potrivit pula în cea mai dorită panteră din online românesc. Intram uşor în ea, ca pe net, respectând protocolul. Cei douăzeci şi unu de ani ai ei scârţâiau de plăcerea unei pajişti verzi din care creşte exact poziţia care-i place în braţele unui ursuleţ care în viaţa lui n-a fost mai aproape de slobozul uman. Iarba face minuni, dacă ştii cui s-o dai!

Cu Simona la baie, slobozul pe urs şi iarbă destulă, îmi veni o idee: am pornit webcamul. Am potrivit-o frumos, de la

brâu în jos, gata de acțiune. A revenit din baie şi stârnit mental de posibila odisee online a fetei mi-am aşezat Simona în poală, slăvit să-i fie numele. Orgasm după orgasm, ne luam la întrecere ca frunzele spre sol. O după-amiază de sex cum şi-ar fi dorit părinții noştri pentru noi! Apoi, când Simona călărea we-ul am făcut upload pe hi5. Aviz celor care îşi bifează remember me on this computer.

Precum trecerea de pietoni, acasă e cel mai nesigur loc.

Seara a venit, Simona fără număr şi eu extenuat. I-am lăsat iarba, chestia din pluş şi faima pe net.

Amicul meu ne-a povestit la câteva zile după despre evenimentul online al lunii. Simona şi-a şters contul şi a dispărut pentru câteva luni din e-worid. Am adoptat-o iute, ademenind-o ca pe căprioare: cu iarbă (şi erecții). Statusul Simonei s-a schimbat brusc din online în patru-labe, plină de iarbă, mirosind a pulă, cu părul încâlcit, cu ochii într-un televizor unde paşnic rula un film porno dublat în spaniolă, cu mine călare pe ea excitat de faptul că urmează o fază foarte tare în film, ejaculată pe spate de două ori deja, cu chiloții traşi într-o parte ca pânza pe corabie şi cu o pungă de chipsuri goală pe care mă pregăteam să i-o bubui la ureche imediat ce terminam a treia oară în seara aia – să o văd cum sare conform expresiei: ca friptă din pulă...

Şi era doar marți... „Hai, iubiți-vă femeile! Sau aveți altceva mai bun de făcut?"

Când toate păsările dorm...

Natura e mironosiță. Te ademeneşte în peisajele ei verzi, inocente, răcoroase, alături de prietena ta şi, când eşti pe punctul să îi dai chiloții la o parte, înțelegi lucrătura din spatele idilicului: o armată de furnici îi devorează fetei rozeta, iar ea stă liniştită şi mulțumită crezând că tu o joci aşa mărunțel din degete. Brusc toate florile devin buruieni şi răcoarea peisajului devine înfiorătoare. Gângănii de toate felurile atacă erecția la care trudeşti de mic copil, iar fata

udă colcăie de furnici, omizi şi dracu' mai ştie ce insectă obsedată sexual. Natura e antiplăcere. Întreabă ţăranul care munceşte în draci pământul şi hoinăreşte pădurile. Întreabă leul care dă iute din buci şi nu se bucură de avantajele conducerii. Natura e antibărbat. Ea nu ţine cu tine, ţine cu specia, deci cu urmaşii tăi, duşmanii pe care ţi-i faci cu pula ta. Natura ţine cu femeia.

Oricând apare o virginică flămândă, chiaună şi fără căpătâi, imediat se găsesc patru-cinci bărbaţi să o ţină de mâncare, pat, pulă. Noroc că femeia nu termină prima, că atunci chiar eram fraierii planetei.

Cum betoanele îmi dau siguranţă, undeva ascuns bine între blocuri am găsit eu barul unde absintul e la el acasă. Linguriţa medievală, zahărul modern şi absintul de când lumea – bucurii simple care îţi fac viaţa complexă, mai ales dacă bei până simţi amidonul. Sunt seri în barul ăsta când patronul scoate de la sufletul său absintul pentru care merită să ieşi din casă, ăla fără milă pentru mintea muritorului, ilegal şi pervers precum privirea unui marinar bătrân. Uite aşa am supt câteva „dulcinee" şi am intrat în lumea celor care nu cuvântă, dar vorbesc prin semnele pulii, acum erecţie. Nu mai eram sigur de nimic, simţeam doar pofta de a intra în contact cu lumea din jur, fie obiecte, fie ursuleţi vii, de numai câteva luni, căutaţi cu înverşunare de mămica lor, ursuleaţa... hahahaha... hiiiihhhihhi...

Barul ăsta unic are o cameră în spate pentru norocoşi ca mine care îşi permit să arunce sute de euro pe o seară cu absint adevărat ca moartea. Te iau frumos chelnerii şi te invită într-un locşor unde găseşti tot ce-ţi trebuie: muzică, apă, mai mult absint şi, dacă eşti foarte sigur pe tine, şi o extravaganţă.

„Vreau ceva special, „i-am zis patronului, „ceva ce nu am futut până acum..."

A dat din cap, şi-a mângâiat profetic barba lungă şi mi-a făcut din ochi. Cel puţin asta îmi povestea în timp real o maimuţică verde cu mănuşi de piele că se întâmplă.

„Adrian, „îmi şopti în ureche maimuţica, „Pot să-ţi zic Adrian?”

„Semeni cu cineva cunoscut”, m-am grăbit eu politicos să-i răspund.

Ce m-a frapat la maimuţică era cantitatea de informaţii pe care o stăpânea, despre Iraq, tehnici de război, adulter şi insomniile lui Isus în ultimii ani de carieră. Mă pregăteam să-i răspund când se deschise uşa, uşor ca o pizdă la naştere şi, în camera unde eu şi maimuţica aşteptam un motiv, intră o blondă superbă, înaltă, conturată ca o sticlă de cola, care grăi în felul următor: „O muie la domnu’?”

Am mai fost servit aşa cu mici, bere, lozuri în plic, binoclu la semafor, seminţe, dar niciodată cu mic dejunul campionilor.

Maimuţica era foarte mulţumită de cum începea seara. Am dat-o jos din spatele meu şi am pus mâna pe blondă, să mă asigur că e reală. Cur ferm, ţâţe puse, dar prietenoase, buze mari, ochi verzi ca păşunea... Mai futusem aşa ceva, dar totuşi o aromă de mister plutea în aerul respirat de erecţie.

În spatele blondei am zărit o pulă imensă care moţăia. Proptită în nişte coaie cât frigiderul, pula se chinuia să rămână erectă ca studentul la cursuri. Am înfăşcat-o dendată pe blondă să o feresc din calea monstrului genital şi am dus-o într-un colţ, apoi am rugat-o pe maimuţică să stea de şase cât dau eu o muie. Ah!

Blonda mă luă în gură iute, ca în situaţii de criză. Harnică precum slujnica în casă, mă corupea la tot felul de sunete de plăcere. Le scăpam cu teamă să nu trezim pula moţăitoare. Nu eram foarte relaxat încât să termin, aşa că am rugat-o pe blondă să mai păstreze puţin şi pentru

maimuțică. Asta din urmă când s-a prins ce urmează a încercat să fugă. Am ținut-o, iar blonda făcea maimuța la oral. Sau oral la maimuțică. Să încercați asta când aveți un weekend liber.

Abia acum remarcam atenția cu care blonda se închina pulii.

Gesturi fine, precise, perfecte pentru orgoliul şi plăcerea bărbatului... hmmm... treci înapoi! Am sărit în gura ei ca peştele în apă şi am insistat. Aşa da! Eram pe drumul cel bun. Am mai luat o gură mare de absint să prind viteză.

„Nu vrei şi-n cur?" mă întreabă printre dinți blonda.

„... o blondă atât de simplă după vorbă, după port... „am gândit şi am acceptat provocarea. Maimuțica, şocată de experiența inter-rasială de mai devreme, mi-a sărit în spate avertizându-mă:

„Columb, nu ai prezervativ şi sida nu trece cu moare de varză!"

Am aruncat-o de pe mine şi am făcut pleosc în curul blondei.

Hmmm, mi-am zis, cam largă cărarea, o fi vreo intersecție prin preajmă, dar nu am insistat. Blonda gemea cu nişte inflexiuni familiare, parcă prea familiare. Dar tot nu înțelegeam ce se întâmplă. Între timp pula moțăitoare dispăruse. Ce dracu, îmi zic, urmează Bush?... Blonda gemea tot mai tare şi absintul cumva nu mai reuşea să simplifice lucrurile, aşa că am luat trei guri mari să amorțesc orice nu-mi convenea. Pocneam tot mai tare în bucile blondei şi privirea îmi căzu pe maimuțică – era speriată într-un colț smulgându-şi părul des.

„Morții mă-tii de intrigantă!" am strigat spre ea.

„Te superi dacă maimuța îmi suge pula?" aud un ciripit suav de femeie. Aici absintul s-a adunat tot în ochi, mort de curiozitate.

„Pardon??!!" îi răspund.

„Mi-ar plăcea să terminăm împreună, dacă ții la mine...” şi îmi face cu ochiul de după peruca care se agățase în barba proaspăt rasă.

Am dat pe gât restul de absint, adânc omogenizat în curul blondei.

„... Asta îmi mai lipsea” îi zic, „să-mi scot maimuțica la produs.

Facem altfel pentru că țin la tine: îmi sugi tu mie şi eu îți fac o labă în oglindă. Batem palma?” „Tu eşti bărbatul!” şi întinde o mână spre mine. O evit şi îi ard una peste cur de a sărit ca maimuțica din spate.

Am întins blonda pe jos, m-am lăsat în gura ei şi i-am luat pula în mână ca pe un bebeluş adormit. Toți admirăm o pulă bine făcută.

De fapt, dacă aş avea-o până la genunchi, toată ziua aş sta gol pe canapea admirând-o şi aş lăsa necunoscutele să îşi facă poze cu ea contra cost, poate, cine ştie, ar face şi minuni în zilele ei bune... Avea un corp uimitor de bine făcut blonda. Fiecare muşchi era definit, un abdomen plat, un cur tare, coapsele în armonie cu gambele, complet epilat. Şi mai uimitor era cât de bine aducea a femeie, cu o față suplă, trăsături fine, buze vulnerabile, pline de viață, nu adormite ca ale unui bărbat. Peruca şi mişcările mai feminine decât orice ființă am văzut vreodată la MeDonald's mă excitau la culme. Ştiam că îmi plac femeile pentru că asta mă atrăgea la el. Pula era ca un accesoriu inedit pentru un corp atât de feminin, ca de gimnastă.

Am terminat, uşor absent, ca şi cum cineva îmi povestea despre propriul meu orgasm... Ea nu. Nici nu mai conta. Eu plăteam pentru seara aia. M-am uitat după maimuțică şi n-am mai văzut-o. De fapt n-am mai văzut nimic până a doua zi la prânz. Eram deja acasă în pat, îmbrăcat ca şi cu o seară în urmă. Nuu eram sigur de nimic: dacă am ieşit, dacă am băut, dacă maimuțica a ajuns cu bine acasă... O blondă

mă tot sâcâia. Era lângă mine în pat, aparent goală, dar acoperită cu un cearceaf.

Hmmm... Un singur lucru vroiam să ştiu: de ce eu eram îmbrăcat şi ea nu.

Dimineţile îţi pot face mult rău dacă pui întrebările nepotrivite.

Mai bine te culci la loc şi aştepţi seara, când toţi suntem egali.

„Iubirea învinge tot, dacă americanii ţin cu ea."

Jaga, Jaga (surorile Costea)

Încearcă uuu... aaa!

Săptămâna trecută am împărţit sperma între două fete afectate major de cântecul ăsta. Of, doamne, cum face pula în carnea cu talent la cântat... Îmi cântau fetele astea de mă lua cu fiori şi cu sete de vodcă pură, turnată direct din alambic.

Poezia s-a născut la ţară, imediat după fututul cu spume, fără sens, animalic, de dragul pulii în pizdă între două reprize de prăşit sau arat. Hainele nu au valoare, la ţară eşti oricum murdar din naştere şi mori pătat.

Le prindeam de ţâţe şi nu era niciun fel de erotism implicat. Ele au ţâţe şi eu mâini, deci e loc de futut. Nu am cuvinte să descriu viaţa cu care îţi geme o ţărancă în patru labe prinsă cu capu-n tăblia patului din camera de dumincă a bunicilor. Jaga, Jaga!

Ţăranca nu geme, ea dă semnale că a intrat bucuria în sat, că fututul s-a întors de la oraş cu primul autobuz şi a parcat fix în bucile ei. Iar când ţăranca îţi zice „văleuuuu", tocmai s-a scuturat tufa cu orgasmuri şi au picat câteva pe pătura bunicii tale, încercată de timp.

La ţară poţi rămâne nespălat cu zilele şi fututul are acelaşi farmec natural: e dat de la Dumnezeu. Şi ce dacă puţi? Şi ce dacă put?

Am şi mai multe motive să te fut grămadă lângă sobă cu gura căscată de urlete pline de pulă. Te trag de blugii tăi turceşti şi mi te crăcănez aşa cum face vânătorul cu vânatul. Te las în curul gol, îți văd pizda nerasă şi cu gândul la toate bolile lumii îți intru-n inimă prin spate. Te fut nesătul, grăbit, ca toboşarul la nuntă. Nu am timp de romantism, suntem prea murdari şi diferiți. Îți înfig pula până-n prăsele şi ştiu din forma sobei că nu-i destul. Tre' să te mai dau şi cu capul de pereți să îți vezi urmele în oglindă, asta pentru că tu nu te dai cu creme pe fund după duş şi nici nu te epilezi atent să-ți vezi vânătăile pe bucile încercate de tractorişti.

Şi cântă-mi! „Încearcă, iii... aaa!" Am terminat deja, dar sperma îmi şopteşte să nu mă opresc, mai sunt porțiuni încă neatinse, încă speriate de pulă, dar cu ochii mari, pofticioşi.

Iar când intră soră-ta în cameră, cu cei 17 anişori ai ei, mi se mai scoală o pulă care ar vrea să te ia în brațe. Treci tu aici, dă-ți bluza jos şi ia-mă în gură! Doamne ce de floci au împreună astea două surori! Sunt singur în fața unei pizde frumos împărțite între două surori. Când fuți acelaşi ADN în două suflete diferite e ca şi cum Zeus te împinge de cur în pizdă. Mai repede, Zeus, că astea-s creştine!

Pula-n gură din pizda soră-tii! Iată un nou imn muncitoresc! Eram toți o spermă, le călăream cu poftă şi ochi mari pe amândouă.

Ejaculam pe una şi o pocneam peste cap pe cealaltă! La țară violența e rugăciunea de seară, dacă vrei să te țină minte plăcut, îmbină pula cu palma şi eşti noul lor Hristos venit pe jos de la oraş.

Țâțele lor tari şi jucăuşe ținteau spre pulă şi îmi făceau cu ochiul să le muşc. Muşcam, băgam şi învârteam degete în curul fiecăreia.

Apoi am intrat în curul celei mai mici. Virginitatea nu stă în organe, ci în poziții. Căci, dacă te pun în cap cu curul vertical pe perete şi cu pula mea într-însul se cheamă că o iei de la capăt cu viața sexuală ca maşina de scris cu rândul. Şi cum un cur plin de pulă te împinge la cântec, soră-sa cea mare îmi bagă nişte degete în cur şi îmi cântă Jaga Jaga, de îmi creşteau puli pe spate.

La țară nu ejaculezi, la țara îți dai drumul şi ele te prind. S-au lins una pe alta ca în familie, împărțind trupul domnului...

O seară la bunici e minunată, dacă ai vecine care vin rar la oraş.

„Femeile nu iubesc, ele iau prizonieri."

Dragostea e orb.

Sâmbătă seara, într-un restaurant de lux, alături de o bună prietenă pe care o fut doar când se aşteaptă mai puțin. La mese, tot felul de impotenți deghizați în oameni importanți, bogați, căcați. Femeile lor, consumatoare de pulă, fond de ten şi iluzii.

Eu, amator de senzații tari, ca trenul noaptea.

La una dintre mese, un cuplu ciudat. Şi când zic ciudat de fapt vreau să subliniez că tipa mi-o scula la fiecare înghițitură. Vorba Andreei Marin: „Acum sunt mamă!"

El, orb. Orb medical. Orb cu ochelari de soare seara în restaurant alături de o blondă superbă precum soarele pe fundul braziliencelor. Sânii conturați ca un weekend liber, gura perfectă, croită cu buze care vorbeau cu rotunjime fiecare cuvânt... Hmmm, iar gesturile... de copil invitat la masă cu adulții: uşor stinghere şi pline de erotismul unui trup foarte tânăr îmbrăcat sexy. Adică cel puțin un motiv să-mi strig durerea între picioarele ei subțiri şi exact cât trebuie de lungi.

Orbul era solid, ceea ce întotdeauna e un afrodisiac pentruu mine.

Pericolul forței aplicate spontan şi necontrolat asupra corpului meu în timp ce eu îți compostez femeia îmi dă acea senzație unică trăită doar de marinari pe timp de furtună: certitudinea că eşti viu, chiar dacă în buza morții. Moartea are răbdare cu proştii, nu şi cu oameni ca mine, deci trebuia să mă mişc odată.

Orbul mânca foarte precis, de parcă furculița şi cuțitul se născuseră în gura lui. Mi-am trimis prietena acasă, vorbea cam mult şi îi ştirbea vânatului splendoarea pe care mintea mea o croşeta.

La un moment dat blonda se ridică şi merge spre baie. Atac. Trec pe lângă orbul solid şi îi şoptesc în fugă: „Ți-o fut!" Apoi intru după tipă în baia vaginelor, acolo unde hârtia e la mare căutare. O aud cum susură într-una din toalete şi îi număr picăturile de final.

„Pun pariu că n-ai hârtie, dar io am o limbă gata să te facă iar doamnă... „

Linişte. Blonda mă văzuse în restaurant, ştia că leul e flămând, dar, ca orice femeie doritoare de acțiune, nu credea că spectatorul are potențial de vânător.

„Iau eu cu gura fiecare picătură în plus. Tre' să fie mai tentant decât o bucățică de hârtie!"

O auzeam cum respira, uşor agitată.

„Ştiu că orbul face minuni când te atinge, dar nimic nu se compară cu privirea bărbatului când i-o dai... sau ți-o dă..."

Am împins uşa încet. Blonda era stană de piatră, cu picioarele larg desfăcute, ca pentru oaspeți. Fără chiloți, aşa cum îi stă cel mai bine unei femei în public. Din experiență, doar rusoaicele umblă aşa, mor de cald – crivățul are senzualitatea lui.

M-am lăsat în genunchi şi am gustat cocktailul de păsărică udă, proaspăt pişată şi uşor speriată. I-am înfipt unghiile în cur, ca pe ancoră, să nu-mi fugă din limbă.

Mă privea ca hipnotizată în timp ce eu făceam mai mult din ochi decât din limbă. Am simțit-o a mea după câteva minute. M-am ridicat şi am intrat adânc în ea. Îmi sorbea privirea, căci în ochi eram eu unic pentru ea, nu între picioare.

Fututul în we-uri nu e pentru oricine. Dacă nu ai poftă de viață şi energie cât pentru doi, nu o să faci față provocării. Spațiul strâmt, picioarele lungi ale blondei, hainele, nevoie de a intra în toate parcările ei carnale, toate astea trebuie negociate cu măiestrie, altfel momentul devine un coşmar de care vei fugi toată viața de adult. La toate astea se mai adăuga şi gorila oarbă din restaurant, care, culmea, nu cred că m-a luat în serios.

Deci, ca să mă simt eu răzbunat pentru indiferența lui, i-am luat femeia şi am plantat-o cu curul pe chiuvetă, cu zero emoții față de oricine ar fi intrat. Aş fi vrut să intre vreo casnică, să se scuture precum câinii de ploaie şi să fugă înapoi în restaurant fericită: „Un domn fute o doamnă în baie la femei!"

Pe chiuvetă nu era destul. Sunt un om cu pretenții. Aşa că am luat blonda uşoară precum lumânarea şi am cocoțat-o pe uşa de la we. Se ținea cu mâinile de la coate în sus ca Romeo de balconul Julietei, doar că acum eu urcam pe la spate. I-am ridicat fustița ei subțire ca un şervețel şi i-am strecurat în temperatura corpului ei câteva grade în plus. Eram în al nouălea cer: o blondă superbă, soție de orb, cu fundul ca o minge apărată de la unşpe metri, atârnată de uşa unui we, în care eu urcam de zor avea un orgasm cum doar ochii mei au văzut... Când am simțit că îi e deajuns, am lăsat-o în voia ei. S-a dus uşor cu uşa într-o parte, ca pe catargul unei corăbii. Am privit-o cât să-i mai desenez un orgasm în minte şi am ieşit din baie.

În drumul spre ieşirea din restaurant am trecut din nou pe lângă orb. Am rămas două minute lângă masă,

aşteptând-o. A ieşit înger futut din baie, păşind spre noi doi. I-am tras scaunul, s-a aşezat şi am salutat-o cu privirea. Iar lui i-am zis: „Bond. James Bond.”

„Femeia nu îmbătrâneşte, ci devine amintire.”

Coca Cola pe buze, Pepsi în rest.

Aşa începe orice seară bună: cu ispita unei decizii privind băuturile răcoritoare înainte să intre fata pe uşă, aerul pe geam şi mâna sub bluză. Oh, yeah!

Ascultam Amy W când la uşă sună femeia visurilor mele după 3 avorturi în mai puțin de două zile, cinci soți şi o dietă bazată pe căzături în gol cu liftul... Pusha. Ea nu e frumoasă, ci face concurență morții. Ispita de a o săruta e ca goana pe motor, complet furat de prafuri. Ea nu te priveşte, îți fură sufletul şi ți-l mestecă neglijent până pici din picioare şi te declară legistul mort.

Aşa o primeam eu la 10 seara pe Pusha în habitatul personal. Era şi mai respingătoare decât de obicei, deci, undeva în tufele din mintea mea, cineva se excita şi în mod sigur se atingea destul cât să îmi sclipească o erecție în suflet.

Cu o piele neagră de dracu’ ştie ce boli sau soare, Pusha a păşit în casa mea ca moartea în Egiptul lui Moise. Duhoare ei rece a cuprins camera şi a speriat aerul condiționat, dar nimic nu m-a oprit să o sărut şi să îmi simt buzele pătrunse de fatalism. Pusha mă excită cum doar bătăile în care sunt prins de mai mulți indivizi la colț îmi mai dau fiori. Nu dă semn de vreo plăcere pământească, nu geme, ci vorbeşte în cuvinte scurte moldoveneşti de peste Prut şi nu termină, deci nu are motiv să mai încerce. Atunci ce dracu’ fac eu cu Pusha?

Dragii moşului... Pusha face un sex oral ca ursul flămând cu botul în miere. Are dinți ascuțiți şi gura morbidă, periculoasă, devoratoare. Odată intrat în gura ei, Pusha mă degustă ca pe anafură, înghite şi îşi face cruce în timp ce îşi

scoate trusa de chinuit bărbaţi cu bani. Câteva instrumente imposibil de descris îmi delimitează organele sexuale de restul universului. Orice mişcare greşită din partea mea înseamnă dureri care îmi dauu palme pe dinăuntru şi lacrimi în ochi. Cu Pusha plâng de frică, nu de plăcere.

Magia Pushei se traduce într-un moment artistic cu două personaje celebre: coca-cola şi pepsi. Mă stropeşte cu cola peste tot şi mă mângâie ca pe cal în ţarc. Apoi, când liniştea se lasă peste epidermă, agită o sticlă mică de pepsi şi mi-o elevează în cur, pe traseul invers a lui caca. Cola e pe mine, Pepsi vine din spate. Ştiţi voi, dragii moşului, cum foşnăie pepsi agitat în draci prin poiana curului? Aşa vrajbă se produce într-un spaţiu atât de strâmt, că până şi caca fuge la deal, alb de frică.

Cu plastic în cur delirez atacat de panica plăcerii finale: o să mi se rupă curul şi voi defeca precum şalăul în apele ţării? Voi transpira final, fatal, şi toropit de plăcerea de a fi răscolit în cur de obiecte care de obicei îmi stau în mână şi-n gură...? Dragostea poate fi aşa de plastică...? Haha... În spintecarea comercială care îmi încerca curul, un cântec îmi saliva între neuroni...

She takes just like a woman... Au, da Pusha, acolo nu am ajuns de când mă ştiu! Yes, she does... She makes love just like a woman... Da, cum doar femeile mele au cunoscut dragostea, manual ca pornirea la rece a tractoarelor, cu flacăra de un metru şi optimismul cât roata. Iubirea e doar un final nefericit al unei relaţii sexuale complete, cu stimularea exagerată a creierului.

Iubirea vine ca un prost la semafor stricându-ţi liniştea de a şofa pe muzică. Îl vezi mânjindu-ţi realitatea şi te simţi să-i dai bani să plece. La fel faci şi cu iubirea, îi faci mofturile, poate se termină şi poţi să te reîntorci bărbat în lumea femeilor, nu prost în lumea nevestelor. Yes, she does...

And she aches just like a woman... Scrâşneşte din dinţi ca un jder şi împinge plasticurile în mine ca şi cum ar pune murături pe iarnă. Gestul acela o trădează: nu îi place ceea ce face, dar îi place cu mine, cu indiferenţa mea şi dorinţa de a o cunoaşte aşa cum e ea, sătulă de viaţă şi scârbită de zâmbete. Pusha nu zâmbeşte, ea se pregăteşte de atac.

Butshe breaksjust like a littlegirl... Pusha are un suflet chinuit de performanţele sexuale cunoscute de-a lungul vieţii. Anii de droguri, muie şi stive de trupuri dezbrăcate, gemând haotic şi înfundat ca o clădire în prăbuşire, făceau din Pusha copilul teribil al comunismului şi femeia sufocată de democraţie. Libertatea îi dădea şuturi în genunchi femeii care nu îşi găsea locul decât în jocuri perverse cu dinamite sufleteşti. Pusha, you little old girl...

Mai tare!

Finalul înseamnă de obicei o durere imensă, după care un orgasm lung şi bogat captat în cea mai vulgară gură pe care am văzut-o vreodată. Pusha a inventat muia ca procedeu terapeutic deghizat în teroare plăcută într-o zi de lucru când alţii îşi trag pijamaua pe hoit. Unde am cunoscuto?

Pusha e mătuşa singurei foste mele soţii, o văduvă care merge pe apa pe care noi restul o bem.

„Sunt atât de romantic încât, dacă mi-o lipesc de Turnul Eiffel, sfârâie."

Non, je ne regrette rien.

În viaţă nu ai ce să regreţi, dacă ştii că într-o zi o să mori. În cazul în care am trăi veşnic, eh, atunci ar fio problemă.

Cum ziceam mai devreme, prima oară când am ajuns în Paris eram singur. Am pus pariu cu un prieten şi am pierdut, iar el m-a condamnat să bat străzile Parisului singur cuc. Dar cucul singur atrage tot felul de paraziţi noaptea prin Paris. Cu destui bani în buzunar să nu mi-aduc aminte de Henry Miller, am luat la picior locurile în care de obicei îndrăgostiţii rămân hliziţi de la atâta fericire.

Hai, sictir!, le ziceam celor pe lângă care abia reuşeam să trec de greaţa pe care o emanau prin autosugestia iubirii.

Important e să fim iubiţi când vrem, nu când li se scoală altora să iubească. Ăsta e cel mai dificil pariu. „La bine şi la greu până când moartea vă va despărţi." Rahat. Binele nu înseamnă neapărat Paris, aşa cum moartea nu vine odată cu divorţul. Binele poate fi şi un sex în trei foarte reuşit, cu ea şi prietena ei cea mai bună.

Binele poate fi şi faptul că astăzi am spălat eu vasele. Ce dracu e cu obsesia asta a femeilor că binele e neapărat şi mare? Sau impunător, nemaivăzut...? Fetelor, dacă vă plicitisiţi, faceţi trotuarul, nu vă chinuiţi bărbaţii cu „hai la Paris", „hai să ne plimbam de Valentine's Day şi apoi să mergem la cină", „hai să nu ne futem, doar să mă ţii în braţe până adorm"... Hai nu, zău?

Pe trotuarele Parisului am întâlnit cele mai neplicitisite de viaţă femei din lume: prostituatele. Mereu zâmbitoare, cu o glumă pe buze, cu un picioar gol şi un decolteu vorbăreţ, curvele Parisului făceau din mine, călătorul singur, adevăratul călător. Mignone, înalte, cu sâni mici sau mari, transsexuali, travestiţi, bisexuale, franţuzoaice, rusoaice, românce, albaneze, marocane, chiar şi câteva din Texas... cocktailul era apetisant ca o salată de fructe.

Vroiam să gust, dar nu ştiam ce. Am mâncat, am băut nişte vin şi am revenit pe frontul sexului. De la una dintre ele am cumpărat un şpriţ de cocaină, iar cu sora ei mai mică, care abia făcuse şaişpe ani, am urcat în primul hotel pompos. Sunt câteva lucruri care îmi sunt foarte dragi pe lume, unul dintre ele e să urc în hoteluri scumpe unde primeşti tot respectul din lume, alături de cea mai evidentă dintre curvele oraşului. Binele poate fi doar ăsta, dacă nu ţii să ajungi la rău alături de vreo îndrăgostită cu părinţi de treabă.

În cameră, tot luxul necesar unei seri confortabile alături de o pizdă plătită să te facă să îți placă Parisul. I-am şi zis: „This is my first time în Paris and I think it's a fucked up. Ce city." „Well, I guess I'll have to fuck you untill you change your mind", mi-a răspuns înainte să ia prima ei gură de şampanie pe seara aia.

Am trimis-o la duş în timp ce eu am liniat coca pe masă. Cum ar fi, i-am gătit fetei. În momente din astea mi-ar plăcea să am un şorţ şi o bonetă pe cap, cu o mână să fac liniile, iar cu cealaltă să mă scarpin la coaie de fericire că am o curvă de şaişpe ani în duş.

Sunt bărbaţi care merg la curve şi au curiozitatea absolut idioată dacă fetelor le place ocupaţia, de ce fac asta, dacă au un iubit. Cât de prost trebuie să fii să îi aduci aminte fetei că e nimic mai mult decât o prostituată pe care o recunoşti ca fiind altceva decât hoiturile călcate la nesfârşit de maşini pe drumurile lumii, doar pentru că ea stă pe trotuar, insula unde îşi câştigă banii de pâine şi tratamente, eventual mai creşte şi un copil din muia pe care tu o cumperi gândindu-te cât de mult costă, „la dracu' „. Dar să nu uităm că e opţiunea lor să fie fericite pe seama nevoilor altora.

Vracii sexului imediat, curvele, sunt singura opţiune reală de a-ţi recăpăta încrederea în tine după un eşec, cu excepţia celui financiar care nici luxul ăsta nu ţi l-ar mai permite. Pastile, prieteni, droguri, case, maşini... astea sunt de formă – pe unele le alegi tu, altele vin de-a gata. Dar curvele sunt singurele care îţi dau ceea ce este esenţial în viaţa unui bărbat: senzaţia de succes (succesul în sine e cu adevărat catarhic). Cucerirea ei, chiar dacă e plătită, are toate elementele unei acţiuni ce solicită efortul care duce la un succes. Dar să nu crezi că obţii cu orice curvă satisfacţia asta. Ai nevoie de experienţă cu ele, nu o să fii atât de norocos să îţi nimereşti din prima salvatoarea în situaţii de criză.

De aia trebuie să mergi cât mai de tânăr la curve, să cunoşti mediul, oferta, să ştii cine te poate salva cu o vorbă bună spusă suav, în timp ce ți-o suge cu cea mai mare dragoste vizuală de care ai avut parte în ultimii ani.

Cum a ieşit din baie, nimfa cu tarif s-a repezit la o linie, întrebându-mă între timp „May I?”. Normal că poți, că vreau să îmi dansezi în poală ca pinguinu’ pe sobă, deci trage parizianca mea personală... Eram la fereastră în curul gol, admirând Parisul.

Nu e nimic de capul lui dacă nu ai treabă pe acolo şi nuu intri într-un apartament să fuți ceva local. Cel puțin pentru mine la asta se rezuma interacțiunea culturală: eu gol, cineva local goală, cu vin local, pat local, hârtie igienică locală, sloboz românesc înghițit după obiceiul local. Turnuri şi clădiri văd toți, franțuzoaice cu ochii mari de la înghițit pula văd prea puțini ca să numim relația dintre țări una de prietenie.

M-am întors spre cameră. Franțuzoaica inspirase deja a doua linie şi lăpăia din şampanie. M-am apropiat de ea, de paharul ei şi i-am trântit-o în şampanie.

„Sante!”

Asta îmi place cu nimfele de trotuar: dacă eşti destul de aproape de ele înțeleg că nu vrei să le ții de cald. Cu nevestele tot timpul trebuie să ai o conversație în care să precizezi clar că nu o tratezi ca pe o curvă, deşi ai prefera să fie, şi că tu ai cam rămas în urmă cu seturile de limbi, ea e deja la al şaptelea şi tuu abia ai terminat două... Ehe!... La parisienne mă lua în gura chic, cu o mână pe-a mea şi cu degetul mic în aer, denotând distincție. La şaişpe ani orice gest în plus față de alea de zi cu zi îți dau senzația că faci parte din altă lume. Acum Elise era în lumea mea. Mai în gât, Elise! Şi mai cu vorbe, că sunt în Paris, what the fuck!

„C’est ci bon!”

Te juri? îmi venea să o întreb, dar nu eu eram plătit să vorbesc singură. Am lăsat-o să mai debiteze texte de sms, limbuța aia a ei zburda aşa frumos în franțuzeşte că îmi venea să o scot din supt şi să mă aşez pe canapea să o ascult ca pe radio. Delicată, cu un breton perfect, sânii hotărâți ca un cutremur, fundul mic, tare, rotund şi al meu pentru câteva ore... Elise era fiica pe care orice tată şi-ar dori-o. Să o privească cu mândrie în prima ei zi de liceu, la bac, la absolvire, la nuntă... Eu deocamdată o priveam la supt şi eram la fel de mândru de ea.

Când eşti tânăr, la optişpe-douăzeci de ani, nu înțelegi mai nimic din arsenalul vestimentar al femeii. Crezi că tot ce face femeia este să se încarce cu piedici întinse ție. Greşit. La ea toate sunt elemente de luptă, accesorii aparente, dar toate unelte de stârnit bărbatul. Da, dacă nu e iarnă şi minus douăzeci de grade afară, atunci cu siguranță o femeie pricepută se va îmbrăca precum o corabie cu bogății ca să poată străbate oceanul de puli pierdute, lipsite de încredere şi mereu bănuitoare, poate-poate una se va simți pirat şi va porni la atac. Femeia va defila uşor, la viteză de croazieră, cu decolteul bine întins, rujul potrivit, machiajul intimidant, clipitul rar şi atent al pleoapelor, mersul drept, picioarele atingându-se uşor în zona genunchilor, poşeta pe umăr ținută cu o mână în dreptul sânului drept ca să îi poată da avânt în momentele când te ştie holbându-te până în prăsele, cu un chiloțel firav, inutil pentru confortul fizic, dar, oh, cât de important în bătălia finală dintre tine şi ea.

Elise, ia treci şi demonstrează partea cu chiloțelul...

Cu botul în mine şi cu paharul de şampanie într-o mână, în timp ce aialaltă îmi strângea cu poftă o parte din fund, Elise era o mică urmaşă a lui Napoleon. Spectacolul începea bine, acrobata făcea primii paşi cu încredere. E bine când chemi prostituate să-ți umple viața cu bucurie, să le serveşti

cu ce ai mai bun, fie alcool, cocs, iarbă, pastile... Eu întotdeauna aşa fac şi primesc înapoi înzecit.

Cu buzele făcând poc!, parizianca îmi lăsă pula în urmă şi se ridică, traversă camera şi se aplecă pe masa din faţa oglinzii.

Fundul ei bombat, îndrăzneţ, tânăr, de curvă, al meu, era gata de atac. Dar mai lipsea ceva. Elise ştia, chiar de la vârsta asta fragedă în meserie, că orice bărbat se vede cucerind vârful Pizda, dând jos steagul ăluia dinaintea lui şi înfingându-şi-l pe al său.

M-am apropiat, Elise mârâia ca o javră în călduri, şi i-am tras uşor chiloţii pe coapse, ca un pirat care dă jos steagul corabiei cucerite. Pentru asta au fost inventaţi chiloţeii, să te simţi tu bărbat, să dai frâu liber fanteziilor cu care ai închis y J cărţile de aventuri cu piraţi, să fii şi tu Captain Jack Sparow pentru câteva secunde în viaţa ta. Eşti un prost dacă îţi laşi vreodată femeia să îşi dea singură jos chiloţii. Eşti şi mai prost dacă nu crezi ce-ţi spun şi te iei după montajul fimelor porno de pe internet.

Pornografia e utilă dacă ai o viaţă sexuală normală, altfel e ca şi cum ai citi cărţi pentru că te plictiseşti.

Am intrat în ea, am futut-o zdravăn şi i-am terminat în gură. Am privit-o cum înghite şi am aplaudat-o. Am tras împreună câteva linii şi i-am zis să mă ia în gură, că mi-e frig. Apoi iar am privit-o cum înghite şi am aplaudat-o. Cât de des facem asta într-o lume normală...?

Încă două linii, un futai în cur şi o sticlă de şampanie. O palmă peste bot, puţin sânge şi încă două linii. Deschis uşa, ieşit în pula goală pe hol, pişat pe scările hotelului şi încă două linii trase de pe balustradă. Am luat curva, futut în cur în faţa liftului până uşile s-au deschis şi am sărit urlând spre cei din lift. Şi încă două linii.

Apoi Elise a fugit speriată în cameră, şi-a strâns lucrurile, tras ultima linie şi a trecut în fugă pe lângă mine gol, lat pe fotoliul de lângă lifturi, şi a coborât scările în fugă.

Seara fiind pictată că dădea pe-afară din tablou, m-am ridicat şi, în drumul spre cameră, am borât neglijent pe hol, pe mine, pe uşi... Am ajuns în cameră, sunat la room-service, cerut şampanie, wiskey, murături şi ceva de futut.

„What is that sir?" „A piece of ass. Mersi!" „I'm afraid I don't understand sir." „De you love France, monsieur?" l-am întrebat pe franţuzoi.

„What number is your room sir?" şi simţeam cum îi palpita jugulara faultatului. „It's 456, at Hilton." „Mother fucker!"

Sunasem la Sofitel. Tocmai futusem o curvă şi un prost de recepţioner. Franţa mă primea în sânul ei cu forţa. Mi-era dor de un croissant. Aşa că am mai tras o linie, ca desert.

Romanticul din mine încă ardea. M-aş fi dus cu pula băţ să o lipesc de turnul Eiffel să se audă în Parisul nocturn cum sfârâie Vamour.

„Bucile ei sunt precum Biblia.

Negre, cu pielea fină şi o putere de convingere imensă."

Iubita din nas.

Cine eşti tu? Stai goală în patul meu şi aştepţi reîncarnarea mea sexuală. Adică să mi se scoale din nou. E a treia oară în noaptea asta. Nu mi-amintesc cum te cheamă, dar ştiu cu siguranţă că mă placi, deşi am uitat un prezervativ în tine chiar de la începutul serii.

Eşti neagră, bine plătită şi mamele te identifică sub numele de curvă, deşi în schema vieţii eşti o simplă prostituată dedicată muncii ei. Ai venit în ţara asta să cunoşti plăcerile vieţii siguranţa financiară, confortul, senzualitatea înstrăinării – şi când colo, te-ai trezit cu tot felul de libidinoşi călare pe trupul tău subţire, greu şi

rezistent la soare. Câştigi bine şi pentru asta pui suflet în fiecare manevră – sau o fi invers?

Dar eu nu te vreau numai aşa: muie, clasic şi în cur. Vreau o experienţă unică alături de tine şi găurile tale. Şi totuşi, cu cocaină şi alcool mi-ai fost de ajuns toată noaptea. Acum dormi, iar eu hoinăresc prin casă. Te pândesc în somn să-ţi intru în vise, să mă fut cu oricine apare în ele. Trupul tău negru e fascinant. Eu sunt alb ca laptele în bot de copil, dar când mă întind lângă tine parcă sunt inventat. Negrul tău e natural, normal, adorabil. Eu sunt rezistenţa, tu eşti forţa supremă. Am băut, fumat, drogat, terminat. Acum sunt gata să o iau de la capăt.

Dar ceva mă reţine. Am o bănuială. Una importantă, născocită de mintea mea de pe urmă, chiar înainte să uit cum mă cheamă: cred în Dumnezeu, dar nu în ăla bătrân, ci în ăla de liceu, virgin, nemulţumit şi arogant. Al meu nu e înţelept, e lefter, bisexual şi conduce fără carnet. E arogant pentru că nu a cunoscut umilinţa provocată de femei şi confirmată de părinţi.

Viaţa e scurtă dacă o măsori, cam lungă dacă ţi-o iei peste bot, interesantă dacă eşti bancher, de căcat dacă mănânci mult.

Atunci unde e fericirea, iubita mea neagră contra cost? Ai tu răspuns pentru albii ăştia frământaţi? Zi-mi: merită viaţa trăită dacă nu ai direcţie, sens, motiv să ţi-o mai ridici dimineaţa?

Cu unguri şi cu negri. Astea erau limitele instalate de mama soţiei mele. Nu ştiu cum m-oi fi strecurat eu, dar cu siguranţă eram doar o închipuire. Mamele de fete au cea mai mare putere de autosugestie: nu e curvă, nu e proastă, nu e negru, nu e ungur, nu e pentru mine, i-l las fiică-mii. Viaţa e cruntă dacă eşti deghizat în fiinţă umană. Toţi se prind că nu ai ce căuta aici şi încearcă să-ţi ia locul. Moartea omului nu e naturală, dar e atât y Jde mult dorită

de ceilalți încât pare firească, „parte din viață” cum zic homosexualii despre lubrifiant.

Hai, trezeşte-te! Porneşte-ți cronometrul şi pregăteşte restul. Sau poate c-o să te fut de toți banii. Pentru început să vărsăm nişte lapte. Poate că nu crezi, tu care citeşti, dar laptele e cuu adevărat bun şi spectaculos pe un corp negru de exotică completă în patul tău. Dacă ai două sute de euro sun-o acum să plece spre tine.

Fugi jos, cumpără lapte şi umblă gol prin casă până ajunge. E ca şi cum te-ai juca printre pantere...

Stai! Ştiu ce vreau: să te fut în nasul tău deschis şi primitor. Să pun alb acolo unde zeii au vrut negru. Să refac traseul albului pe vas în inima Africii.

Prostituata are marele merit al disponibilității. Cu bani şi o negociere atentă poți ajunge departe în lumea ei. Explică-i că în Occident ce-i ceri tu e floare la ureche şi oferă-i banii potriviți: lumea îți va sta la picioare în forma unei singure femei disponibilă, gata să-ți zâmbească ca şi cum mămica ei pentru asta a pregătit-o de mică.

Cum spuneam: în nas, iubita. Nu există preludiu pentru aşa ceva.

Oricum ai aranja lucrurile, oricât de multe limbi i-ai da înainte, oricâte cuvinte frumoase i-ai putea spune unei femei, tot uimitor şi apocaliptic e gestul, care în esență e ditamai manevra. Nasul e făcut să respire aerul proaspăt al dimineții, parfumul florilor în buza primăverii, dar omul l-a recalificat: îi dă cu prafuri, aburi, iar acum şi cu pulă. Ca şi pentru acrobații, trebuie să ai un plus de la natură pentru aşa ceva. Nasul trebuie să aibă un volum aparte, o croială lejeră şi mai ales să incite la penetrare în sensul biblic.

Negruța e în genunchi, plătită şi pregătită. Dacă viața ar avea ceva de zis, acum ar face poze, pentru că aşa ceva nu e la îndemâna oricui. Sexul e o activitate extraordinară, dacă ai cu cine. Atfel e o datorie ordinară.

Îi torn lapte peste față să mă simt ca la conceperea unui tablou.

Pictez, defulez, penetrez! Apoi îi sărut nasul măreț, încăpător, ademenitor. Îi mângâi spatele şi cuprind sânii. Toate astea ca să se simtă totuşi femeie, nu proptea lă de pulă. Până şi curvele pot avea o problemă de încredere în forțele proprii sau în feminitate, oricare e mai bine plătită.

În fiecare clipă din viață ar trebui să ne temem de moarte, sau măcar de ceva. Teama nu ar trebui să aibă limite de timp sau spațiu, viața are nevoie de teamă. Nu de disperare, sau panică, ci de teama constantă, hrănitoare, cea care îți dă fiori când vezi sânii nevestei prietenului cel mai bun pentru prima oară la plajă.

Singura teorie valabilă în univers, pentru că e zilnic demonstrată la fiecare colț de stradă, nu la catedră, în laboratoare sau cărți – un fel de apostolat la poezica lui Descartes, „gândesc, deci exist", cea care a provocat isterie în masă şi avalanşe în cabinetele medicale de nenorociți văitându-se „Doctore, mi-e imposibil să gândesc! Şi mi-am pierdut şi buletinul!" – teoria unuia ca mine în prag de perversiune: dacă două elemente există în Univers, au toate şansele să ajungă împreună la un moment dat. Toate şansele. Nu mă crezi? Atunci uită-te la Ştiri şi numără de câte ori zici „nu se poate aşa ceva", „e imposibil", „cum s-a putut aşa ceva", „Doamne fereşte"...

Pe asta se bazează şi viața mea sexuală. De aia nu fac eforturi să fut anumite corpuri. Dacă exist destul de mult şi hoinăresc peste medie, am toate şansele să fut toate corpurile frumoase care apar la televizor, mai ales duminica. Dar cum ar vedea oare clasa muncitoare fascinația mea pentru Lori?

Când iubeşti nu penetrezi, ci faci o acrobație fizico-sentimentală să se simtă pizda iubită. Dar zeul Timpului ştie că

totul e trecător şi că şi iubirea, precum guvernele, e trecătoare, epuizantă, nedreaptă şi răzbunătoare.

When the night has come...

Corpul negru cu nasul desfăcut îmi respira privirea. Da, eram luat de cap ca florile de tulpină şi nu înțelegeam de ce vreau eu să fut creatura asta superbă în nas. Pentru că are nările mari, anormal de mari pentru un alb, mi-am zis. Exact, pentru un om de ştiință ar fi destul. Iar privirea ei, cu zâmbetul profesionistei care se scufundă în acid cu fața calmă, mă striga de departe cu glasul mândruței care a pregătit masa de prânz pentru al ei iubit, dus pe coastă sus la coasă: „Haida la bunătăți, bădiță!"

Da, vroiam în nasul boarfei, dar liniştea de trei dimineața e asasină precum urâtele călcate de troleu. Ceva lipsea. Şi când nu mai ai idei, ai Wagner. Nu e vina lui că a nimerit prost. În mintea mea şi a lui Hitler. Funny...

Cu Wagner în aer şi cu pula în nasul corpului negru, parcă îmi regăseam echilibrul. În postura asta puteam lua decizii, binecuvânta copii, mântui răufăcătorii pe cruce şi exersa minuni pe orbi, ologi, scientologi, scatologi. Lumea e frumoasă, dacă ai o viață frumoasă. Ceea ce e foarte greu de obținut... Dar eu, alb în nas negru, eram una dintre minunile lumii contemporane.

Existam în poziția asta în acelaşi timp cu Papa, Madonna, Fidel Castro şi Puțin. Şi-altădată... Mame singure năşteau în fața doctorilor sătui de pizdă, copii şi viață. Iepuraşi sinceri dormeau neştiind ce-i aşteaptă. Sute de cupluri se futeau în draci încrezători în forța prezervativului în timp ce un avorton răzbunător de product manager de la compania producătoare zâmbea fericit în somn că pe cutii nimeni nu garantează protecție sută la sută. Dar n-am întâlnit nicio pizdă să îmi ceară să îi dau pe bot pentru că e mai safe. Niciuna nu înțelege că acel unu la sută de nesiguranță le dă lor dreptul să fie mai perverse în aşternut, să înghită

precum pământul case în China, să se fută în cur din dragoste cu toată ura. Undeva acolo în istoria fabricării prezervativului, o damă bine înfiptă a insistat: „Nu garantați sută la sută protecție – mai da-ți-ne o șansă de a le aduce plozi la uşă cu un motiv serios şi, mai ales, să fim curve în pat fără să se prindă”. Toți membrii consiliului de administrație a firmei au fost de acord şi apoi au călărit-o ca pe Mobră pe cea a cărei gură a grăit adevăr şi a înghițit mir.

Wagner, nas negru, penis alb: sfânta Treime reinventată în ceas de noapte. Tabloul era uimitor: un trup tânăr se chinuia să respire printr-o singură nară, în timp ce în cealaltă satisfăcea nevoile antropologice ale unui bărbat divorțat. O țineam de capul ei lucios şi, în scurtul interval spațial alocat penetrării, încercam să obțin maxim de plăcere. Poziția era senzațională şi, pentru că avea ochii atât de aproape de pulă şi noul ei culcuş, ne-gruța îşi privea extensia nazală ca pe o gânganie care îi urca pe bot.

Culmea, mai şi gemea, ceea ce mă tulbura complet. Prostituatele sunt periculoase pentru femeile de rând nu pentru că bărbații lor se culcă cu ele, ci pentru că numai cu ele ei îşi permit lucrurile pe care nevestele de serie nu le-ar fi gândit nici fripte, şi apoi se întorc acasă cu pofte barbare. Imaginează-ți numai că după sesiunea asta nazală m-aş duce acasă la nevastă să îi cer să-mi respire pula...

O priveam ca pe icoana lacrimogenă. Nu-mi venea să cred că în viață poți fi atât de liber. Desigur, dacă plăteşti. Dar mai trebuie să şi ai pe cine să plăteşti. Banii nu aduc fericirea dacă nu ştii să-i cheltui.

Dezavantajul fututului în nas este că nu prea poți schimba poziția. Rămâi înfipt până vine trenul. Dar să nu luăm numele penisului în van. Era minunat să te pregăteşti să ejaculezi în subsolurile chipului acela negru şi drăguț. Mă privea ca pe doctorul care o opera pe viu. Eram bariera

ei spre oxigen, clientul care se bucura de toți banii, bărbatul pe care nu-l va uita.

Nu există un mod anume de a te comporta când fuți în nas. Pur şi simplu o vâri şi încerci să îi faci culcuş, asta implicând o vrăfuială specifică animalelor când îşi aştern să doarmă. Pentru că asta e de fapt sexul: un coşmar al penisului înainte să adoarmă adânc.

Nici pentru femeie nu există o strategie anume, dar pentru ea e mai greu. Dilatările or fi ele specifice femeilor, dar nu chiar oriunde. Aşa că insişti. Nu prea poți să lubrifiezi zona că i se duce în plămâni, o apucă tusea şi ai pierdut. O săruți pe nas, îl umezeşti un pic şi speri să fii norocos. Cu negresele e altfel. Nasul mare implică sex-appeal. Negruța mea acum deja avea stil, o poziție potrivită a corpului, ba mai mult, îşi mişca nasul în pula mea ca un pivot. Stăteam locului şi admiram istoria Africii în vârful vârfului meu! O clipă nu a scăpat al meu din închisoarea îngerilor nazali. Experimentam o „sinergie" soră cu mântuirea, călăream imagini greu de închipuit muritorului de rând. Limba lungă a boarfei cântărea puterea testicolelor mele, care acum chiar se simțeau coaie. Apropierea acestor trei elemente importante de când lumea – pulă, coaie, limbă – bifa în mine toate rubricile necesare de parcus pentru un orgasm ca orga în extaz la slujba de duminică. Eram atât de aproape, mişunau aşa frumos viermişorii extazului prin nasul negruței, ea simțea fiecare frecare ca pe o altă factură fiscală demnă de înrămat şi pus în dormitorul mamei, încât, oh, da... Isuse, I roooooooooooock!

Supradoză de sloboz: asta ar fi zis doctorii că a pățit boarfa. Nasul mare impune nişte responsabilități. Cel puțin pentru mine misiunea era să o înec în spermă, ca pe reviste. Ceea ce am făcut.

A tuşit şi vomat o jumătate de oră în continuu. Era inclus în preț, deci am avut răbdare. Ea ştia ce o aşteaptă, am

discutat toți termenii. Durerea e parte din prețul târfelor, plăcerea doar din al meu. Africa era noua mea descoperire, mai exact Kenia.

De astăzi pentru mine diamantele se ascund în nas, respectul în cur şi nevoia în pizdă. Noua definiție a femeii, veche de când lumea: nevoia de respect şi diamante.

„Ştii că eşti iubirea vieții mele? Nu. Atunci nu eşti!"

Când fosta soție te invită la ea.

Concept: fosta soție e deprimată şi are nevoie de puțină consolare, plus că îi datorez bani şi cică îi vrea înapoi, deci mă sună şi mă invită la ea să lămurim lucrurile.

Adevărul: o stupidă pe care ai iubit-o la un moment dat şi pentru care ai mers în genunchi spre we în timp ce îți rugai mațele să nu lase urme prin casă... ei bine, o fufă cu privire dulce şi know-how de sex oral te sună să vadă ce mai faci şi cât de bine îți merge, eventual să complice lucrurile şi să vadă dacă îți mai tresar buzele când îi zici numele... dracul are tocuri dacă îşi pune tocuri, dar poate veni şi tiptil ca sperma la vale pe obraz.

„Hmm", mi-am zis, „Adrian tu eşti mai bun decât o capcană spusă cu dicție la telefon". Dar sado-maso boy din mine mă zgâria pe torace din interior: „Vezi ce vrea, poate o fuți umilitor şi o laşi grămadă sub pat...!"

Când ai îndoieli, ascultă-ți pofta de dezastru. Ea ne conduce spre cele mai frumoase momente ale vieții în doi, trei sau nenumărați.

Am mers la ea. M-a primit neglijent, ca pe un amic venit în vizită să-şi ia cartea cu rinoceri înapoi. Am intrat, aş fi vrut să am o țigară să mi-o aprind tacticos şi s-o înfing în ochii ei de căprioară cu studii universitare. Să vadă tot gudronul de care se apără cu aşa foc.

Era desculță, drăguță şi fostă soție. Antipatia începea să dea din picioare. Nimic nu e bun dacă e în viață şi nu-ți aparține.

Mă întreabă ce vreau să beau, după ce am luat loc şi mi-am ascuns ura sub fund. Am cerut bere, dar avea doar vin roşu. Îți fut vinul roşu, am gândit şi i-am cerut apă. Apa rece hidratează, dar nu îmbunează. O vroiam moartă în faţa mea, cu legistul şi Colombo pufăind fatal, „E moartă, Adi. Have fun!”

O întreb ce mai face, îmi aruncă flascul „Tot timpul la job”.

Hmmm, ce te-aş arunca pe geam cu încetinitorul ca să ai timp să mai scrii un e-mail scurt lu’ mă-ta: „Mami, cad.”

Începe: „Tu ce mai faci? Cu ce te mai ocupi?” „Fut tot ce pot să schimb gustul.” „Funny you... Şi cu munca?” „Doar cheltui.”

Apoi îmi cere banii. Deşi are bani căcălău, mai mulți decât mine şi în creştere, tot la fericirea mea îi stă gândul. Aşa cum îi stă glonțului gândul la gaură.

În timp ce ea îmi delira despre sume, motive şi calcule, tufa umbroasă din mintea mea decidea s-o violez. Un viol standard, sănătos, cu urme şi atât de penibil încât să nu-l poți reclama nici măcar Sfântului Duh.

Ea încă delira şi eu mă lingeam pe bot cu satisfacția unei poziții umilitoare în minte. Desigur, cu femeile umilitor înseamnă „ce tare m-a futut ăla aseară”, deci trebuia să acționez invers, adică totul să pară ca un exercițiu la bârnă eşuat.

M-am ridicat şi i-am zis cu mâna pe prohab: „Vreau să-mi sugi pula!” „Ce? Adi, fii serios.” „Serios zic, vreau să-mi sugi pula şi să înghiți.” „Băi, ce-i cu tine?”

Şi pe când mă pregăteam să-i răspund cu alte ameninţări îmi simt mâna stângă (preferata mea) cum se ridică pe vârfuri şi îi sare în faţă lu’ asta de-mi stătea înainte şi guița ca un firewall.

Două palme celebre i-au pus sângele în mişcare şi au încurajat un urlet care aşa tare mi-a mângâiat orgoliul, că

am simțit nevoia să îi ard şi un pumn, oh, tu pumn cum ne faci pe noi bărbații mândri...

Creatura drăgălaşă şi desculță acum horcăia cu roşu pe nas, gură şi decolteu. Cu degetele mele frumos aranjate i-am smuls bluza de pe ea şi i-am cuplat o mână în gât (dreapta, incomodă) în timp ce stânga mi-am trimis-o spre fermoar să facă loc singurului organ care se gândeşte la viol.

Ființa, fosta soție, încerca să se ridice şi să urle, dar mâna dreaptă îi stătea în gât cu poftă. Tot cu poftă m-am înfipt între sânii ei în timp ce o strângeam de gură cu stânga cea crudă.

Doamne, ce viol aveam între degete!

Drăgălaşa mă privea cu ochii mari şi decorați cu lacrimi, şi, futu-i, toată iubirea mea pentru ea țâşnea prin ei ca un fulger în măruntaiele care mă ornează pe interior, dar pe care nu le vede niciun doctor.

O iubeam şi atunci, dar pe contrasens, ca tancul. Adunasem toată iubirea şi executasem un viraj masculin în plin trafic, înapoi după ea, care sărise din maşina visurilor mele şi o luase la dracu-n praznic. Toată iubirea era acum ghemuită într-un tanc pus pe omor, cu pula în loc de țeavă...

Revenind la viol: m-am săturat de sâni şi mă refugiez între buzele pline precum contul ei bancar. Nu mai protesta, dar lacrimile şi gemetele de regret mă ridicau la cer.

„Aşa o să mă iubeşti veşnic!" îi zic şi mă adâncesc în gâtul ei. Se înecă şi mă muşcă. Ies şi îi trântesc un pumn în gât. Cuu ochii ceață varsă tot ce ținea ascuns de restul lumii. Am strânso de gât să îmi fac loc.

Când dai muie cu acid de vomă ca lubrifiant, ei bine, eşti şi tu un picuț violat. Acidul arde şi insistă. La fel făceam şi eu. Eram un cuplu minunat: eu o violam şi ea se îneca în semi-vomă la braț cu semi-muie. Acid, spermă şi lacrimi: pasagerii unui viol reuşit.

Am încheiat cu un pumn în stomac, să i se aşeze sămânța bine în sol. Ar fi fost de Oscar dacă o lăsam gravidă, dar nu sunt idiot şi nici chiar aşa de orgolios.

Întinsă pe jos, desculță şi drăgălaşă: aşa am lăsat-o pe cea care la începutul serii făcea legea în zonă. Am privit-o în ochi, mă fixa ca pe cruce şi am înțeles: nu se aştepta chiar la aşa ceva, dar voia un semn că n-am uitat-o. Orgoliul ei era mai puternic decât orice viol aş fi orchestrat eu.

Totuşi... I have a beautiful mind.

SFÂRŞIT